

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีอนุกุล จังหวัดอุบลราชธานี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวธารกมล อุปนิสากร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

สิงหาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

421.52

ร.๓๒๑๗

ร.๓

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวธารกมล อุปนิสากร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

สิงหาคม 2546

๒ ๒๕๔๖

๒๓ พ.ย. ๒๕๔๖

ธารกมล อุปนิสากร. (2546). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์สุนทรี คันธธรรมพันธ์, อาจารย์ญาณิสสา บุรณะชัยทวี, อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนมักเขียนสะกดผิดและศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 84 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เขียนสะกดคำภาษาอังกฤษให้ตรงตามภาพที่กำหนดให้จำนวนทั้งสิ้น 30 คำ และนำผลที่ได้มาประมวลผลทางสถิติโดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า :

1. นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษอยู่มาก คือมีการเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวน 1,188 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของจำนวนคำทั้งหมด 2,520 คำ
2. นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 1,449 ครั้ง คำที่มีจำนวนครั้งในการสะกดผิดมากที่สุดคือ champagne โดยสะกดผิด 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.45 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด โดยสาเหตุของการเขียนสะกดผิดเป็นเพราะ champagne เป็นคำที่มีความยาวและเป็นคำที่มีรูปพยางค์ซับซ้อนอยู่แต่ไม่ออกเสียง (Mute) ส่วนคำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือ broom โดยสะกดผิด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.62 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด โดยสาเหตุที่มีการเขียนสะกดผิดน้อยเพราะ broom เป็นคำพยางค์เดียวซึ่งง่ายต่อการสะกด
3. นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 458 ลักษณะ คำที่มีลักษณะในการเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือ delicious โดยมีการเขียนสะกดผิด 34 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 7.42 ของจำนวนลักษณะในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด โดยสาเหตุของการเขียนสะกดผิดเป็นเพราะ delicious เป็นคำที่มีความยาว จึงทำให้นักเรียนสะกดผิดไปจากคำที่ถูกต้อง ส่วนคำที่มีลักษณะในการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือ dining room และ broom โดยมีการเขียนสะกดผิด 1 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของจำนวนลักษณะในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด โดยสาเหตุที่คำ dining room มีการเขียนสะกดผิดเพียงลักษณะเดียวเป็น dinning room เพราะนักเรียนนำคำว่า dinner ที่มีความหมายสัมพันธ์กันมาเทียบเคียง ส่วนสาเหตุที่คำ broom มีการเขียนสะกดผิดเพียงลักษณะเดียวเป็น bloom เพราะนักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง /r/ และ // ได้ นักเรียนจึงเทียบเสียงผิดและเขียนสะกดผิด
4. นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำแบบแทนที่มากที่สุด โดยมีการเขียนสะกด 681 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือการเขียนสะกดผิดแบบตัดส่วน 396 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.33 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด การเขียนสะกดผิดแบบเพิ่มส่วน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.18 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด และข้อบกพร่องในการเขียนสะกดที่พบน้อยที่สุดคือการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ โดยมีการเขียนสะกด 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.49 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด

A STUDY OF SPELLING ERRORS IN ENGLISH OF
MATHAYOM SUKSA FOUR STUDENTS AT NAREE-NUKUL SCHOOL
IN UBONRATCHATHANI

AN ABSTRACT
BY
MISS TANKAMOL UPANISAKORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Educational Linguistics
August 2003

Tankamol Upanisakorn. (2003). *A Study of Spelling Errors in English of Mathayom Suksa Four Students at Naree-Nukul School in Ubonratchathani*. Master's Project, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisory Committee : Soontaree Cunthrapunt, Yanisa Buranachaitavee, Wannakarn Likitrattanaporn.

The purposes of this research were to study the English words that students usually misspell and to study the patterns of these spelling errors. The data were collected by testing the subjects' spelling abilities. The recall test was used to investigate the subjects' ability in writing. The subjects were 84 Mathayom Suksa Four students at Naree-Nukul School in Ubonratchathani which were selected by simple random sampling. They were asked to spell words as illustrated in 30 given pictures. The data were statistically compiled according to frequency and percentage of spelling errors.

The findings are as follow :

1. The students spelled the English words poorly. The finding revealed that the subjects' misspelling were almost a half of the total data.(47.3%)
2. The students misspelled 1,449 times. The most misspelled word was "champagne", which was misspelled 108 times or 7.45%. The causes of these misspellings were the length of the word and silent letters(Mute). Moreover, the least misspelled word was "broom", which was misspelled 9 times or 0.62%. The cause of these misspelling was the shortness of the word.
3. The students misspelled 458 variants. The most frequently misspelled word was "delicious", which was misspelled in 34 variants or 7.42%. The difficulty of spelling such a word can be described in terms of word length. Moreover, the least misspelled words were "dining room" and "broom", which revealed only 1 misspelling or 0.22%. The students misspelled the word from "dining room" to "dinning room" because they related the meaning from the word "dinner". Furthermore, the students misspelled the word from "broom" to "bloom" because the students failed to distinguish between the phonemes / r / and / l /.
4. The most misspelled patterns were substitution, omission, addition which amounted to 47%, 27.33% and 17.18% respectively. The least misspelled pattern was transposition which occurred 8.49%.

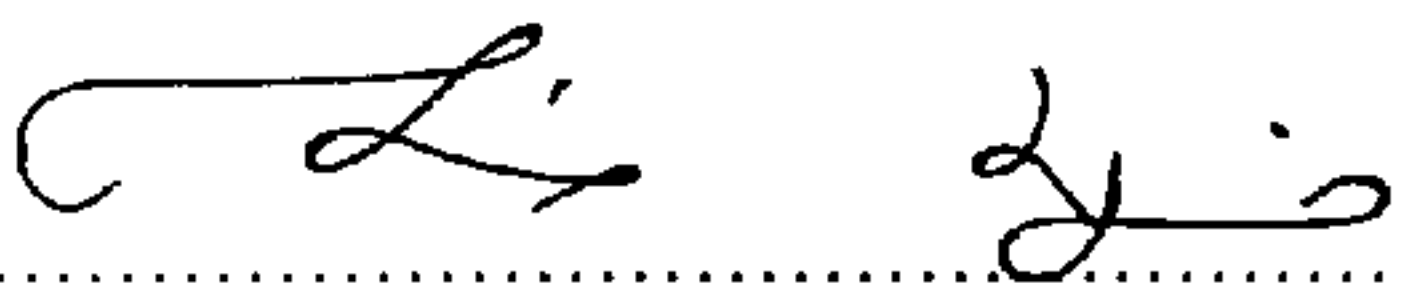
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

....

(อาจารย์สุนทรี คันธรรมพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

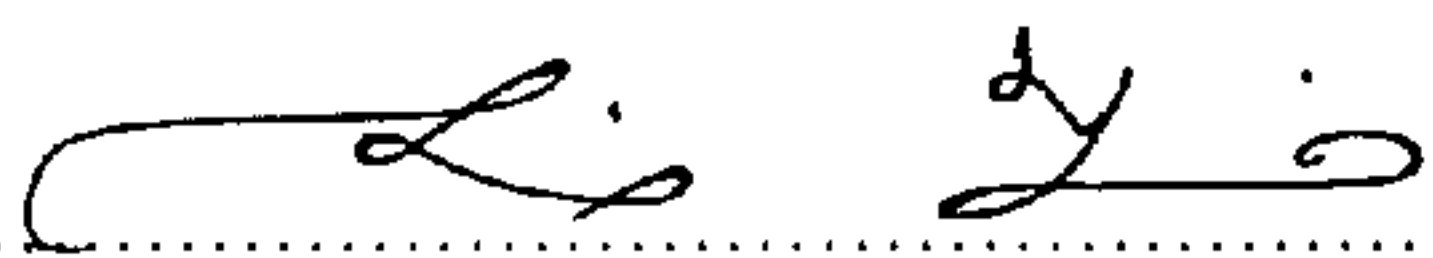
....

(อาจารย์ญาณิสา บุระชะชัยทวี)

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

(อาจารย์สุนทรี คันธรรมพันธ์)

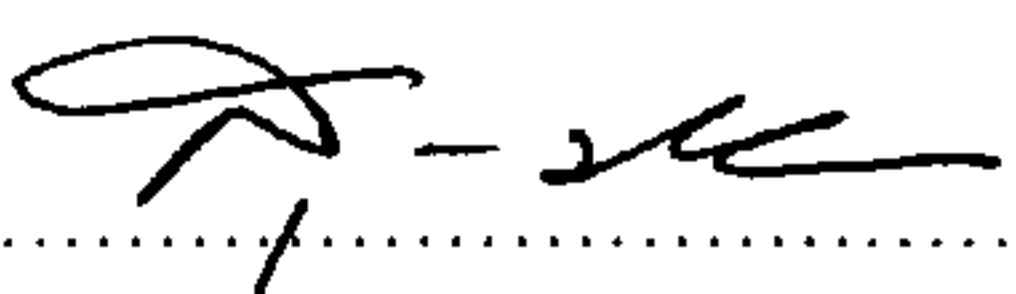
.... กรรมการ

(อาจารย์ญาณิสา บุระชะชัยทวี)

.... กรรมการ

(อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 7 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ขอขอบพระคุณอาจารย์สุนทรี คันธธรรมพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี และอาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ เสนอ ยุตตะกิจ ที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาหาความรู้ และอนุญาตให้ผู้วิจัยลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนนารีอนุกุล และอาจารย์ภาณี บุตรนิพันธ์ และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนนารีอนุกุล จังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา คุณปู่ คุณย่า คุณธง อุปนิสากร คุณวัชรภรณ์ จิตรมาส คุณเฉลิมพล พัฒนะพันธ์ ที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ด้วยความรักและห่วงใย และขอบคุณ คุณก่อชาติ คุณปรารถนา คุณสายชล คุณนิลุบล คุณวิภาพรรณ และคุณอิสราภรณ์ เพื่อน ๆ ชาวภาษาศาสตร์รหัส 44 ทุกคน ที่รับฟังปัญหา ให้คำปรึกษา และร่วมเป็นกำลังใจ ตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำการวิจัยจนสำเร็จ

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา และขอแสดงความระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ธารกมล อุปนิสากร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	3
ความสำคัญในการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของการสะกุดคำ	5
ความสำคัญของการสะกุดคำ	6
ปัญหาในการสะกุดคำ	7
กฎการสะกุดคำ	9
หลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกุดคำ	17
การเลือกคำ	17
จำนวนคำ	18
รูปแบบของการทดสอบ	18
งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกุดคำ	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การเตรียมตัวเพื่อดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	29
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	29
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ตอนที่ 1 การแสดงจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกุดถูกและเขียนสะกุดผิด	31
ตอนที่ 2 การแสดงจำนวนครั้งและจำนวนลักษณะที่นักเรียนเขียนสะกุดผิด	33
ตอนที่ 3 การจัดแบ่งกลุ่มตามลักษณะคำที่นักเรียนเขียนสะกุดผิด	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายในการวิจัย	53
วิธีดำเนินการวิจัย	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5 (ต่อ)	สรุปผล	54
	อภิปรายผล	55
	ข้อเสนอแนะ	60
	ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	60
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	61
	บรรณานุกรม	62
	ภาคผนวก	66
	ภาคผนวก ก คำศัพท์ตามรายการศัพท์ท้ายเล่มจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Speed up to the world outside รายวิชา อ 017 – อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12 จำนวน 788 คำ	67
	ภาคผนวก ข คำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ของกรมสามัญศึกษา	73
	ภาคผนวก ค คำศัพท์ตามรายการศัพท์ท้ายเล่มจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Speed up to the world outside รายวิชา อ 017 – อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12 ที่มีการคัดคำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ออกไป จำนวน 399 คำ	77
	ภาคผนวก ง คำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คำ	80
	ภาคผนวก จ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ	82
	ภาคผนวก ฉ จดหมายขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	92
	ภาคผนวก ช จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย	95
	ภาคผนวก ซ จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	97
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	99

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางแสดงจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด เรียงลำดับตามการปรากฏในแบบทดสอบ	32
2 ตารางแสดงจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดที่พบจากคำต่าง ๆ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย	33
3 ตารางแสดงคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดในลักษณะต่าง ๆ กันของแต่ละคำ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละสูงสุดของแต่ละคำจากมากไปหาน้อย	34
4 ตารางแสดงจำนวนลักษณะการเขียนสะกดผิดของนักเรียน เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคที่ข่าวสารแผ่ถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ประเทศต่าง ๆ มีการติดต่อสัมพันธ์กันไปทั่วโลกจนมีลักษณะเป็นหมู่บ้านโลก (Global Village) (ไฟโรจน์ แก้วกันหา. 2542 : 1) ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทในการเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารทั้งในและนอกประเทศ ทั้งเพื่อใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านการค้า การเมือง การทหาร วัฒนธรรม การประกอบอาชีพ และการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ จึงเกิดเป็นบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน ที่ต้องเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ไม่ใช่เฉพาะแต่ภาษาพูดเท่านั้น หากรวมถึงภาษาเขียนด้วย (Charoon Vongsayanha. 1960 : 44) เพราะภาษาเขียนนั้นนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายความเข้าใจแล้ว ภาษาเขียนยังช่วยให้มนุษย์สามารถบันทึกเหตุการณ์สำคัญ ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ปวงชนภายหลัง นอกจากนี้ตำราเอกสารที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าทางเทคนิควิทยาการต่าง ๆ จะต้องอาศัยภาษาเขียนแทบทั้งสิ้น การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าเขียนผิดก็อาจทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ หรือเข้าใจความหมายผิดไปได้ ดังนั้นภาษาเขียนจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาพูด (นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ. 2516 : 1)

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ เหมาะกับสถานการณ์ต่าง ๆ จะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนถูกจัดวางไว้ในลำดับสุดท้ายของทักษะทั้งสี่ อาจเป็นเพราะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุด เพราะต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมความคิด การเรียบเรียงความคิดหรือการเลือกสรรถ้อยคำ ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายให้ตรงกับความต้องการ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 163)

การสื่อความหมายด้วยภาษาเขียนนั้น มีการกำหนดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แทนเสียงและระบบวิธีการสะกดเป็นคำต่าง ๆ ขึ้น ถ้าหากพิจารณางานเขียนต่าง ๆ จะเห็นว่าการเขียนเป็นการแสดงออกถึงความรู้ ทักษะคิด และความรู้สึกที่ผู้เขียนได้รับจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ในการสอนภาษาโดยเฉพาะการสอนเขียนจึงมักให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความคิด ซึ่งความคิดนี้จะสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษา เพราะการเขียนในแต่ละครั้งผู้เขียนต้องเลือกคำและสะกดให้ถูกต้องเพื่อประโยชน์สำหรับผู้อ่านที่จะได้อ่านงานเขียนได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ในการสอนภาษาอังกฤษจึงมีเรื่องอักขรวิธีหรือวิธีเขียนให้ถูกต้องปรากฏอยู่ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ถึงแม้จะไม่มีแยกออกเป็นวิชาการสะกดคำโดยเฉพาะ แต่ก็มีสอดแทรกอยู่ในการสอนเขียน (สิทธิศักดิ์ โหมตศิริ. 2526 : 2) ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องเฟื่องเลี้ยงการสะกดคำในการเขียนของนักเรียน นักเรียนเองก็ต้องให้ความสำคัญกับการเขียนสะกดคำ และมีการฝึกฝนการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องอยู่เสมอ เพราะการจะเขียนอะไรให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพจะต้องมีการเขียนสะกดคำเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน การสะกดคำไม่เพียงแต่เป็นความสามารถที่จะเรียงอักษรในแต่ละคำให้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การเขียนดูดีขึ้นอีกด้วย (Arvison. 1971 : 1) นอกจากนั้นการสะกดคำยังเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดจะต้องอ่านคำและประโยคได้พร้อมกับสามารถเขียนบันทึกได้อีกด้วย ถ้านักเรียนอ่านออก เขียนได้ สะกดถูกต้อง นักเรียนก็สามารถนำประโยชน์ไปใช้ในการเรียนระดับที่สูงขึ้นต่อไป และการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็นต่อเนื่องไปถึงการประกอบ

อาชีพของนักเรียนในอนาคตด้วย (ประยูทธ วัชรดิษฐ์. 2516 : 98) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮอร์น (Horn. 1945 : 13) ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำว่าการสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะการเขียน การเขียนสะกดผิดนั้นจะทำให้มองเห็นความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง นอกจากนั้น เลวิส (Lewis. 1963 : 7) ยังกล่าวสนับสนุนอีกว่า เรามีโอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มากถ้าหากไม่ระมัดระวัง และการเขียนผิดนอกจากจะทำให้ผู้อ่านมองเห็นความสามารถในการเขียนลดลง ยังส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญ ๆ ของผู้เขียนอีกด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ นิตยา ฤทธิ์โยธี (2507 : 22) ได้ให้ความเห็นว่า นักศึกษามักเขียนสะกดผิด จึงทำให้งานเขียนต่าง ๆ ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และการเขียนสะกดผิดก็มีส่วนสำคัญมากถึงกับทำให้ผู้สมัครงานพลาดโอกาส ไม่ได้เข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นแล้ว ไพจิตร วัฒนากุล (2517 : 1) ได้สนับสนุนว่า ตัวอักษรที่เราเขียนลงไปนั้นถ้าเราเขียนผิดก็เหมือนกับเราพูดผิดความหมายของคำจะเปลี่ยนแปลงไป อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการ หรือถึงกับไม่เข้าใจความหมายนั้นเลยก็ได้ แวลเลทท์ (Vallette. 1967 : 131) ยังได้ให้ความเห็นว่า ความรู้พื้นฐานในด้านคำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้โครงสร้างเป็นปัญหาสำคัญในการเขียน ดังนั้นการสะกดคำจึงเป็นสื่อและจำเป็นในการวางรากฐานของการเขียนของนักเรียน นักเรียนจำต้องรู้จักตัวสะกดที่ถูกต้องก่อนจึงจะเขียนเป็นเรื่องราวได้ (รองรัตน์ อิศรภักดี. 2505 : 145)

สำหรับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น กานดา สินธวานนท์ (2516 : 21) และ คมคาย เจริญสุข (2521 : 59) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า เด็กไทยใช้เวลาเรียนภาษานานมากกว่าจะจบชั้นมัธยมศึกษา และจำนวนระยะเวลาที่ควรจะมีมากพอที่จะทำให้คนได้เรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งและนำภาษาที่เรียนไปใช้ได้เป็นอย่างดี แต่จากผลการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังพบว่าไม่มีความสามารถเท่าที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษผิด ๆ เสมอแม้ในประโยคง่าย ๆ สะกดคำก็ยังไม่ถูกต้อง ยิ่งในการศึกษาระดับสูงปัญหาการเขียนย่อมมีมากขึ้นเพราะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิดเห็นออกมาเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้องได้ใจความ ดังนั้นการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังมีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงอีกมาก

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยเองในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษพบว่าปัญหาหนึ่งในการสอนคือนักเรียนมักเขียนคำภาษาอังกฤษผิดกันมาก แม้แต่คำง่าย ๆ เช่น

คำ baht (เงินบาท)	นักเรียนสะกดเป็น bath
คำ bear (หมี)	นักเรียนสะกดเป็น bare
คำ save (คำกริยา)	นักเรียนสะกดเป็น safe
คำ dish (จาน)	นักเรียนสะกดเป็น disk
คำ buffalo (กระบือ)	นักเรียนสะกดเป็น bufalo

เป็นต้น

ถึงแม้ภาษาแทบทุกภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านสำนวน (idioms) คำศัพท์ (vocabulary) การออกเสียง (pronunciation) และรูปแบบของโครงสร้าง (structural form) แต่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ได้เกิดขึ้นกับการสะกดคำภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากการสะกดคำภาษาอังกฤษมีหลักเกณฑ์และแบบแผนที่วางไว้หลายชั่วอายุคน และเป็นที่ยอมรับของคนในปัจจุบัน ซึ่งถึงแม้ในปัจจุบันจะมีความนิยมสะกดคำทั้งแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน ก็มีไม่กี่คำเท่านั้นที่มีโอกาสเลือกสะกด คำที่เหลืออีกเป็นจำนวนมากที่เลือกสะกดไม่ได้เพราะมีกฎเกณฑ์ตายตัวแบบเดียวสำหรับแต่ละคำ (ประภัสศรี สารคุณ. 2523 : 2) ด้วยเหตุนี้การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากเพราะจากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นทำให้เห็นว่าถ้าสะกดคำ

ไม่ถูกต้อง อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการ หรือถึงกับไม่เข้าใจความหมายนั้นเลยก็ได้ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยซึ่งเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำยังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาและประมวลข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาการเขียนให้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนเป็นอย่างยิ่งต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี มักจะเขียนสะกดผิด
2. เพื่อศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี มักจะเขียนสะกดผิด
2. ทำให้ทราบลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี
3. ทำให้ทราบแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงการสอนเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล
 - ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 10 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 425 คน
 - กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นจำนวนนักเรียน 84 คน
2. สิ่งที่ศึกษา
 - สารเนื้อหา

คำภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา อ 017 – อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12 คือ หนังสือ Speed up to the world outside

นิยามศัพท์

1. ข้อบกพร่อง หมายถึง การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องตามแบบสะกดในหนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 Speed up to the world outside
2. การสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ โดยนำอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงมาเรียงประสมกันให้เป็นคำที่มีความหมายได้อย่างถูกต้อง
3. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือหนังสือ Speed up to the world outside
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของการสะกดคำ
2. ความสำคัญของการสะกดคำ
3. ปัญหาในการสะกดคำ
4. กฎการสะกดคำ
5. หลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ
6. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการสะกดคำ

เว็บสเตอร์ (Webster. 1965 : 2190) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำคือศิลปะหรือเทคนิคในการจัดอักษรต่าง ๆ ให้เป็นคำ ตามแบบที่ทุกคนยอมรับ

ซิน โพธิ์อ่อน (2526 : 10) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนสะกดคำหมายถึงความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่สามารถเขียนสะกดคำใดคำหนึ่ง โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามที่มันควรจะอยู่

เกอร์เบอร์ช (Gerberich. 1962 : 622) กล่าวว่า การสะกดคำคือความสามารถในการเรียงพยัญชนะ สระ ประกอบเป็นคำหนึ่ง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่าความหมายของการสะกดคำทั้ง 3 ความหมายนี้คล้ายคลึงกัน ซึ่งกล่าวว่า การสะกดคำนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสามารถในการจัดเรียงตัวอักษร

ส่วน กูด (Good. 1945 : 383) ได้ให้คำจำกัดความของการสะกดคำไว้ว่าการสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวได้ เกิดจากการให้ชื่อหรือออกเสียงตัวอักษรเป็นตัว ๆ ไป และเชื่อมเข้าเป็นเสียงคำ ๆ หนึ่งที่ทุกคนยอมรับ

สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 10) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียง โดยนำตัวอักษรมาเรียงกันในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นที่ยอมรับ และตกลงกันว่าเป็นคำซึ่งใช้สื่อความหมายเป็นที่เข้าใจกันในสังคมหรือชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

จะเห็นได้ว่า กูด และ สุมาลี โกศลสมบัติ ได้ให้ความหมายของการสะกดคำที่คล้ายคลึงกัน คือบอกว่า นอกเหนือจากการสะกดคำจะเป็นเรื่องการจัดเรียงตัวอักษรประกอบเป็นคำแล้วการสะกดคำยังเชื่อมโยงกับการออกเสียง และเป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดเรียงตัวอักษรกับการออกเสียงเพื่อกำหนดความหมาย อันเป็นที่เข้าใจและยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น

แต่ วอลลินส์ (Vallins. 1965 : 16) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำที่แตกต่างออกไปว่า การสะกดคำส่วนใหญ่คือเรื่องราวเกี่ยวกับตา เวลาอ่านหนังสือผู้อ่านจะเห็นกระสวนของคำบนกระดาษ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความหมายของคำโดยไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเสียงเลย

จากความหมายของการสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ โดยนำอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงมาเรียงประสมกันให้เป็นคำที่มีความหมายได้อย่างถูกต้อง การสะกดคำถือได้ว่าเป็นความสามารถเบื้องต้นที่จะนำไปสู่ทักษะการเขียน การสะกดคำจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ภาษา

2. ความสำคัญของการสะกดคำ

บรูคส์ (Brooks. 1964 : 168) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะการเขียน ซึ่งก็สอดคล้องกับคำกล่าวของ อาร์วิสัน (Arvison. 1971 : 1) ที่ได้กล่าวว่า การจะเขียนอะไรให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการเขียนสะกดคำเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน การสะกดคำไม่เพียงแต่เป็นความสามารถที่จะเรียงอักษรในแต่ละคำให้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การเขียนดีขึ้นอีกด้วย

ประยูทธ วัชรดิษฐ์ (2516 : 98) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดจะต้องอ่านคำและประโยคได้พร้อมกับสามารถเขียนบันทึกได้อีกด้วย ถ้านักเรียนอ่านออก เขียนได้ สะกดถูกต้อง นักเรียนก็สามารถนำประโยชน์ไปใช้ได้ในการเรียนระดับที่สูงขึ้นต่อไป

นอกจากนั้น ลูนเบิร์ก (Luneberg. 1959 : 179) ยังกล่าวว่า การสะกดคำจัดเป็นหนึ่งในรายละเอียดที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิดจะลดประสิทธิภาพของการเขียนลง ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะพิจารณากำหนด หรือตัดสินระดับและคุณภาพของการศึกษาของบุคคลจากอัตราความถูกต้องในการสะกดคำของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮอร์น (Horn. 1945 : 13) ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำว่า การสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะการเขียน การเขียนสะกดผิดนั้นจะทำให้มองเห็นความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง ซึ่งในเรื่องนี้ เลวิส (Lewis. 1963 : 7) ยังกล่าวสนับสนุนอีกว่า เรามีโอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มากถ้าหากไม่ระมัดระวัง และการเขียนผิดนอกจากจะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถในการเขียนลดลง ยังส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญ ๆ ของผู้เขียนอีกด้วย

ไพจิตร วัฒนากุล (2517 : 1) กล่าวว่า ตัวอักษรที่เราเขียนลงไปนั้น ถ้าเราเขียนผิดก็เหมือนกับเราพูดผิด ความหมายของคำจะเปลี่ยนแปรไป อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการหรือถึงกับไม่เข้าใจความหมายนั้นเลยก็ได้

สมบุรณ์ พรรณภาพ (2516 : 59) ได้เน้นถึงความสำคัญในการเขียนให้ถูกต้องตามตัวสะกดว่า การเขียนให้ถูกต้องตามตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญมากในชั้นประถมศึกษาซึ่งเป็นระยะปลูกฝังความรู้พื้นฐาน การเขียนใด ๆ ก็ตาม ครูควรจะยืนยันให้นักเรียนเขียนตัวสะกดถูกและเข้าใจความหมายไปพร้อมกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ รongรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2505 : 145) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำเป็นสื่อสำคัญและจำเป็นในการวางรากฐานของการเขียนของนักเรียน นักเรียนจำต้องรู้จักตัวสะกดที่ถูกต้องก่อนจึงจะเขียนเป็นเรื่องราวได้

ฮิลเดรธ (Hildreth. 1955 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า ถ้าการสะกดคำไม่ดีจะเป็นผลร้ายต่อการเขียน เพราะคนที่สะกดคำได้ดีจะเพ่งเล็งเฉพาะความคิดที่ต้องการถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องเสียเวลากับวิธีการเขียนหรือถ่ายทอดเป็นตัวอักษร ส่วนคนที่ขาดความมั่นใจในการสะกดคำจะรู้สึกลังเลใจที่จะเขียนจะได้ยินคำบ่นเสมอแม้แต่จากผู้ที่มีการศึกษาหรือจากครูว่า บางครั้งรู้สึกไม่แน่ใจในการสะกดคำ โดยเฉพาะคำที่มีลักษณะพิเศษออกไป

พงษ์ศรี เลขวัฒน์ (1968-69 : 22) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ พบว่า การสะกดคำนั้นสำคัญต่อเด็กไทย เพราะเด็กไทยประสบความยุ่งยากหรือปัญหาในการสะกดคำ เนื่องจากระบบเสียง การสะกดคำของไทยกับภาษาอังกฤษต่างกันในแง่ที่ว่า ภาษาอังกฤษจะมีพยัญชนะ 26 ตัว แทนเสียง 24 หน่วยเสียง ขณะที่ภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แทนเสียง 21 หน่วยเสียง

นอกจากนั้น นิตยา ฤทธิ์โยธี (2507 : 22) กล่าวว่า การสะกดคำนั้นมีส่วนสำคัญมากถึงกับทำให้ผู้สมัครงานพลาดโอกาส ไม่ได้เข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ เนื่องจากเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากการเขียนสะกดคำแสดงถึงความสามารถทางการเขียนและคุณค่าผลงานของผู้เขียน ส่งผลให้ผู้เขียนได้รับความเชื่อถือและประสบความสำเร็จ นอกจากนั้นหากเขียนสะกดคำผิดก็จะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ หรือเข้าใจความหมายของผู้เขียนผิดไปได้ การเขียนสะกดคำผิดอาจเกิดจากปัญหาในการสะกดคำดังต่อไปนี้

3. ปัญหาในการสะกดคำ

นิยม เรียงจันทร์ (2504 : 46) ได้กล่าวถึงปัญหาในการสะกดคำที่น่าสนใจไว้ว่า การสื่อความหมายด้วยภาษาเขียนนั้นมักปรากฏคำที่สะกดผิดอยู่เสมอ การเขียนสะกดคำนี้ผู้เขียนมักพบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเสียงและตัวอักษร หรือการถ่ายทอดเสียงลงไปเป็นตัวอักษร พยางค์ซึ่งมีเสียงซ้ำกันแต่มีแบบของการเขียนสะกดการันต์ต่างกัน หรือพยางค์ที่มีแบบของการเขียนแบบเดียวกันแต่ออกเสียงต่างกัน

แบรอน (สิทธิศักดิ์ โหมดhiru. 2526 : 12-13 ; อ้างอิงจาก Baron. 1965.) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้การสะกดคำในภาษาอังกฤษเป็นปัญหานั้นเนื่องจากลักษณะคำเหล่านั้นเอง และได้สรุปลักษณะที่เป็นปัญหาไว้ว่า เกิดจากการนำอักษรมาเรียงเข้าด้วยกัน (Letter Combination) โดยเฉพาะคำที่ถ่ายทอดออกมาจากภาษากรีก เพราะภาษากรีกและภาษาอังกฤษใช้พยัญชนะแทนเสียงต่างกัน ภาษาอังกฤษยังมีตัวอักษรแทนเสียงจำกัดอีกด้วย เช่น

ph	ในภาษากรีก ออกเสียงเป็น	f	ในภาษาอังกฤษ เช่น phase
ch	ออกเสียงเป็น	k	เช่น character
sch	ออกเสียงเป็น	sk	เช่น school, scholar

นอกจากนั้น ฮอร์น (Horn. 1960 : 1337) ยังกล่าวว่าปัญหาในการสะกดคำภาษาอังกฤษนั้นเป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระ และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังนี้คือ

1. การเปลี่ยนแปลงเรื่องเสียงร่ว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาท้องถิ่น
3. การเพิ่มและลดใช้อักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดคำซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ส่วน วอลลินส์ (Vallins. 1965 : 16 – 25) ได้กล่าวถึงปัญหาในการสะกดคำภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะไม่มีระบบคงที่แน่นอน ตัวอย่างเช่น

1. ตัวอักษรตัวหนึ่งใช้แทนหลายเสียง หรือเสียงหนึ่งแทนได้ด้วยตัวอักษรหลายตัว
2. ภาษาอังกฤษมีการลงเสียงหนักเบา (Stress) คำที่ลงเสียงเบา (Weak Stress) มักจะถูกตัดออกไปจากคำ (Slide) หรือออกเสียงเลื่อนไป (Blur)
3. การสะกดคำเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีปัจจัย (Suffix) มาเพิ่มที่รากคำ (Root) เช่น เสียง e หายไป เมื่อเติมตัวอักษรเข้าข้างท้าย เช่น write เป็น writing หรือ y เปลี่ยนแปลงไปเป็น i เช่น baby เป็น babies

4. อักษรบางตัวไม่ออกเสียง (Silent) เมื่อปรากฏกับอักษรตัวอื่น เช่น

b	เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงเมื่ออยู่หลัง	m	ในคำว่า	climb	/klaɪm/
h	เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงเมื่ออยู่หลัง	w	ในคำว่า	where	/wea(r)/
k	เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงเมื่ออยู่หน้า	n	ในคำว่า	knife	/naɪf/
l	เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงเมื่ออยู่หน้า	f	ในคำว่า	half	/hæf/

5. การยืมคำมาจากภาษาอื่น เกิดเป็นปัญหาในการใช้อักษรแทนเสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษ

สุจิต เพียรชอบ (2509 : 136) ยังกล่าวถึงปัญหาการสะกดคำในภาษาไทยซึ่งอาจนำมาประยุกต์ใช้กับภาษาอังกฤษได้ว่า นักเรียนมักจะเขียนคำต่าง ๆ ผิดกันมาก ทั้งนี้เพราะอาจมีหลักในการเขียนสะกดคำไม่ดี ไม่ได้รับการฝึกฝนเพียงพอ นอกจากนี้มีสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนชอบเลียนแบบผิด ๆ ได้อีก เช่น ภาษาที่ใช้ตามป้ายชื่อห้างร้านต่าง ๆ หนังสือพิมพ์และอื่น ๆ ทางโรงเรียนโดยเฉพาะครูสอนภาษาไทยจึงควรคำนึงให้มากกว่านักเรียนที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนแล้วควรจะเขียนหนังสือสะกดตัวได้ถูกต้อง และเมื่อเห็นข้อผิดพลาดต่าง ๆ ก็ควรจะทราบด้วยตนเอง ไม่นำมาเป็นแบบอย่าง

นอกจากนั้น คมคาย จงเจริญสุข (2502 : 63) ได้กล่าวถึงการสะกดคำไว้ว่า ทักษะในการเขียนอาจกล่าวได้ว่าเป็นทักษะสุดท้าย การฟัง การพูดย่อมมาก่อน โดยปกติถ้าพูดได้ก็อ่านการเขียนก็ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการเขียนรูปประโยคในความคิดได้ ถ้าแสดงออกโดยทางการพูดได้แล้วก็ไม่มีปัญหาสำหรับการเขียน จะมีปัญหาอยู่ในเรื่องการสะกดคำ จึงต้องมีการฝึกฝนให้เพียงพอ แต่นักเรียนยังเขียนไม่ถูก สะกดก็ไม่ถูก

เกอร์เบอร์ริช (Gerberich. 1962 : 622) ได้กล่าวถึงความยากในการเรียนรู้การสะกดคำไว้ว่า การเรียนรู้การเขียนสะกดคำต้องอาศัยความสามารถอย่างยิ่ง ต้องมีจินตนาการสูงและความจำที่ดีด้วย ซึ่งธรรมชาติของความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของพยัญชนะและสระที่เรียงกันเข้าเป็นตัวด้วยเหมือนกัน

สุขุมลย์ บุตรนนท์ (2502 : 170 อ้างถึงใน ประไพศรี วงศ์สุรจิต. 2516 : 7) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการสอนศัพท์เพื่อจะส่งเสริมความเข้าใจและแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย ผลการศึกษานี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสะกดคำคือ ปัญหาของการสอนศัพท์ในชั้นมัธยมปลายพบว่า การสอนแบบเดิมด้วยการที่ครูให้นักเรียนจดศัพท์และคำแปลเป็นภาษาไทย ทำให้นักเรียนออกเสียงและสะกดคำไม่ถูก เป็นผลให้นักเรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องด้วย

จากข้อมูลข้างต้น พบว่าปัญหาในการสะกดคำนั้นได้แก่ ปัญหาจากจำนวนของเสียงและตัวอักษรที่ไม่เท่ากัน, ปัญหาการใช้อักษรแทนเสียง, ปัญหาการเขียนสะกดคำที่มีเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันหรือการที่คำมีเสียงต่างกันแต่เขียนเหมือนกัน, ปัญหาการเขียนสะกดคำเมื่อมีปัจจัย (Suffix) มาเพิ่มที่รากคำ (Root), ปัญหาการเขียนสะกดคำที่มีอักษรบางตัวที่ไม่ออกเสียง (Silent) เมื่อปรากฏกับอักษรตัวอื่น และนอกจากนั้นยังพบว่าการเขียนสะกดคำผิดนั้นมีสาเหตุจาก

- การเลียนแบบการเขียนที่ผิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น ป้ายโฆษณา เป็นต้น
- การเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภาษาถิ่น
- ระบบการสะกดคำภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างกัน
- ผู้เขียนมีหลักไม่ดี
- ผู้เขียนไม่ได้รับการฝึกฝนเพียงพอ
- การสะกดคำไม่มีระบบที่คงที่
- ผู้เขียนเกิดความสับสน ไม่สามารถจำได้ว่าคำ ๆ นั้นสะกดว่าอย่างไร
- การสอนของครูที่ให้จดศัพท์และแปลเป็นภาษาไทย

ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวนี้ ทำให้พอสรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำที่ผิดนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดหลักในการสะกดคำที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงได้มีการศึกษากฎในการสะกดคำเพื่อเป็นกฎเกณฑ์และแบบแผนในการสะกดคำในแบบต่าง ๆ

4. กฎการสะกดคำ

ประภัสสรี สารคุณ (2523 : 22-35) กล่าวถึงกฎการสะกดคำในภาษาอังกฤษ 11 ประการดังนี้

1. การใช้ ie หรือ ei

สาเหตุสำคัญที่ทำให้สะกดผิดบ่อยที่สุด คือไม่ทราบว่าสะกดด้วย ie หรือ ei ในคำต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่จริงแล้วหากเราทราบว่าคำที่สะกดด้วย ie มีมากเป็นสองเท่าของคำที่สะกดด้วย ei ก็อาจทำให้สับสนใจขึ้นบ้างเล็กน้อย แต่ก็ยังไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาที่แท้จริง

ie ออกเสียง / i : /

ach <u>ie</u> ve	fi <u>ie</u> ld	pie <u>ie</u> ce
aggri <u>ie</u> ve	fi <u>ie</u> nd	pri <u>ie</u> st
apie <u>ie</u> ce	fi <u>ie</u> erce	relie <u>ie</u> ve
beli <u>ie</u> f	fronti <u>ie</u> r	repri <u>ie</u> ve
beli <u>ie</u> ve	gri <u>ie</u> f	retri <u>ie</u> ve
besi <u>ie</u> ge	gri <u>ie</u> ve	shi <u>ie</u> ld
bi <u>ie</u> r	handkerchi <u>ie</u> f	shri <u>ie</u> k
br <u>ie</u> ef	hygi <u>ie</u> ne	sie <u>ie</u> ge
cash <u>ie</u> r	mischi <u>ie</u> f	thi <u>ie</u> f
chandel <u>ie</u> r	ni <u>ie</u> ce	wi <u>ie</u> ld
chi <u>ie</u> f	pie <u>ie</u> ce	yi <u>ie</u> ld

ei ออกเสียง / i : / ตามเสียง c

cei <u>ei</u> ling	concei <u>ei</u> ve	percei <u>ei</u> ve
concei <u>ei</u> t	decei <u>ei</u> t	recei <u>ei</u> pt
decei <u>ei</u> tful	recei <u>ei</u> ve	decei <u>ei</u> ve

ei ออกเสียง / e / (เช่นใน weigh หรือ neighbor)

bei <u>ei</u> ge	nei <u>ei</u> gh	survei <u>ei</u> llance
rei <u>ei</u> gn	vei <u>ei</u> l	fei <u>ei</u> nt
rei <u>ei</u> n	vei <u>ei</u> n	frei <u>ei</u> ght
skei <u>ei</u> n	wei <u>ei</u> gh	ei <u>ei</u> ght
slei <u>ei</u> gh	wei <u>ei</u> ght	

ei ออกเสียง / i / (เช่นใน hit)

count <u>ei</u> feit	for <u>ei</u> feit	soverei <u>ei</u> n
forei <u>ei</u> n	sur <u>ei</u> feit	

คำที่ไม่เป็นไปตามกฎที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมีที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันเพียงไม่กี่คำ

คำยกเว้นเหล่านี้คือ

caff <u>e</u> ine	ne <u>i</u> ther	ei <u>th</u> er
code <u>i</u> ne	seiz <u>u</u> re	prote <u>i</u> n
we <u>i</u> rd	he <u>i</u> ght	fahre <u>n</u> heit
seiz <u>e</u>	leis <u>u</u> re	sle <u>i</u> ght
specie <u>s</u>	specie <u>s</u>	fi <u>e</u> ry
hier <u>a</u> rchy	financie <u>r</u>	

นอกจากคำที่กล่าวมาข้างต้น มักใช้ ie สะกดเมื่อออกเสียงเป็นอย่างอื่น เช่น

friend	lieutenant
--------	------------

2. คำที่ลงท้ายด้วย e

คำภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากที่ลงท้ายด้วย e และคำที่ลงท้ายด้วย e นี้ บางครั้งก็มีปัจจัย (Suffix) มาต่อท้าย เช่น hope – hoping, come – coming, safe – safety เป็นต้น สำหรับการออกเสียงนั้น ส่วนใหญ่คำที่ลงท้ายด้วย e มักจะไม่ออกเสียง คือเป็น silent เช่น advece, give, live เป็นต้น โดยปกติแล้วหน้าที่ของ e ที่อยู่ท้ายคำและไม่ออกเสียงก็คือ ทำให้เสียงสระของพยางค์นั้นยาว เช่น rate

กฎ : e ท้ายคำที่ไม่ออกเสียง (silent e) จะถูกตัดทิ้งไปก่อนจะเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยสระ และยังคงไว้เมื่อเติมปัจจัยด้วยพยัญชนะ เช่น

adv <u>e</u> se	adv <u>i</u> sing	
am <u>e</u> se	am <u>i</u> sing	am <u>e</u> s <u>e</u> ment
arg <u>e</u>	arg <u>i</u> ng	
aw <u>e</u>	aw <u>e</u> s <u>e</u> me	
bar <u>e</u>	bar <u>e</u> ly	bar <u>e</u> ness
beli <u>e</u> ve	beli <u>e</u> ving	beli <u>e</u> v <u>e</u> able
bit <u>e</u>	bit <u>i</u> ng	
car <u>e</u>	car <u>e</u> ful	car <u>e</u> less
concei <u>e</u>	concei <u>v</u> able	
desir <u>e</u>	desir <u>a</u> ble	
din <u>e</u>	din <u>i</u> ng	
excit <u>e</u>	excit <u>i</u> ng	excit <u>e</u> ment
extrem <u>e</u>	extrem <u>e</u> ly	
hat <u>e</u>	hat <u>e</u> ful	
hop <u>e</u>	hop <u>i</u> ng	hop <u>e</u> ful, hop <u>e</u> less
ic <u>e</u>	ic <u>y</u>	
judg <u>e</u>	judg <u>i</u> ng	
lik <u>e</u>	lik <u>a</u> ble	
liv <u>e</u>	liv <u>a</u> ble	

love	lovable	
move	movable	moving, movement
owe	owing	
safe	safely	safety
sincere	sincerely	sincerity
sure	surely	surety
use	usable	useless, useful

กฎนี้ชัดเจน แต่มีข้อยกเว้นสำหรับ silent e โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการตัด e ที่ัง หรือยังคงเก็บ e ไว้ ได้แก่

2.1 silent e ยังคงอยู่ (ไม่ถูกตัดทิ้ง) เมื่อเติม -ing ในคำบางคำ เพื่อป้องกันไม่ให้สับสน หรือสะกดเหมือนกับคำอื่น เช่น

dye - dyeing	เพื่อให้แตกต่างจาก	die - dying
singe - singeing	เพื่อให้แตกต่างจาก	sing - singing
tinge - tingeing	เพื่อให้แตกต่างจาก	ting - tinging

2.2 silent e ยังคงอยู่ในคำที่ลงท้ายด้วย ce และ ge แม้ว่าจะเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยสระก็ตาม (เช่น -able, -ous) ที่เป็นเช่นนี้เพื่อประโยชน์ในการออกเสียง เพื่อป้องกันไม่ให้ c และ g ออกเสียงเป็น hard c, g (hard c ก็คือ /k/ ส่วน hard g ก็คือ /g/) ปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยสระ คือ สระ a และ o เช่น

marriage - marriageable
advantage - advantageous
notice - noticeable
courage - courageous
service - serviceable
outrage - outrageous

2.3 มีคำอยู่ไม่กี่คำที่ลงท้ายด้วย ie และ e เป็น silent e กฎให้เปลี่ยน ie เป็น y ก่อนจะเติม -ing คาดกันว่าการเปลี่ยน ie เป็น y นี้ก็เพื่อป้องกันมิให้มี i สองตัวซ้อนกัน เช่น

die - dying	tie - tying
lie - lying	vie - vying

2.4 silent e ถูกตัดทิ้งไปก่อนที่จะเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยพยัญชนะในคำที่ใช้อยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก เช่น

abridge	abridgment
acknowledge	acknowledgment
argue	argument
double	doubly
due	duly

incredib <u>le</u>	incredib <u>ly</u>
nin <u>e</u>	nin <u>th</u>
possib <u>le</u>	possib <u>ly</u>
probab <u>le</u>	probab <u>ly</u>
tru <u>e</u>	tru <u>ly</u>
wis <u>e</u>	wis <u>dom</u>

2.5 silent e ยังคงอยู่เมื่อคำนั้น ๆ ลงท้ายด้วย ye, oe, ee และเติม -ing

ลงไป เช่น

ho <u>e</u> - ho <u>e</u> ing	ey <u>e</u> - ey <u>e</u> ing
ag <u>ree</u> - ag <u>ree</u> ing	se <u>e</u> - se <u>e</u> ing
dec <u>ree</u> - dec <u>ree</u> ing	sho <u>e</u> - sho <u>e</u> ing

2.6 silent e ยังคงอยู่ในคำบางคำ เมื่อเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยสระ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการออกเสียง แต่บางครั้งก็อาจกล่าวได้ว่าไม่มีเหตุผลในการทำเช่นนั้น เช่น

ac <u>re</u> - ac <u>re</u> age	lin <u>e</u> - lin <u>e</u> age
ca <u>ge</u> - ca <u>ge</u> y	mil <u>e</u> - mil <u>e</u> age
he <u>re</u> - he <u>re</u> in	the <u>re</u> - the <u>re</u> in

3. คำที่ลงท้ายด้วย y

กฎทั่ว ๆ ไป คือ

3.1 คำที่ลงท้ายด้วย y และมีพยัญชนะนำมา มักจะเปลี่ยน y เป็น i ก่อนที่จะเติมปัจจัย (นอกเสียจากว่าปัจจัยนั้นจะตั้งต้นด้วย i)

angr <u>y</u>	angr <u>i</u> ly	
beaut <u>y</u>	beautif <u>i</u> ful	
bus <u>y</u>	busi <u>i</u> ly	busi <u>n</u> ess
carr <u>y</u>	carri <u>e</u> s	carri <u>ng</u>
dignif <u>y</u>	dignifi <u>e</u> d	dignifi <u>ng</u>
easy	easi <u>e</u> r	easi <u>ly</u>
empt <u>y</u>	empti <u>e</u> r	empti <u>ness</u>
happ <u>y</u>	happi <u>e</u> r	happi <u>ness</u>
lonel <u>y</u>	loneli <u>n</u> ess	
lovel <u>y</u>	loveli <u>e</u> r	loveli <u>ness</u>
luck <u>y</u>	lucki <u>e</u> r	lucki <u>ly</u>
marry	marri <u>e</u> d	marri <u>age</u>
merr <u>y</u>	merri <u>e</u> r	merril <u>y</u> , merrim <u>ent</u>
merc <u>y</u>	mercif <u>ul</u>	
pity	piti <u>ful</u>	piti <u>ng</u>

pretty	prettier	prettiness
rely	reliance	
study	studied	studious
try	tries	tried, trying

คำที่ยกเว้นสำหรับกฎข้อ 3.1 เช่น

baby - babyhood	dry - dryness
sly - slyness	lady - ladyship
shy - shyly - shyness	wry - wryly - wryness

3.2 คำที่ลงท้ายด้วย y มีสระนำหน้า ไม่ต้องเปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติมปัจจัย

หรือคำลงท้ายอื่น ๆ เช่น

annoy	annoyed	annoyance
betray	betrayed	
employ	employed	
stay	stayed	staying

ข้อยกเว้นสำหรับกฎข้อ 3.2 มีคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่มากนัก เช่น

lay - laid	pay - paid
slay - slain	day - daily
say - said	

3.3 คำพยางค์เดียวที่ลงท้ายด้วย y ก่อนที่จะเติมปัจจัย -ing บางครั้งก็เปลี่ยน y ให้เป็น i และบางครั้งก็ไม่เปลี่ยน และทั้งสองแบบใช้ได้เหมือนกัน เช่น

dry - drily	shy - shily
- dryly	- shyly

4. เติม k ต่อท้ายคำที่ลงท้ายด้วย c

กฎ : คำที่ลงท้ายด้วย c ก่อนจะเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วย e, i หรือ y ต้องเติม k ก่อน ทั้งนี้เพื่อจะได้ออกเสียง c ให้เป็น hard c (hard c คือ /k/ เหมือนเดิม) คำที่จะต้องเติม k ตามกฎข้อนี้มีอยู่ไม่กี่คำ แต่ก็มักจะจดผิดกันอยู่เป็นประจำ เช่น

colic	colicky		
frolic	frolicked	frolicking	
mimic	mimicked	mimicking	
panic	panicky		
picnic	picnicked	picnicker	picnicking
politic	politicking		
traffic	trafficked	trafficker	trafficking

กฎนี้ต้องใช้อย่างระมัดระวัง ทั้งนี้เพราะบางคำเช่น frolicsome หรือ mimicry เสียง c เป็น hard c คือออกเสียง /k/ อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเติม k

5. พยัญชนะที่อยู่ท้ายคำ (Final Consonants)

กฎมีดังนี้

5.1 พยัญชนะที่อยู่ท้ายคำตัวเดียว จะเติมพยัญชนะที่เหมือนกันเข้าไปอีก 1 ตัว เมื่อ

- พยัญชนะท้ายคำนั้นมีสระหน้ามาเพียงตัวเดียว (เช่น bat)
- มีปัจจัยที่ติดันด้วยสระตามมา

กฎนี้ใช้ทั้งกับคำพยางค์เดียว เช่น hit, run หรือคำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป และลงเสียงหนักที่พยางค์ท้าย เช่น omit

กฎข้อนี้มีประโยชน์มากสำหรับสร้างรูปอดีตกาล (past simple tense) past participle และ present participle สำหรับคำกริยาเป็นจำนวนมาก และยังช่วยในการสร้างคำคุณศัพท์ในการเปรียบเทียบขั้นกว่าและขั้นสูงสุด ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเพียงเล็กน้อยสำหรับคำที่ใช้กฎนี้

acquit	acquitted	acquitting	acquittal
admit	admitted	admitting	admittance
beg	begged	begging	
clan	clannish		
control	controlled	controlling	
drop	dropped	dropping	
equip	equipped	equipping	
forget	forgetting	forgettable	
man	mannish		
occur	occurred	occurring	occurrence
omit	omitted	omitting	
overlap	overlapped	overlapping	
prefer	preferred	preferring	
quit	quitted	quitting	
red	redder	reddest	redde <u>n</u>
refer	referred	referring	
run	running	runner	
swim	swimmer	swimming	
tin	tinny		
transfer	transferred	transferring	

ข้อยกเว้น เช่น

tax taxes

(x เป็นพยัญชนะท้ายคำที่เป็นข้อยกเว้นตัวเดียว ที่ไม่ต้องเติมพยัญชนะเดิมเพิ่มอีก 1 ตัว ก่อนใส่ปัจจัยหรือหน่วยคำอื่น ๆ)

5.2 สำหรับคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป ถ้าการลงเสียงหนัก (stress หรือ accent) เปลี่ยนที่ไปอยู่ที่พยางค์หน้า เมื่อเติมปัจจัยลงไปแล้วก็ไม่ต้องเติมพยัญชนะสุดท้ายลงไปอีก 1 ตัว เช่น

confer	conferring	แต่	conference
defer	deferring	แต่	deference
infer	inferring	แต่	inference
prefer	preferring	แต่	preference

5.3 ข้อควรระวังหรือข้อยกเว้นต่าง ๆ

ก. การเปลี่ยนรูปจากคำเดิม (หรือรากศัพท์) โดยเปลี่ยนการออกเสียงจากเสียงยาวเป็นเสียงสั้น ต้องใส่พยัญชนะสุดท้ายเพิ่มอีก 1 ตัว เช่น

write	writing	แต่	written
bite	biting	แต่	bitten
inflamm	inflamed	แต่	inflammable

ข. คำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่มีสระนามา 2 ตัว ไม่ต้องเพิ่มพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

appear	appeared	appearing	appearance
need	needed	needing	needy
train	trained	training	trainee

ค. คำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะ 2 ตัว ไม่ต้องเติมพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

bend	bending	
turn	turned	turning
insist	insisted	insisting

ง. คำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป ที่ไม่ลงเสียงหนักที่พยางค์ท้าย มักไม่ต้องเติมพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

happen	happened	happening
murmur	murmured	murmuring
benefit	benefited	

จ. ข้อยกเว้น

cancellation	excellent	tranquillity	excellence
handicapped	questionnaire	crystallize	overstepping
zigzagged	transference	chagrined	

6. กฎแบบ “หนึ่ง – บวก – หนึ่ง”

คำอุปสรรค (prefix) ลงท้ายด้วยพยัญชนะตัวเดียวกับตัวแรกของคำศัพท์ เช่น

illiterate	irresponsible	misspelling
unnecessary	dissatisfied	unneeded

คำศัพท์ (รากศัพท์) ลงท้ายด้วยพยัญชนะตัวเดียวกันกับพยัญชนะตัวแรกของ

ปัจจัย (suffix) เช่น

accidentally	drunkenness	really
--------------	-------------	--------

cleanness

suddenness

coolly

meanness

cruelly

occasionally

การประสม (รวม) คำ 2 คำเข้าด้วยกัน คำแรกลงท้ายพยัญชนะเดียวกันกับ

พยัญชนะต้นของคำที่ 2 เช่น

overrun

bathhouse

glowworm

bookkeeping

roommate

underrate

ข้อยกเว้นของกฎนี้ที่เห็นได้ชัด คือ eighteen ซึ่งไม่ได้สะกดว่า *eightteen

7. -sede, -ceed และ -cede

มีคำเพียงคำเดียวในภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย -sede คือ supersede

อีก 3 คำ ลงท้ายด้วย -ceed คือ exceed, proceed, succeed

คำอื่น ๆ ลงท้ายด้วย -cede ทั้งสิ้น เช่น accede, cede, concede, intercede, precede, recede, secede เป็นต้น

8. -ify

คำที่ลงท้ายด้วย -ify เป็นคำที่พบในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนหลายร้อยคำ เช่น

clarify, classify, mortify, codify, testify เป็นต้น

แต่มีคำอยู่ 4 คำ ที่แทนที่จะสะกดด้วย -ify กลับสะกดด้วย -efy คือ

liquefyputrefystupefyrarefy

ที่แปลกก็คือใน 3 คำแรก จะมีคำที่เกี่ยวข้อง แต่สะกดด้วย i แทน e คือ liquid,

putrid และ stupid แต่คำอื่น ๆ ก็ยังคงใช้ e สะกดตามเดิม เช่น liquefaction, putrefaction, stupefaction, stupefied, rarefied, rarefaction, liquefied, putrefied เป็นต้น

9. -ize, -ise และ -yze

ในภาษาอังกฤษมีคำอยู่ 2 คำที่ไม่ใช่ศัพท์เฉพาะ (ศัพท์ทางวิชาการ) ที่ลงท้ายด้วย -yze คือ analyze และ paralyze ส่วนศัพท์ทางวิชาการ (ที่เราไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน) เช่น catalyze, dialyze และ electrolyze นอกจากนั้นที่เหลือจะเป็นคำที่ลงท้ายด้วย -ise และ -ize ทั้งสิ้น สิ่งที่เราควรระวังคือ ควรสะกดคำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันกับ analyze และ paralyze ให้ถูก เช่น analysis, analyst, analytic และ paralytic เป็นต้น

10. -able และ -ible

คำที่ก่อความยุ่งยากในการสะกดตัวมากที่สุด เห็นจะได้แก่ คำ 5 คำ คือ

dependable, indispensable, irritable, inimitable และ irresistible สำหรับ 2 คำแรก เราอาจคิดหาเครื่องช่วยความทรงจำ โดยคิดถึงว่า คนที่ able (มีความสามารถ) มักจะ dependable (พึ่งพาอาศัยได้) และ indispensable (เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง) อีก 2 คำถัดไป เราอาจจะคิดถึงคำที่เกี่ยวข้อง เช่น irritate (กริยา) และ imitate (กริยา) ส่วนคำสุดท้าย เราอาจคิดถึงความจริงที่ว่า lipstick ทำให้สตรีเป็นสิ่งที่ irresistible (บุรุษต้านทานไม่ได้)

11. -ent และ -ant

คำที่ลงท้ายด้วย -ent ที่มักจะมีผู้สะกดผิดอยู่บ่อย ๆ คือ

superintendent persistent

insistent dependent

คำนามที่มีรูปคุณศัพท์ลงท้ายด้วย -ent ก็มักจะลงท้ายด้วย -ence เช่น

superintendence persistence insistence

dependence เป็นต้น

คำที่ลงท้ายด้วย -ant ที่มักจะมีผู้สะกดผิดอยู่เสมอ คือ

resistant defendant

ส่วน -ance มีคำเดียวคือ perseverance

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับกฎการสะกดคำ จะเห็นได้ว่าการสะกดคำภาษาอังกฤษนั้นมีหลักเกณฑ์และแบบแผนที่แน่นอน ซึ่งก็มีเพียงบางคำเท่านั้นที่อยู่นอกหลักเกณฑ์หรือเป็นข้อยกเว้น ส่วนคำที่เหลืออีกเป็นจำนวนมากต้องเขียนสะกดตามแบบที่กำหนด ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการสะกดคำแก่ผู้เรียนเพื่อที่สามารถนำหลักนี้ไปใช้ในการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

และเนื่องจากในการค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งต้องมีการทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้นั้นคือ การศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ

5. หลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ

เกอร์เบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and others. 1962 : 390) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไว้ว่า ความสามารถในการสะกดคำของแต่ละบุคคล หมายถึงความสามารถในการเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้องในการเขียนคำต่าง ๆ แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน โอกาสของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนสะกดคำก็ย่อมต่างกันไปด้วย จึงได้เสนอหลักในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไว้ว่า ควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้อย่างรอบคอบ ได้แก่

5.1 การเลือกคำ

5.2 จำนวนคำ

5.3 รูปแบบของการทดสอบ

5.1 การเลือกคำ

เกอร์เบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and others. 1962 : 392-393) ได้เสนอหลักในการเลือกคำมาใช้ในแบบทดสอบไว้ ดังนี้

1. การเลือกคำจากแบบเรียนซึ่งไม่ทราบว่คำเหล่านั้นมีความสำคัญในสังคมเพียงใด ควรหาความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบทดสอบนั้น
2. ควรเลือกคำที่มีความสำคัญในทางสังคม และเป็นคำที่ยากพอสมควร โดยได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว

3. ถ้าต้องการทดสอบผู้ที่มีความสามารถต่างกัน ควรใช้คำที่มีระดับความยากจากร้อยละ 14–86 รายเฉลี่ยความยากร้อยละ 50 ซึ่งจะทำให้การกระจายของคะแนนใกล้เคียงกับการกระจายแบบโค้งปกติ

4. เพื่อตัดทอนปัญหาต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้น ควรเลือกคำที่ผู้เรียนมีโอกาสจะเขียนผิดตั้งแต่ ร้อยละ 40 – 70 ในการทดสอบ

บลูมเมอร์ (Bloomer. 1956 : 531) ยังแนะนำเพิ่มเติมว่า ควรเลือกคำที่มีความยาวและมีความหมายซับซ้อนในการเขียน โดยเฉพาะความยาวของคำ จะสามารถพิจารณาถึงความยากของคำได้ดีที่สุด

นอกจากนั้น แบริดฟิลด์ และ มอร์ดอค (Bradfield and Moredock. 1957 : 244) ยังแนะนำว่า คำที่จะนำมาใช้ควรมีความยากพอสมควร และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างมา

จากข้อมูลข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ในการเลือกคำที่จะนำมาใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำนั้น ควรมีหลักดังนี้

1. เลือกคำที่มีความหมาย
2. เลือกคำที่ยากพอสมควร
3. เลือกคำที่มีความสำคัญในทางสังคม หรือเป็นคำที่ผู้เรียนมีประสบการณ์

และนอกจากผู้สอนจะต้องมีหลักในการเลือกคำเพื่อใช้ในแบบทดสอบแล้ว จำนวนคำที่เหมาะสมก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างแบบทดสอบ

5.2 จำนวนคำ

เกอร์เบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and others. 1962 : 394) ได้เสนอจำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบไว้ ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจประสิทธิภาพในการเขียนสะกดคำใช้คำประมาณ 25 คำ
2. โดยทั่วไปแล้วใช้คำประมาณ 25 – 30 คำ ก็สามารถทราบความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนสะกดคำแล้ว
3. ถ้าต้องการทราบความสามารถของการเขียนสะกดคำของแต่ละคน ควรมีคำตั้งแต่ 100 คำเป็นอย่างน้อย

นอกจากนั้น แบริดฟิลด์ และ มอร์ดอค (Bradfield and Moredock. 1957 : 246) ยังแนะนำว่า จำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบ ยิ่งมากคำ ยิ่งทำให้ทราบความสามารถในการเขียนสะกดคำของแต่ละคนดียิ่งขึ้น

จากข้อมูลข้างต้น พบว่าการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ควรใช้คำศัพท์ในการทดสอบประมาณ 25 – 30 คำ และนอกจากผู้สอนจะต้องมีหลักในการเลือกคำ และมีจำนวนคำเพื่อใช้ในแบบทดสอบที่เหมาะสมแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญคือ รูปแบบของการทดสอบ

5.3 รูปแบบของการทดสอบ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการทดสอบ พบว่ามีวิธีการทดสอบการเขียนสะกดคำที่นิยมกันมาก 3 แบบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ให้จำ (Recognition) แบบทดสอบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) และแบบทดสอบที่เลือกคำที่เขียนถูกเพียงคำเดียวจากคำที่เขียนผิดจำนวนหนึ่ง (Bradfield and Moredock. 1957 : 250) โดยมีลักษณะของแบบทดสอบดังนี้

1. แบบทดสอบที่ให้จำ (Recognition) เป็นการทดสอบโดยปรากฏสิ่งที่เคยเห็นมาแล้วในอดีตโดยวิธีการฉายคำให้ดู แล้วให้ผู้ทดสอบทำกิจกรรมอื่นประมาณ 30 นาที แล้วจึงให้เขียนคำนั้น (อัญชลี พลวงษ์. 2535 : 19) หรือโดยวิธีการอ่านคำในรูปประโยคซ้ำกัน 2 ครั้ง แล้วจึงให้เขียนคำนั้น (Horn. 1954 : 1259)

2. แบบทดสอบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) เป็นการทดสอบโดยให้ผู้ทดสอบระลึกคำที่เคยประสบมาในอดีต โดยไม่มีสิ่งเร้าปรากฏมาให้เห็น (อัญชลี พลวงษ์. 2535 : 19) สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

2.1 แบบระลึกเสรี (Free Recall) เป็นการระลึกโดยไม่ต้องมีการเรียงลำดับ

2.2 แบบระลึกตามลำดับ (Serial Recall) เป็นการระลึกตามลำดับจากหน้าไปหลัง หรือจากหลังไปหน้า

2.3 แบบระลึกตามตัวแนะ (Cued Recall) เป็นการระลึกโดยมีการเสนอตัวแนะแล้วให้ผู้ทดสอบระลึกถึงตัวสนองออกมา

3. แบบทดสอบที่เลือกคำที่เขียนถูกเพียงคำเดียวจากคำที่เขียนผิดจำนวนหนึ่ง เป็นการทดสอบโดยปรากฏคำที่เขียนถูกและเขียนผิดปะปนกันในรูปแบบของข้อสอบแบบเลือกตอบ แล้วให้ผู้ทดสอบเลือกคำที่เขียนถูกต้องเพียงคำเดียว

รูปแบบของการทดสอบการเขียนสะกดคำนั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีแบบใดที่เหมาะสมที่สุด แต่ละแบบมีส่วนดีและส่วนเสียแตกต่างกัน มีผู้ศึกษาว่า แบบทดสอบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) ดีกว่าและยากกว่าแบบทดสอบที่ให้จำ (Recognition) นอกจากนั้นยังมีผู้กล่าวว่า แบบทดสอบที่ให้ระลึกได้ที่เขียนในรูปประโยคให้ความเที่ยงตรงที่สุด แต่รูปแบบของการทดสอบการเขียนสะกดคำที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ แบบทดสอบที่เลือกคำที่เขียนถูกเพียงคำเดียวจากคำที่เขียนผิดจำนวนหนึ่ง (Bradfield and Moredock. 1957 : 250)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำแบบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) ประเภทให้ระลึกตามตัวแนะ (Cued Recall) ซึ่งมีลักษณะให้ผู้ทดสอบระลึกคำที่เคยประสบมาในอดีต โดยไม่มีสิ่งเร้าปรากฏมาให้เห็น แต่จะมีเพียงการเสนอตัวแนะในลักษณะภาพที่แสดงถึงความหมายของคำศัพท์แล้วให้ผู้ทดสอบระลึกถึงตัวสนองซึ่งก็คือคำศัพท์คำนั้น ๆ ออกมา โดยเหตุที่เลือกใช้แบบทดสอบดังกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ เพราะผู้วิจัยต้องการให้นักเรียนนั้นเขียนสะกดภาษาอังกฤษเต็มคำด้วยตนเองโดยไม่มีการให้ตัวอักษรของคำนั้นปรากฏออกมาก่อน เพื่อที่จะนำข้อมูลมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

จะเห็นได้ว่า ในการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าประเด็นที่สำคัญที่อยู่ในขอบเขตและเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ ได้แก่ ความหมายของการสะกดคำ ความสำคัญของการสะกดคำ ปัญหาในการสะกดคำ กฎการสะกดคำ รวมทั้งหลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ และนอกจากนั้นยังมีประเด็นสำคัญที่จะขาดเสียมิได้นั้นคือ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ

7. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ดังนี้

7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

7.2 งานวิจัยในประเทศ

7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ

7.1.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียน

สะกดคำกับความสามารถด้านอื่น ๆ

7.1.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ

ไฮม์เมอร์ (Hymer, 1963) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ 4, 5 และ 6 ที่พบจากเรียงความที่นักเรียนเขียนในหนึ่ง ภาคเรียนในโรงเรียนรัฐบาล 17 แห่ง ในเมืองแคนซัสซิตี รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา เพื่อดูว่าคำใดบ้างที่นักเรียน สะกดผิด และนักเรียนสะกดคำเหล่านั้นผิดได้อย่างไรบ้าง โดยทำการวิเคราะห์จากเรียงความที่นักเรียนเขียนจำนวน 4,026 ฉบับ คิดเป็นคำทั้งสิ้น 309,118 คำ ผลปรากฏว่า

1. คำที่สะกดผิด เทียบได้เป็นร้อยละ 6.15
2. คำที่สะกดผิด เป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนมากกว่าคำที่เคยเรียนมาแล้ว
3. คำที่สะกดผิดเป็นคำพยางค์เดียว ร้อยละ 40.39 เป็นคำสองพยางค์ร้อยละ 39.64
4. ชนิดของคำที่สะกดผิด เรียงลำดับจากสูงสุดไปต่ำสุดได้ดังนี้
 - สะกดผิดโดยสะกดคำตก (Omission)
 - สะกดผิดโดยเอาพยัญชนะอื่นมาแทนที่พยัญชนะที่ถูก (Substitution)
 - สะกดผิดโดยการเพิ่มพยัญชนะอื่นเมื่อเปลี่ยนคำใหม่ (Addition)
 - สะกดผิดในเรื่องการเขียนคำด้วยพยัญชนะตัวใหญ่ (Capitalization)
 - สะกดผิดโดยเรียงลำดับพยัญชนะผิดที่ (Transposition)
 - สะกดผิดโดยการใช้เครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของผิด (Contraction)

ไวแอท (Wyatt, 1973) แห่งมหาวิทยาลัย เซนต์ โยเวฟ ใน ลายิบี ประเทศ อูกานดา ได้รวบรวมข้อผิดพลาดจากสมุดเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 4 จำนวน 52 เล่มพบว่าข้อผิดพลาด 4,181 แห่ง เมื่อนำมาแยกประเภทและหาความถี่ของข้อผิดพลาดแต่ละประเภท โดยเทียบอัตราส่วนร้อยละพบว่าข้อผิดพลาดทั้งหมด 14 ประเภท เรียงลำดับตามอัตราส่วนร้อยละ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. การสะกดคำ	ผิดร้อยละ	18.4
2. การใช้โครงสร้างของประโยค	ผิดร้อยละ	16.6
3. การใช้คำนาม	ผิดร้อยละ	16.2
4. การใช้คำกริยา	ผิดร้อยละ	15.2
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	ผิดร้อยละ	7.8
6. สับสนหรือใช้คำและสำนวนผิด	ผิดร้อยละ	4.7
7. การใช้คำบุพบท	ผิดร้อยละ	4.1
8. การใช้คำซ้ำหรืออ้อมค้อม	ผิดร้อยละ	3.7
9. ขาดความระมัดระวัง	ผิดร้อยละ	3.6
10. ใช้คำย่อหรือคำที่ไม่ใช้ในภาษาเขียน	ผิดร้อยละ	2.6
11. ใช้คำคุณศัพท์	ผิดร้อยละ	2.4

12. ใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือไม่เกี่ยวกับความ	ผิดร้อยละ	2.4
13. การใช้คำสรรพนาม	ผิดร้อยละ	1.6
14. การใช้คำที่ช่วยเน้นความหมายของคำอื่น	ผิดร้อยละ	0.6

ชอห์เนสซี (Shaughnessy. 1977) ซึ่งเป็นผู้สอนวิชาการเขียนพื้นฐาน (basic writing) ในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ได้แยกประเภทข้อผิดพลาดของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 ด้าน คือ ข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสร้างประโยค การใช้คำศัพท์ และการสะกดคำ ซึ่งในการสะกดคำได้ให้ตัวอย่างข้อผิดพลาดไว้ 9 แบบ ดังนี้

1. สับสนสระเสียงสั้น หรือสระเสียงยาว
2. สับสนคำ
3. เรียงอักษรผิดที่
4. แทนที่คำถูกด้วยคำพ้องเสียง
5. ละตัว e ที่ไม่ออกเสียง (silent e)
6. ละพยัญชนะบางตัว
7. ละพยัญชนะซ้อน หรือซ้อนพยัญชนะผิดที่
8. สะกดอุปสรรคหรือปัจจัยผิด
9. สะกดพยัญชนะควบกล้ำ หรือพยัญชนะตัวสุดท้ายผิด

ขณะเดียวกันได้เสนอแนะวิธีแก้ไขการสะกดคำผิดไว้ 4 ข้อ คือ

1. อ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง
2. จดจำรูปคำที่ถูกต้อง
3. หัดเขียนคำที่เห็นว่ายาก เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย
4. รู้ความหมายของคำนั้น ๆ เมื่อปรากฏในข้อความต่าง ๆ

นิโคลส์ (Nicoles. 1977) แห่งมหาวิทยาลัยเซาท์แคโรไลนา ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการสะกดคำภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีข้อผิดพลาดดังนี้

1. ละเสียงเบา ละเสียงหนัก และละพยัญชนะซ้อน
2. เติมพยัญชนะซ้อน ในที่ของพยัญชนะเดียว
3. สะกดคำผิดหรือไม่สมบูรณ์
4. กลับลำดับตัวอักษรในคำ
5. ใช้คำที่มีเสียงคล้ายกันแทนคำที่ถูกต้อง
6. ใช้พยัญชนะที่มีเสียงต่างกันแทนกัน

จากงานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำพบว่าผู้เรียนสะกดคำผิดหลายแบบ ได้แก่ การละพยัญชนะหรือสระ การสลับที่พยัญชนะหรือสระ การแทนที่พยัญชนะหรือสระ การเพิ่มพยัญชนะหรือสระ การเขียนคำที่มีเสียงคล้ายกันแต่สะกดต่างกัน เป็นต้น และนอกจากงานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำแล้ว งานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถด้านอื่น ๆ ก็เป็นข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าวิจัย

7.1.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถด้านอื่น ๆ

แทนเนียร์ (Tannir. 1977) ได้ศึกษาโครงการจำสัญลักษณ์ว่ามีผลต่อการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับหนึ่งหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับหนึ่ง จำนวน 8 ห้องเรียน รวม 170 คน โดยใช้แบบทดสอบการสะกดคำของนักเรียนประถมต้น (The spelling test, Lower Primary, Form W) ซึ่งเป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์แคลิฟอร์เนีย และแบบทดสอบความสามารถทางการเรียน (SOI Learning Abilities Test : LAT) ของสถาบันโครงสร้างทางสติปัญญา ทำการศึกษาระหว่างเดือนที่สี่ถึงเดือนที่หก คือเดือนธันวาคม ค.ศ. 1975 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1976 ใช้บทเรียนเกี่ยวกับการจำสัญลักษณ์ 18 บทเรียนสำหรับกลุ่มทดลอง และใช้บทเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมทางสติปัญญาอีก 18 บทเรียนสำหรับกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการสอนทั้งสองกลุ่มเท่า ๆ กัน มีผู้ทดลองสองคนผลัดกันสอนระหว่างกลุ่ม ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับข้อย่อยของการจำสัญลักษณ์ จากแบบทดสอบความสามารถทางการเรียน SOI นักเรียนกลุ่มทดลองทำคะแนนการสะกดคำสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ คะแนนการจำสัญลักษณ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าทักษะการจำสัญลักษณ์สามารถส่งเสริมได้โดยการสอน

ซูเทล (สิทธิศักดิ์ โหมดหิรัญ. 2526 : 48 ; อ้างอิงจาก Zutell. 1976) ได้ศึกษายุทธศาสตร์ในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์กับความถี่รวบยอดเกี่ยวกับการแยกหมวดหมู่ของเพียเจต์หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับหนึ่งถึงระดับสี่จำนวน 15 คนทดสอบการสะกดคำ 5 ประเภท และใช้นักเรียน 60 คน ทำแบบทดสอบการแยกหมวดหมู่ ซึ่งแบ่งเป็น 7 ชนิด ได้แก่ การอนุรักษ์จำนวน มวลสาร ปริมาณที่ต่อเนื่อง น้ำหนัก ปริมาตร การรวมประเภท และแบบทดสอบบูรณาการ รูปภาพ ผลปรากฏว่าผลสำหรับระดับชั้น ประเภทของการสะกดคำและปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทำให้ทราบว่า ความก้าวหน้าทางยุทธศาสตร์การสะกดคำขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยในการเขียนและวุฒิภาวะทางสติปัญญาของนักเรียน การสะกดคำกับการแยกหมวดหมู่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ราดาเกอร์ (Radaker. 1963) ได้ศึกษาผลของการระลึกภาพของคำที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับสี่ จำนวน 60 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สแตนฟอร์ด (The Stanford Achievement Test, Form M and N) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกหัดให้ระลึกถึงภาพของคำ สามารถเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่า การจำคำและการระลึกภาพของคำ นอกจากจะทำให้การเขียนสะกดคำดีขึ้นแล้วยังทำให้การอ่านดีขึ้นด้วย ผลการศึกษาของราดาเกอร์นี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วอลด์แมน และ ทริกส์ (แก้วดา ไทรงาม. 2520 : 10 ; อ้างอิงจาก Waldman and Triggs. 1958) ว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการจำคำ มีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งนอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เทวน์เซนท์ (Townsent. 1947 : 465-471) โดยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการจำคำศัพท์ของเด็กตั้งแต่ชั้นประถมสามถึงประถมห้า โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการหาคำมัธฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับการจำปานกลาง

โนเอล และ แฮริส (สิทธิศักดิ์ โหมตศิริ. 2526 : 55 ; อ้างอิงจาก Noell and Harris. 1952) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษว่าวัดได้จาก

1. ความสามารถที่จะระลึกได้ว่าคำนั้น ๆ สะกดถูก
2. ความสามารถที่จะระลึกได้ว่าคำนั้น ๆ สะกดผิด
3. ความสามารถที่จะแก้การสะกดผิดให้ถูกได้

โดยได้ใช้แบบทดสอบการสะกดคำแบบให้จำ (Recognition Test) และแบบเขียนตามคำบอก (Dictation Test) กับนักเรียนสองระดับ ได้ผลว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าทำแบบทดสอบแบบเขียนตามคำบอกได้มากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า

อารอน (Aaron. 1959) ได้ศึกษาถึงสิ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับสี่ จำนวน 193 คน และนักเรียนระดับแปด จำนวน 174 คน โดยใช้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำตามคำบอก 60 คน ผลปรากฏว่าความสามารถในการออกเสียงเป็นพยางค์ ๆ ได้นั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ได้นั้น จะต้องสามารถเขียนสะกดคำได้ดีด้วย นอกจากนี้สติปัญญาก็เป็นสิ่งที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ หมายความว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาดำจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำด้วย

มัลมควิสท์ (Malmquist. 1959) ได้ศึกษาองค์ประกอบของการไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับหนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษา ผลปรากฏว่าองค์ประกอบที่ทำให้มีความสามารถแตกต่างกันอย่างมากระหว่างนักเรียนที่อ่านหนังสือได้ดีกับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่าน คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำและการรับรู้ทางสายตา ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่อ่านหนังสือได้ดี จะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำและมีการรับรู้ทางสายตาที่ดีด้วย

เกรย์ (บุบผา ชังพุก. 2524 : 34 ; อ้างอิงจาก Gray. 1949) ได้ศึกษาพบว่า การอ่านกับการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะมีความสามารถทางการสะกดสูง นอกจากนั้น เทวน์เซนท์ (บุบผา ชังพุก. 2524 : 34 ; อ้างอิงจาก Townsent. 1947) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนสะกดคำกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและคำศัพท์ ของนักเรียนตั้งแต่ระดับสามถึงระดับสิบสอง จำนวน 200 คน ผลปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับคำศัพท์มากกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผลการศึกษาของเทวน์เซนท์ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัสเซล (บุบผา ชังพุก. 2524 : 34 ; อ้างอิงจาก Russell. 1947) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและคำศัพท์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทดสอบนักเรียนระดับสามถึงระดับห้า จำนวน 135 คน ผลปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเขียนสะกดคำกับการจำคำเท่ากับ .86 การเขียนสะกดคำกับความเร็วในการอ่านเท่ากับ .66 รัสเซล เชื่อว่า การส่งเสริมความสามารถที่มีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำอย่างใดอย่างหนึ่งจะส่งผลต่อการเขียนสะกดคำได้

ในด้านการฟัง ฮอลโลว์ (Hallow. 1955) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษกับความสามารถในการฟังของนักเรียนระดับห้า จำนวน 602 คน จาก 13 โรงเรียน โดยใช้

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง 2 ชุด ผลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการฟังเท่ากับ .33 แสดงว่า ความสามารถทั้งสองด้านนี้มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถด้านอื่น ๆ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับการจำสัญลักษณ์ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการแยกหมวดหมู่ของเพียเจต์ การจำคำ การระลึกภาพของคำ การออกเสียงเป็นพยางค์ การรับรู้ทางสายตา การอ่าน การฟัง และระดับสติปัญญาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ซีลา จายนิโยธิน (Seela Chayaniyayodhin. 1960 : 16) ที่กล่าวว่า ทักษะทางภาษาทั้ง 4 อย่าง ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นั้น มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนในครั้งนี้นอกจากได้ศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่มีการศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำแล้ว งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ ก็เป็นข้อมูลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรศึกษาเพื่อใช้ประกอบในการค้นคว้าวิจัย

7.2 งานวิจัยในประเทศ

นภาพร ทรัพย์ทวีบุญ (2516) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่สอง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ในวิชาการศึกษา 10 แห่ง จำนวน 213 คน พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด รองลงมาคือการสะกดคำ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตามลำดับ ส่วนด้านการจำแนกข้อบกพร่องในการสะกดคำของนักศึกษา ตามคำร้อยละที่มีผู้ใช้ผิด มีดังนี้

1. เติมพยัญชนะท้ายคำก่อนเติมปัจจัย	มีผู้ทำผิดร้อยละ 46.94
2. คำที่มักสะกดผิด	มีผู้ทำผิดร้อยละ 46.60
3. สับสนสระผสม ie และ ei	มีผู้ทำผิดร้อยละ 44.44
4. ใช้ final e ก่อนเติมปัจจัยผิด	มีผู้ทำผิดร้อยละ 34.89
5. ใช้พยัญชนะตัวแรกหลังเติมอุปสรรคผิด	มีผู้ทำผิดร้อยละ 23.46

และเมื่อจำแนกจำนวนพยางค์ในแต่ละคำ นักศึกษามีข้อบกพร่องในการสะกดคำ 3 พยางค์มากที่สุด รองลงมาคือ คำ 2 พยางค์, 4 พยางค์ และ 5 พยางค์ ตามลำดับ

กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (2516) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง จำนวน 200 คน พบว่านิสิตมีข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ข้อบกพร่องด้านคำศัพท์และสำนวน	คิดเป็นร้อยละ 47.91
2. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ	คิดเป็นร้อยละ 47.86
3. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	คิดเป็นร้อยละ 41.42
4. ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	คิดเป็นร้อยละ 33.42

และสาเหตุที่นิสิตมีข้อบกพร่องในการใช้ศัพท์สำนวน เนื่องจาก

1. นิสิตละเลยต่อการศึกษาเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวน
2. นิสิตไม่สามารถใช้คำศัพท์และสำนวนให้ตรงตามความหมาย

3. นิสิตสะกดผิดเพราะนำวิธีการสะกดในภาษาไทยมาเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษ

4. นิสิตขาดความระมัดระวัง

ในส่วนของการสะกดคำ กองกาญจน์ได้ให้ตัวอย่างของลักษณะในการสะกดคำผิดของนิสิตไว้ด้วย โดยเรียงลำดับของลักษณะที่ผิดจากมากไปหาน้อย เช่นการเติมหรือละสระ การเติมหรือละพยัญชนะซ้ำ การเทียบแนวสะกดคำจากคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน การสับสนคำบอกจำนวน และคำบอกลำดับที่ การสับตำแหน่งสระผสม การใช้พยัญชนะอโฆษะแทนพยัญชนะโฆษะ การสับสนเสียงและรูปสระอื่น ๆ เป็นต้น

ประไพศรี วงศ์สุรติศ (2516) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิง จำนวน 400 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิง จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้ นั่นคือ ในจำนวนคำที่ใช้ในการวิจัย 680 คำ คำที่นักเรียนสะกดผิดมากระหว่างร้อยละ 50 – 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 400 คน มีเพียง 226 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.24 ของจำนวนทั้งหมด

ประทีป รุ่งตรานนท์ (2517) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ชั้นปีที่สองในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 5 แห่ง จำนวน 250 คน พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนคิดเป็นร้อยละ 86 ลำดับถัดมาคือการใช้เครื่องหมายวรรคตอนร้อยละ 83 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ร้อยละ 79 และการสะกดคำร้อยละ 76

สิทธิศักดิ์ โหมดหิรัญ (2526) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำผิดในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนทดลองในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีการสะกดผิด ดังนี้คือ

1. ปัญหาการสะกดหล่นไปจากคำ (Missing) เช่น การไม่สะกดรูปสระที่ไม่ออกเสียงสระ e (Mute e) เช่นคำ carelessly, post office ซึ่งนักเรียนสะกดเป็น *carlessly, *post offic
2. ปัญหาการสะกดเพิ่มเติมเข้าไปในคำ (Adding) เช่น คำ money, eraser, ruler นักเรียนสะกดเป็น *monny, *erasser, *ruller เป็นต้น
3. ปัญหาการสะกดรูปสระต่าง ๆ หลายตัวแทนเสียงสระหนึ่ง เช่น การสะกดรูปสระ [e] ในคำ elephants, friend คือสะกดเป็น *alephants, *friand
4. ปัญหาการเรียงลำดับอักษรสลับที่กัน (reverse) เช่น คำ blackboard, watch สะกดเป็น *blackborad, *wacht เป็นต้น
5. ปัญหาการเขียนพยัญชนะผิด (Wrong Alphabet) เช่น
เขียนตัวอักษร b เป็น d และ d เป็น b
 m เป็น n และ n เป็น m
6. ปัญหาการสะกดรูปพยัญชนะแทนเสียงพยัญชนะต่าง ๆ เช่น นักเรียนยืมเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ ในภาษาเป็นแนวเทียบและเขียนสะกด เช่น
เสียงพยัญชนะ r ตรงกับเสียง ร, ล ในภาษาไทย
เสียงพยัญชนะ th ที่ออกเสียงเป็น [θ] ตรงกับเสียง ด

เครื่องหมาย * จะใช้กำกับคำที่สะกดผิด เช่น *carlessly หมายความว่า เป็นคำที่เขียนสะกดผิด

7. ปัญหาด้านไวยากรณ์ (Grammar) เช่น การเติมปัจจัย (Suffix) ลงไปในท้ายรากคำ (Root) ซึ่งนักเรียนไม่เติม s, es ลงท้ายคำเดิมเพื่อให้กลายเป็นพหูพจน์ (Plural Form)
8. ปัญหาการโยงเข้าหาคำที่มีเสียงใกล้เคียงกับคำเดิม เช่น การสะกดคำ nurse เป็น nose, watch เป็น was, queen เป็น green เป็นต้น
9. ปัญหาการโยงคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม เช่น การสะกดคำ nurse เป็น doctor , television เป็น radio เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนสะกดคำเดิมไม่ได้ จึงพยายามโยงไปหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิมซึ่งเป็นคำที่นักเรียนสะกดได้ด้วย และคิดว่าเป็นคำที่ใช้แทนกันได้

กุลธิดา แยมอัม (2545) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ในการเขียนจดหมายธุรกิจของนักศึกษา สาขาเอกธุรกิจการโรงแรม วิทยาลัยพาณิชยการเซตุนนัง จำนวน 31 คน ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการสะกดคำ คือ นักศึกษาสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก เช่น คำว่า graduated สะกดเป็น *greduated, write สะกดเป็น *writ, writing สะกดเป็น *writting, excellent สะกดเป็น *excelent, regarding สะกดเป็น *reguarding, concerning สะกดเป็น *concering, inconvenience สะกดเป็น *inconveneience เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษอยู่มาก ดังที่ นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ และ กองกาญจน์ นิธิพงศ์ พบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษด้านการสะกดคำมากเป็นอันดับสอง รองจากข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน ส่วนอันดับที่สามและสี่คือ ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตามลำดับ และจากงานวิจัยข้างต้นยังพบว่าผู้เรียนสะกดคำผิดหลายแบบ ได้แก่ การเติมพยัญชนะหรือสระเข้าไปในคำ การละพยัญชนะหรือสระ การสลับที่พยัญชนะหรือสระ การแทนที่พยัญชนะหรือสระ การเทียบแนวสะกดคำจากคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน เป็นต้น

และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำทั้งในประเทศไทย และในต่างประเทศ ทำให้เห็นว่ายังมีผู้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำอยู่มาก โดยได้มีการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจในอันที่จะใช้เป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยหรือปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวเพื่อดำเนินการวิจัย
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเตรียมตัวเพื่อดำเนินการวิจัย

ในการเตรียมตัวเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาจาก

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 เพื่อศึกษาโครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา รวมทั้งเพื่อศึกษาเนื้อหาทางภาษาและคลังคำในระดับมัธยมศึกษา
2. หนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือหนังสือ Speed up to the world outside อ 017 – อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12 เพื่อศึกษาคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ
3. เอกสาร, วารสาร, หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อศึกษาประเด็นสำคัญที่อยู่ในขอบเขตและเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 10 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 425 คน
- กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 84 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งไม่แบ่งเป็นนักเรียนเก่งหรืออ่อนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ โดยเหตุที่เลือกนักเรียนในระดับชั้นนี้เพราะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นระดับชั้นที่ต้องศึกษาภาษาอังกฤษต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษา (ระดับต้น) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ระดับกลาง) ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ที่กำหนดให้นักเรียนนั้นเรียนภาษาอังกฤษต่อเนื่องกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 4) ดังนั้นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงเป็นระดับชั้นที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาอย่างน้อย 5 ปี จึงมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษพอสมควร ในขณะที่เดียวกันยังเป็นวัยสำคัญในการปรับปรุงพื้นฐานทางด้านภาษา เพื่อให้พร้อมสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้เพื่อเป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของ เกอร์เบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and others. 1962 : 390-394) และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง แล้วรวบรวมประเด็นที่สำคัญและอยู่ในขอบเขตของการเขียนสะกดคำผิด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. เลือกคำที่จะใช้ในการทดสอบโดยพิจารณาเลือกมาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือหนังสือ Speed up to the world outside อ 017 – อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12 ซึ่งเป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียน ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยเลือกเอาคำศัพท์ตามรายการคำศัพท์ท้ายเล่มทั้งหมด จะได้คำศัพท์จำนวน 788 คำ (ภาคผนวก ก)

3. นำคำศัพท์ที่ได้จำนวน 788 คำ มาคัดคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกไป โดยยึดตามรายการคำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของกรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 อ้างถึงใน ปนัดดา แซ่ตั้ง. 2543 : 50-53) (ภาคผนวก ข) คงเหลือไว้เฉพาะคำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะได้คำศัพท์จำนวน 339 คำ (ภาคผนวก ค)

4. นำคำศัพท์จำนวน 339 คำที่ได้ มาคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความหมาย เป็นคำที่ยากพอสมควร และเป็นคำที่มีความสำคัญทางสังคมหรือเป็นคำที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ ตามหลักการเลือกคำเพื่อใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเกอร์เบอร์ริชและคนอื่น ๆ , บลูมเมอร์, และแบรดฟิลด์และมอร์ดอค (Gerberich and Others. 1962 : 392-393, Bloomer. 1956 : 531, Bradfield and Moredock. 1957 : 244) โดยกระจายให้อยู่ในทุกกลุ่มคลังศัพท์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งได้แก่ คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคล, สัตว์, อาชีพ, สิ่งของ, อาหาร เครื่องดื่ม, พืช, ที่พัก, เสื้อผ้า, ขนาด, จำนวน, สี, วัน เวลา, การวัด, เงินตรา, ธุรกิจ, กีฬา สันทนาการ, การเดินทาง, โลก ประเทศ, การศึกษา, ภาษา วัฒนธรรม, เกษตร อุตสาหกรรม, เครื่องมือในการสื่อสาร เทคโนโลยี, ความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติ, ความเชื่อ ศาสนา, และระบบสังคม ครอบครัว ชุมชน สิ่งแวดล้อม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 84)) รวมทั้งยังต้องเป็นคำศัพท์ที่เมื่อเขียนเป็นรูปในแบบทดสอบแล้วจะไม่ก่อให้เกิดความคลุมเครือในด้านการเข้าใจความหมาย ให้ได้คำศัพท์จำนวน 30 คำ (ภาคผนวก ง) ซึ่งเป็นจำนวนข้อมูลที่ เกอร์เบอร์ริช และคนอื่น ๆ (Gerberich and Others. 1962 : 392-393) กล่าวว่า เป็นข้อมูลที่เพียงพอในการสำรวจประสิทธิภาพในการเขียนสะกดคำ

5. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำฉบับร่าง 1 ฉบับ โดยเหตุที่เลือกใช้แบบทดสอบแบบนี้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษให้ตรงตามภาพที่กำหนดให้ นั้น เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้นักเรียนเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษเต็มคำด้วยตนเอง เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

6. นำแบบทดสอบฉบับร่างที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) เพื่อแก้ไข ปรับปรุงในด้านเนื้อหา ความยากง่าย รูปภาพ ฯลฯ โดยจดหมายขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ฉ) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒินั้น ได้แก่

6.1 อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี

อาจารย์หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.2 อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร

อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6.3 อาจารย์ภาณี บุตรนิพันธ์

หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ

โรงเรียนนารีนุกูล

จังหวัดอุบลราชธานี

7. ติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอความร่วมมือในการทดสอบเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยใช้จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย (ภาคผนวก ข) และนำแบบทดสอบฉบับร่างที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งชายและหญิง จากโรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทำการทดสอบเพื่อพิจารณาแก้ไข ความไม่สมบูรณ์ และข้อบกพร่องต่าง ๆ ของแบบทดสอบ

8. นำแบบทดสอบฉบับที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทำการสอบจริง

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อประสานงาน

1.1 ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยใช้จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ภาคผนวก ข)

1.2 เข้าพบอาจารย์หัวหน้าสายภาษาอังกฤษ เพื่อขอทราบจำนวนห้องเรียนและลักษณะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนนารีนุกูล

1.3 ติดต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อขอนำแบบทดสอบไปทำการทดสอบนักเรียนด้วยตัวเอง

2. การเตรียมตัวก่อนไปทำการทดสอบ

2.1 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบทดสอบ

2.2 ตรวจสอบจำนวนของแบบทดสอบให้ตรงกับจำนวนนักเรียนที่ไปทำการทดสอบ

3. การดำเนินการทดสอบ

ผู้วิจัยไปดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบทดสอบแก่นักเรียน ดังนี้

3.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำแบบทดสอบครั้งนี้

3.2 แจกแบบทดสอบให้แก่ นักเรียน

3.3 ชี้แจงเกี่ยวกับคำสั่ง และวิธีการทำแบบทดสอบ

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบมาตรวจนับคำทั้งหมดที่นักเรียนเขียนสะกด ทั้งคำที่เขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด โดยนับจำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนสะกดถูกว่ามีทั้งสิ้นกี่คำ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคิดเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งข้อมูลที่นักเรียนเขียนสะกดคำถูกนี้ไม่ได้นำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ และนับจำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนสะกดผิดว่า

มีทั้งสั้นก็คำ นำข้อมูลที่ได้มาคิดเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งข้อมูลที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิเคราะห์ จากนั้นนำข้อมูลการเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิดที่ได้มาเรียงลำดับตามการปรากฏในแบบทดสอบเสนอในรูปแบบตาราง

2. นับจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดของข้อมูลที่ได้จากการเขียนสะกดผิดของนักเรียน เช่น

คำ advertisement นักเรียนเขียนสะกดเป็น

advertisment ผิดแบบตัดส่วน นับเป็นผิด 1 ครั้ง นักเรียนเขียน 39 คน คิดเป็นผิด 39 ครั้ง

adwertisment ผิดแบบแทนที่+ตัดส่วน นับเป็นผิด 2 ครั้ง นักเรียนเขียน 3 คน คิดเป็นผิด 6 ครั้ง

atvertisment ผิดแบบแทนที่+ตัดส่วน นับเป็นผิด 2 ครั้ง นักเรียนเขียน 3 คน คิดเป็นผิด 6 ครั้ง

advertiesment ผิดแบบสลับที่ นับเป็นผิด 1 ครั้ง นักเรียนเขียน 3 คน คิดเป็นผิด 3 ครั้ง

รวมจำนวนครั้งทั้งหมดที่นักเรียนเขียนสะกดผิดในคำ advertisement 54 ครั้ง

จากนั้นนำจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดในแต่ละคำที่ได้มาคิดเทียบเป็นร้อยละ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละของคำที่นักเรียนสะกดผิดจากมากไปน้อย เสนอในรูปแบบตาราง ส่วนลักษณะการเขียนสะกดคำผิดในลักษณะต่าง ๆ กันของแต่ละคำนั้น นำมาเรียงลำดับตามจำนวนร้อยละของลักษณะที่นักเรียนสะกดคำผิดจากมากไปน้อย เสนอไว้อีกตารางหนึ่ง

3. นำคำที่นักเรียนสะกดผิดมาจัดกลุ่มคำตามลักษณะการสะกดผิด ซึ่งได้แก่

3.1 การสลับที่ หมายถึง การเขียนรูปอักษรในตำแหน่งซึ่งสลับที่ผิดไป เช่น receive - *recieve เป็นการผิดแบบสลับที่

3.2 การเพิ่มส่วน หมายถึง การเติมรูปอักษรพยัญชนะ หรือสระเพิ่มเข้าไปในคำ เช่น eraser - *erasser เป็นการผิดแบบเพิ่มส่วน

3.3 การตัดส่วน หมายถึง การละไม่เขียนรูปอักษรพยัญชนะ หรือสระซึ่งมีอยู่ในคำ เช่น buffalo - *bufalo เป็นการผิดแบบตัดส่วน

3.4 การแทนที่ หมายถึง การเขียนที่ใช้รูปอักษรพยัญชนะ หรือสระรูปอื่นแทนรูปที่ใช้ในคำ เช่น television - *televition เป็นการผิดแบบแทนที่

4. นำผลการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ได้มาสรุปและอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าความถี่ (Frequency) ของการเขียนสะกดคำผิด

2. ค่าร้อยละ (Percentage) ของคำศัพท์ที่นักเรียนสะกดผิด, ค่าร้อยละของลักษณะคำศัพท์ที่

นักเรียนเขียนสะกดผิด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 84 คน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอนดังนี้

1. การแสดงจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด
2. การแสดงจำนวนครั้งและจำนวนลักษณะที่นักเรียนเขียนสะกดผิด
3. การจัดกลุ่มตามลักษณะคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิด

ตอนที่ 1 การแสดงจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด

จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คำ ของกลุ่มตัวอย่าง 84 คน รวมเป็นจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดทั้งหมด 2,520 คำ พบจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด เรียงลำดับตามการปรากฏในแบบทดสอบ ดังแสดงในตาราง 1

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนเขียนสะกดคำถูกเป็นจำนวนทั้งหมด 1,332 คำ คิดเป็นร้อยละ 52.87 ของจำนวนคำทั้งหมด และนักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 1,188 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของจำนวนคำทั้งหมด

คำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกนั้นไม่ได้นำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ส่วนคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดถูกและเขียนสะกดผิด เรียงตามลำดับตาม
การปรากฏในแบบทดสอบ

ลำดับ ที่	คำ	จำนวนคำที่นักเรียนสะกด					
		คำที่สะกดถูก		คำที่สะกดผิด		รวม	
		จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1	chocolate	74	2.94	10	0.40	84	3.33
2	supermarket	64	2.54	20	0.79	84	3.33
3	secretary	56	2.22	28	1.11	84	3.33
4	lemonade	32	1.27	52	2.06	84	3.33
5	novel	55	2.18	29	1.15	84	3.33
6	department store	62	2.46	22	0.87	84	3.33
7	keyboard	45	1.79	39	1.55	84	3.33
8	advertisement	8	0.32	76	3.02	84	3.33
9	divorce	22	0.87	62	2.46	84	3.33
10	dining room	51	2.02	33	1.30	84	3.33
11	document	61	2.42	23	0.91	84	3.33
12	onion	73	2.90	11	0.44	84	3.33
13	laundry	11	0.44	73	2.90	84	3.33
14	broom	75	2.98	9	0.36	84	3.33
15	sandal	51	2.02	33	1.31	84	3.33
16	operator	28	1.11	56	2.22	84	3.33
17	strawberry	44	1.75	40	1.59	84	3.33
18	questionnaire	7	0.28	77	3.06	84	3.33
19	stomachache	50	1.98	34	1.35	84	3.33
20	February	49	1.94	35	1.39	84	3.33
21	bookshelf	28	1.11	56	2.22	84	3.33
22	kilometre/kilometer	32	1.27	52	2.06	84	3.33
23	delicious	30	1.19	54	2.14	84	3.33
24	Thursday	62	2.46	22	0.87	84	3.33
25	interview	73	2.90	11	0.44	84	3.33
26	museum	36	1.43	48	1.90	84	3.33
27	champagne	11	0.44	73	2.90	84	3.33
28	designer	30	1.19	54	2.14	84	3.33
29	surname	69	2.74	15	0.60	84	3.33
30	medium	43	1.70	41	1.63	84	3.33
รวม		1,332	52.87	1,188	47.13	2,520	100

ตอนที่ 2 การแสดงจำนวนครั้งและจำนวนลักษณะที่นักเรียนเขียนสะกดผิด

จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คำของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 1,449 ครั้ง ซึ่งสามารถแยกจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดที่พบในแต่ละคำเรียงลำดับตามจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดที่พบจากคำต่าง ๆ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกดผิด	คิดเป็นร้อยละ
1	champagne	108	7.45
2	advertisement	98	6.76
3	kilometre/kilometer	92	6.35
4	questionnaire	91	6.28
5	lemonade	82	5.66
6	operator	78	5.38
7	laundry	76	5.24
8	designer	74	5.11
9	bookshelf	66	4.55
10	divorce	64	4.42
11	delicious	61	4.21
12	museum	53	3.66
13	sandal	50	3.45
14	stomachache	46	3.17
	strawberry	46	3.17
15	medium	43	2.97
16	keyboard	42	2.90
17	February	38	2.62
18	novel	36	2.48
19	secretary	35	2.42
20	dining room	33	2.28
21	document	28	1.93
22	Thursday	27	1.86
23	department store	23	1.59
	supermarket	23	1.59
24	surname	16	1.10
25	chocolate	12	0.83

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกดผิด	คิดเป็นร้อยละ
	onion	12	0.83
26	interview	11	0.76
27	broom	9	0.62
รวม		1,449	100

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือ champagne ซึ่งมีจำนวนครั้งที่สะกดผิด 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.45 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือคำ advertisement มีจำนวนครั้งที่สะกดผิด 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.76 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด ส่วนคำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือคำ broom มีจำนวนครั้งที่สะกดผิดเพียง 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.62 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด

นอกจากนี้ยังพบการเขียนสะกดผิดในลักษณะต่าง ๆ กันของแต่ละคำ เป็นจำนวนทั้งหมด 458 ลักษณะ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละสูงสุดของแต่ละคำจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดในลักษณะต่าง ๆ กันของแต่ละคำ เรียงลำดับตามจำนวนร้อยละสูงสุดของแต่ละคำจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกดผิด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1	dining room	33	dinning room	33	100
2	broom	9	bloom	9	100
3	surname	16	surename	13	81.25
			surename	2	12.50
			surmane	1	6.25
4	supermarket	23	supermaket	14	60.87
			suppermaket	6	26.09
			supermarget	2	8.70
			suppermarket	1	4.35
5	keyboard	42	keybord	22	52.38
			keyborad	8	19.05
			keyboad	2	4.76

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			keybrod	2	4.76
			keybroad	2	4.76
			keybornd	2	4.76
			keabord	2	4.76
			keebord	2	4.76
6	sandal	50	sandel	26	52.00
			sandale	5	10.00
			shandoel	4	8.00
			sandle	4	8.00
			sandall	4	8.00
			sandar	1	2.00
			sandaw	1	2.00
			sandawl	1	2.00
			sanddall	1	2.00
			sandanw	1	2.00
			sandouw	1	2.00
			sendar	1	2.00
			sendrow	1	2.00
7	February	38	Febuary	19	50.00
			Feburary	7	18.42
			Febauary	4	10.53
			Febacary	3	7.89
			Feburury	2	5.26
			Febuarary	2	5.26
			Febury	1	2.63
8	onion	12	onien	5	41.67
			oanein	2	16.67
			onoin	1	8.33
			onein	1	8.33
			ornion	1	8.33

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			ornrin	1	8.33
			onnion	1	8.33
9	advertisement	98	advertisment	39	39.80
			adwertisment	6	6.12
			atvertisment	6	6.12
			asvertisment	6	6.12
			atwertisment	4	4.08
			advertiesment	2	2.04
			atvertichment	2	2.04
			adwertesment	2	2.04
			adwerstissment	2	2.04
			adwertistment	2	2.04
			addwordteachment	2	2.04
			atvertiesment	2	2.04
			atwortisment	2	2.04
			adwerteesment	2	2.04
			aswertisment	2	2.04
			advertestment	1	1.02
			adwerstissment	1	1.02
			adversistment	1	1.02
			advertresment	1	1.02
			advertissment	1	1.02
			adwertridment	1	1.02
			adwertisement	1	1.02
			adwerticement	1	1.02
			adworetisement	1	1.02
			atwertessment	1	1.02
			atdwordtismans	1	1.02
			aswertisment	1	1.02
			asvertreechment	1	1.02
10	strawberry	46	strawbery	17	36.96
			storbery	4	8.70

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			stawberry	3	6.52
			strawberrie	3	6.52
			straberry	2	4.35
			strowberry	2	4.35
			strabory	2	4.35
			strowbery	2	4.35
			strobery	2	4.35
			stroberly	2	4.35
			starberry	2	4.35
			storbery	2	4.35
			strabrry	1	2.17
			stawbery	1	2.17
			starwberry	1	2.17
11	novel	36	nowel	13	36.11
			nowell	12	22.22
			novel	8	33.22
			novale	2	5.56
			nowall	1	2.78
12	operator	78	operater	28	35.90
			operrater	10	12.82
			operlater	6	7.69
			opperater	4	5.13
			oppereater	4	5.13
			opereter	3	3.85
			orpareter	3	3.85
			operreter	2	2.56
			opareter	2	2.56
			operrester	2	2.56

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			operlaerter	2	2.56
			operuater	2	2.56
			opperleter	2	2.56
			oppereter	2	2.56
			orperrater	2	2.56
			oporater	1	1.28
			oporecter	1	1.28
			orperator	1	1.28
			ovalater	1	1.28
13	kilometre kilometer	68 24	kilomater	11	16.18
			kilomatre	9	13.24
			kilometter	8	11.76
			kilomate	4	5.88
			kilomeater	4	5.88
			kilomettre	2	2.94
			kilomet	2	2.94
			kilomretre	2	2.94
			killometre	1	1.47
			kelometre	1	1.47
14	laundry	76	londry	25	32.89
			londri	10	13.16
			londree	6	7.89
			laundri	6	7.89
			londey	4	5.26
			londrey	4	5.26
			lonry	4	5.26
			londre	2	2.63
			lonly	2	2.63
			londery	2	2.63

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			launry	1	1.32
			lonedry	1	1.32
			lorndree	1	1.32
			lontdri	1	1.32
			londdry	1	1.32
			lrondry	1	1.32
			lontry	1	1.32
			lontree	1	1.32
			lonrly	1	1.32
			ronley	1	1.32
			roantri	1	1.32
15	museum	53	musium	16	30.19
			musuem	13	24.53
			museam	4	7.55
			musiem	4	7.55
			musiam	3	5.66
			mueseum	3	5.66
			muesium	2	3.77
			muesiam	2	3.77
			muesime	2	3.77
			mustuem	2	3.77
			meceume	2	3.77
16	medium	43	midiem	12	27.91
			mediam	9	20.93
			midium	3	6.98
			mideim	3	6.98
			meduem	2	4.65
			medeam	2	4.65
			meediem	2	4.65

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร.สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			middiuem	2	4.65
			medeum	1	2.33
			mediem	1	2.33
			medaim	1	2.33
			medam	1	2.33
			meddium	1	2.33
			meduim	1	2.33
			mideam	1	2.33
			midiam	1	2.33
17	champagne	108	champane	28	25.93
			shampain	11	10.19
			champain	10	9.26
			champange	8	7.41
			shampen	6	5.56
			champen	6	5.56
			chempan	6	5.56
			champan	5	4.63
			chempen	4	3.70
			campain	4	3.70
			shamprin	3	2.78
			shampern	2	1.85
			champian	2	1.85
			chempange	2	1.85
			camparn	2	1.85
			shampane	2	1.85
			shapan	2	1.85
			sampane	2	1.85
			champay	1	0.93
			champirn	1	0.93

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			chapane	1	0.93
			shampene	1	0.93
18	designer	74	desiner	19	25.68
			deciner	10	13.51
			desidner	10	13.51
			desidener	8	10.81
			decyner	3	4.05
			desiadner	3	4.05
			deshyner	3	4.05
			desinner	2	2.70
			decidener	2	2.70
			desinēner	2	2.70
			deshiner	2	2.70
			dezinener	2	2.70
			deginer	2	2.70
			disiner	2	2.70
			disicener	2	2.70
			designner	1	1.35
			desider	1	1.35
19	chocolate	12	chokolate	3	25.00
			chocolat	2	16.66
			chockolate	2	16.66
			chokcolak	2	16.66
			choccolate	1	8.33
			chocholate	1	8.33
			shocolate	1	8.33
20	department store	23	depastment store	5	21.74
			department stall	3	13.04
			dipartment store	3	13.04

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			departmen store	2	8.70
			departmant store	2	8.70
			dipartmen store	2	8.70
			depament store	1	4.35
			department stold	1	4.35
			department storn	1	4.35
			deparsment store	1	4.35
			departement store	1	4.35
			dipartmen store	1	4.35
21	document	28	docccument	6	21.43
			doccement	4	14.29
			dociment	3	10.71
			doxcument	2	7.14
			doccewment	2	7.14
			doquement	2	7.14
			docuement	1	3.57
			documente	1	3.57
			dockument	1	3.57
			docquement	1	3.57
			docquesment	1	3.57
			doqutement	1	3.57
			drogcument	1	3.57
22	interview	11	interviwe	2	18.18
			interview	1	9.09
			interveiw	1	9.09
			interwele	1	9.09
			interview	1	9.09
			interwiel	1	9.09
			interwile	1	9.09

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			interwill	1	9.09
			interivew	1	9.09
			intaview	1	9.09
23	stomachache	46	stomachach	8	17.39
			storemachace	6	13.04
			stomachace	2	4.35
			stomachahe	2	4.35
			stomatchache	2	4.35
			stomuchate	2	4.35
			stomachech	2	4.35
			stomachced	2	4.35
			stomeach	2	4.35
			stomuche	2	4.35
			stommuchache	2	4.35
			stormuchet	2	4.35
			stromachach	2	4.35
			somasache	2	4.35
			stomachahe	1	2.17
			stomacache	1	2.17
			stomacheache	1	2.17
			stomached	1	2.17
			stomacheat	1	2.17
			stomatchade	1	2.17
			storemachache	1	2.17
24	secretary	35	secertary	6	17.14
			secentary	4	11.43
			secreatary	4	11.43
			secetare	4	11.43
			secrectary	3	8.57

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			sacrettery	2	5.71
			scaterry	2	5.71
			screatary	2	5.71
			secrettary	1	2.86
			secretarry	1	2.86
			secetary	1	2.86
			secresstary	1	2.86
			secary	1	2.86
			secetare	1	2.86
			sectary	1	2.86
			secrery	1	2.86
25	bookshelf	66	bookshelve	11	16.67
			bookshel	9	13.64
			bookchelf	9	13.64
			booksalf	8	12.12
			bookself	5	7.58
			bookcelf	3	4.55
			bookshefe	2	3.03
			bookchalf	2	3.03
			bookchall	2	3.03
			bookselve	2	3.03
			bookselv	2	3.03
			bookseft	2	3.03
			booksell	2	3.03
			bookchel	2	3.03
			bookshevle	1	1.52
			bookshell	1	1.52
			booksheel	1	1.52
			booksheal	1	1.52

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			bookchief	1	1.52
26	questionnaire	91	questionare	14	15.38
			questionnair	10	10.99
			questionae	10	10.99
			questional	8	8.79
			questionaire	7	7.69
			questionnar	5	5.49
			qutionnare	4	4.40
			questionnae	3	3.30
			questionnal	2	2.20
			questionaer	2	2.20
			questoinal	2	2.20
			qutional	2	2.20
			qutionnea	2	2.20
			quartionaire	2	2.20
			qusional	2	2.20
			qetionnair	2	2.20
			questionaire	1	1.10
			questiona	1	1.10
			questionna	1	1.10
			questionne	1	1.10
			questionnare	1	1.10
			questionnaile	1	1.10
			quetionare	1	1.10
			quetionnair	1	1.10
			qutionar	1	1.10
			quationnea	1	1.10
			qustionnare	1	1.10
			qationnay	1	1.10

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
27	lemonade	82	qetional	1	1.10
			qeastionnal	1	1.10
			lemonnade	11	13.41
			lemonned	10	12.20
			lemonnate	8	9.76
			lemonnad	8	9.76
			lemonate	8	9.76
			lemoned	6	7.32
			lemonnad	6	7.32
			lemonnes	4	4.88
			lemonnet	4	4.88
			lemonnaid	4	4.88
			lemonnead	2	2.44
			lemonneld	2	2.44
			lemonnetd	2	2.44
			lemonad	2	2.44
			lemones	2	2.44
			lemonest	2	2.44
			lamoned	1	1.22
28	Thursday	27	Thurday	4	14.81
			Thurday	4	14.81
			Thusday	4	14.81
			Thuseday	4	14.81
			Thrusday	3	11.11
			Thuesday	2	7.40
			Thuresday	2	7.40
			Thruesday	2	7.40
			Thesday	2	7.40
29	delicious	61	delicious	9	14.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			dericious	4	6.56
			dilicious	4	6.56
			delecious	2	3.28
			delicios	2	3.28
			deliceous	2	3.28
			delichious	2	3.28
			delichid	2	3.28
			delichets	2	3.28
			delichies	2	3.28
			delichios	2	3.28
			delicoibu	2	3.28
			delistians	2	3.28
			delychiose	2	3.28
			derycios	2	3.28
			dilicous	2	3.28
			delytaech	1	1.64
			delessious	1	1.64
			delie	1	1.64
			deresscess	1	1.64
			dericease	1	1.64
			dilissianse	1	1.64
			dirichel	1	1.64
			dirichat	1	1.64
			diresscess	1	1.64
			derislarns	1	1.64
			drylycios	1	1.64
			deliceous	1	1.64
			deliciads	1	1.64
			delieciouse	1	1.64

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
30	divorce	64	delisain	1	1.64
			delisainse	1	1.64
			dellichious	1	1.64
			delisiat	1	1.64
			dewas	6	9.38
			deworse	6	9.38
			diwose	4	6.25
			diwas	3	4.69
			devorce	3	4.69
			dewoce	3	4.69
			dewose	3	4.69
			deworce	3	4.69
			dewace	3	4.69
			dewalk	3	4.69
			devox	3	4.69
			diwos	2	3.13
			devorces	2	3.13
			dwoos	2	3.13
			divoce	1	1.56
			divorced	1	1.56
			divas	1	1.56
			diwors	1	1.56
			diworse	1	1.56
			diworks	1	1.56
			diwrokss	1	1.56
			diwoars	1	1.56
			diworge	1	1.56
			diwourse	1	1.56
			diwart	1	1.56

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำที่สะกดถูก	จำนวนครั้งที่ นร. สะกด	ลักษณะที่ นร. เขียนสะกดผิด		
			คำที่ นร. สะกด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
			devors	1	1.56
			devose	1	1.56
			devox	1	1.56
			dewores	1	1.56
รวม				1,449	

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคำ dining room มีจำนวนครั้งในการสะกดผิดทั้งหมด 33 ครั้ง ซึ่งลักษณะของการเขียนสะกดผิดทั้ง 33 ครั้งนั้นเป็นการผิดในลักษณะเดียวกัน ส่วนคำ broom มีจำนวนครั้งในการสะกดผิดทั้งหมด 9 ครั้ง ซึ่งลักษณะของการเขียนสะกดผิดทั้ง 9 ครั้งนั้นเป็นการผิดในลักษณะเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดในแต่ละคำ

นอกจากนั้นยังพบว่า คำที่มีลักษณะการเขียนสะกดคำผิดมากที่สุดคือคำ delicious ซึ่งมีลักษณะการเขียนสะกดผิด 34 ลักษณะ รองลงมาคือคำ questionnaire สะกดผิด 30 ลักษณะ ส่วนคำที่มีลักษณะการเขียนสะกดคำผิวน้อยที่สุดคือคำ dining room และ broom ซึ่งมีลักษณะการเขียนสะกดผิดเพียง 1 ลักษณะ ส่วนคำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดร่วมกันมากที่สุดคือคำ advertisement คือมีจำนวนครั้งในการสะกดผิดถึง 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.80 ของจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดในแต่ละคำ

ตอนที่ 3 การจัดกลุ่มตามลักษณะคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิด

จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษเป็นจำนวนทั้งหมด 1,449 ครั้ง ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนลักษณะการเขียนสะกดผิดของนักเรียน เรียงตามจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย

ลักษณะการเขียนสะกดผิด	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
แบบแทนที่	681	47.00
แบบตัดส่วน	396	27.33
แบบเพิ่มส่วน	249	17.18
แบบสลับที่	123	8.49
รวม	1,449	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบแทนที่มากที่สุด โดยมีการเขียนสะกดคำผิดแบบแทนที่ 681 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือการเขียนสะกดผิดแบบตัดส่วน 396 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.33 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด และข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่พบน้อยที่สุดคือ การเขียนผิดแบบสลับที่ ซึ่งมีเพียง 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.49 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด

นอกจากนั้นสามารถจัดกลุ่มตามลักษณะที่นักเรียนเขียนสะกดผิด ดังนี้

1. การเขียนสะกดผิดแบบแทนที่ พบข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบแทนที่จำนวน 681 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด เช่น

advertis <u>e</u> ment	เขียนเป็น	*adw <u>e</u> rtisement
operat <u>o</u> r	เขียนเป็น	*operat <u>e</u> r
laundr <u>y</u>	เขียนเป็น	*laundr <u>i</u>
kilometr <u>e</u>	เขียนเป็น	*kilomat <u>e</u>
Febr <u>u</u> ary	เขียนเป็น	*Febau <u>a</u> ry
design <u>e</u> r	เขียนเป็น	*desid <u>e</u> ner
straw <u>b</u> erry	เขียนเป็น	*strow <u>b</u> erry
mus <u>e</u> um	เขียนเป็น	*musi <u>e</u> um
questionnair <u>e</u>	เขียนเป็น	*questionnail <u>e</u>
champag <u>n</u> e	เขียนเป็น	*champain
supermarket	เขียนเป็น	*supermarget
novel	เขียนเป็น	*nowel
sand <u>a</u> l	เขียนเป็น	*sandel
mediu <u>m</u>	เขียนเป็น	*medeu <u>m</u>
lemonad <u>e</u>	เขียนเป็น	*lemonate
booksh <u>e</u> lf	เขียนเป็น	*bookch <u>e</u> lf
delic <u>i</u> ous	เขียนเป็น	*deric <u>i</u> ous
broom	เขียนเป็น	*bloom
divor <u>c</u> e	เขียนเป็น	*devorce
document	เขียนเป็น	*docim <u>e</u> nt
departm <u>e</u> nt store	เขียนเป็น	*depa <u>s</u> tment store
on <u>i</u> on	เขียนเป็น	*on <u>i</u> en
Thursd <u>a</u> y	เขียนเป็น	*Thured <u>a</u> y
chocolat <u>e</u>	เขียนเป็น	*chokolat <u>e</u>
intervi <u>e</u> w	เขียนเป็น	*inter <u>v</u> iew

2. การเขียนสะกดผิดแบบตัดส่วน พบข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบตัดส่วนจำนวน 396 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.33 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด เช่น

advertis <u>e</u> ment	เขียนเป็น	*advertis <u>e</u> ment
laund <u>r</u> y	เขียนเป็น	*laun <u>r</u> y
keybo <u>a</u> rd	เขียนเป็น	*keybo <u>a</u> rd
Febru <u>a</u> ry	เขียนเป็น	*Febru <u>a</u> ry
design <u>e</u> r	เขียนเป็น	*desin <u>e</u> r
strawber <u>r</u> y	เขียนเป็น	*strawber <u>r</u> y
questionnair <u>e</u>	เขียนเป็น	*questionnair <u>e</u>
champag <u>n</u> e	เขียนเป็น	*champag <u>n</u> e
supermark <u>e</u> t	เขียนเป็น	*supermark <u>e</u> t
bookshel <u>f</u>	เขียนเป็น	*bookshel <u>f</u>
delici <u>o</u> us	เขียนเป็น	*delici <u>o</u> us
stomach <u>a</u> che	เขียนเป็น	*stomach <u>a</u> che
secret <u>a</u> ry	เขียนเป็น	*secet <u>a</u> ry
divor <u>c</u> e	เขียนเป็น	*divo <u>c</u> e
departm <u>e</u> nt store	เขียนเป็น	*departmen <u>e</u> nt store
Thurs <u>d</u> ay	เขียนเป็น	*Thur <u>d</u> ay
chocolat <u>e</u>	เขียนเป็น	*chocolat <u>e</u>
interview	เขียนเป็น	*interview

3. การเขียนสะกดผิดแบบเพิ่มส่วน พบข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบเพิ่มส่วน จำนวน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.18 ของจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด เช่น

din <u>i</u> ng room	เขียนเป็น	*din <u>i</u> ng room
kilomet <u>r</u> e	เขียนเป็น	*kilomet <u>r</u> e
design <u>e</u> r	เขียนเป็น	*design <u>e</u> r
mu <u>s</u> eum	เขียนเป็น	*mu <u>s</u> eum
supermark <u>e</u> t	เขียนเป็น	*suppermarket
novel	เขียนเป็น	*novell
sandal	เขียนเป็น	*sandale
sur <u>n</u> ame	เขียนเป็น	*sure <u>n</u> ame
lemonade	เขียนเป็น	*lemon <u>n</u> ade
delici <u>o</u> us	เขียนเป็น	*delich <u>i</u> ous
stomach <u>a</u> che	เขียนเป็น	*stomatchache
secret <u>a</u> ry	เขียนเป็น	*secreat <u>a</u> ry
docu <u>m</u> ent	เขียนเป็น	*doc <u>m</u> ent
departm <u>e</u> nt store	เขียนเป็น	*departem <u>e</u> nt store
on <u>i</u> on	เขียนเป็น	*o <u>r</u> nion
Thurs <u>d</u> ay	เขียนเป็น	*Thures <u>d</u> ay
chocolat <u>e</u>	เขียนเป็น	*choc <u>c</u> olate

4. การเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ พบข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบสลับที่จำนวน 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.49 ของจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด โดยลักษณะการเขียนสลับที่มีดังนี้

ar	-	ra	เช่น	keybo <u>ar</u> d	เขียนเป็น	*keybo <u>rad</u>
eu	-	ue	เช่น	mu <u>seu</u> m	เขียนเป็น	*mu <u>suem</u>
ew	-	we	เช่น	intervi <u>ew</u>	เขียนเป็น	*intervi <u>we</u>
gn	-	ng	เช่น	cham <u>pagne</u>	เขียนเป็น	*cham <u>pange</u>
ie	-	ei	เช่น	intervi <u>ew</u>	เขียนเป็น	*interve <u>iw</u>
io	-	oi	เช่น	on <u>io</u> n	เขียนเป็น	*on <u>oin</u>
iu	-	ui	เช่น	medi <u>iu</u> m	เขียนเป็น	*medi <u>uim</u>
se	-	es	เช่น	advertis <u>se</u> ment	เขียนเป็น	*advertis <u>esment</u>
ra	-	ar	เช่น	straw <u>ra</u> berry	เขียนเป็น	*star <u>wberry</u>
re	-	er	เช่น	secret <u>re</u> ary	เขียนเป็น	*secert <u>ary</u>
ru	-	ur	เช่น	Febru <u>ru</u> ary	เขียนเป็น	*Febur <u>ary</u>
vi	-	iv	เช่น	intervi <u>vi</u>	เขียนเป็น	*interi <u>vew</u>

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำแบบแทนที่มากที่สุด รองลงมาคือแบบตัดส่วน แบบเพิ่มส่วน และแบบสลับที่ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 84 คน สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี มักเขียนสะกดผิด
2. เพื่อศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 84 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำศัพท์ที่นำมาทดสอบนั้นเป็นคำศัพท์จากหนังสือแบบเรียน Speed up to the world outside รายวิชา ๐017 – ๐018 ภาษาอังกฤษหลัก 11 - 12 จำนวนคำศัพท์ทั้งหมด 30 คำ (ภาคผนวก ง) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงาน

1.1.1 ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยใช้จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ภาคผนวก ข)

1.1.2 เข้าพบอาจารย์หัวหน้าสายภาษาอังกฤษ เพื่อขอทราบจำนวนห้องเรียนและลักษณะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนนารีนุกูล

1.1.3 ติดต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อขอนำแบบทดสอบไปทำการทดสอบนักเรียนด้วยตัวเอง

1.2 การเตรียมตัวก่อนไปทำการทดสอบ

1.2.1 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบทดสอบ

1.2.2 ตรวจสอบจำนวนของแบบทดสอบให้ตรงกับจำนวนนักเรียนที่ไปทำการทดสอบ

1.3 การดำเนินการทดสอบ

ผู้วิจัยไปดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบทดสอบแก่นักเรียน ดังนี้

1.3.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำแบบทดสอบครั้งนี้

1.3.2 แจกแบบทดสอบให้นักเรียน

1.3.3 ชี้แจงเกี่ยวกับคำสั่ง และวิธีการทำแบบทดสอบ

2. การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี กระทำโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนสะกดผิด เสนอในรูปแบบตาราง

สรุปผล

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดทั้งหมด 2,520 คำ นักเรียนเขียนสะกดคำถูกเป็นจำนวนทั้งหมด 1,332 คำ คิดเป็นร้อยละ 52.87 ของจำนวนคำทั้งหมด และนักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 1,188 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของจำนวนคำทั้งหมด

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนทั้งหมด 1,449 ครั้ง คำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือคำ champagne ซึ่งมีจำนวนครั้งที่สะกดผิด 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.45 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือคำ advertisement มีจำนวนครั้งที่สะกดผิด 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.76 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด ส่วนคำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือคำ broom มีจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเพียง 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.62 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด

3. จำนวนลักษณะคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด 458 ลักษณะ คำที่มีลักษณะการเขียนสะกดคำผิดมากที่สุดคือคำ delicious ซึ่งมีลักษณะการเขียนสะกดผิด 34 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 7.42 ของจำนวนลักษณะในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือคำ questionnaire สะกดผิด 30 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 6.55 ของจำนวนลักษณะในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด ส่วนคำที่มีลักษณะการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือคำ dining room และ broom ซึ่งมีลักษณะการเขียนสะกดผิดเพียง 1 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของจำนวนลักษณะในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด

4. นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษแบบแทนที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่แบบตัดส่วน แบบเพิ่มส่วน และแบบสลับที่ตามลำดับ โดยมีการเขียนสะกดคำผิดแบบแทนที่ 681 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด รองลงมาคือการเขียนสะกดผิดแบบตัดส่วน 396 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.33 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด การเขียนสะกดผิดแบบเพิ่มส่วน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.18 ของจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดทั้งหมด และข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่พบน้อยที่สุดคือการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ ซึ่งมีเพียง 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.49 ของจำนวนครั้งที่นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งหมด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำถูก 1,332 คำ จากจำนวนคำที่เขียนสะกดทั้งหมด 2,520 คำ คิดเป็นร้อยละ 52.87 ของจำนวนคำทั้งหมด และเขียนสะกดคำผิด 1,188 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของจำนวนคำทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษอยู่มาก คือ มีการเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนคำเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนคำทั้งหมด ซึ่งสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้นอาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความใส่ใจต่อการเขียนคำ หรืออาจเป็นเพราะครูไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสะกดคำของนักเรียน คือไม่ได้เน้นในเรื่องการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ไม่ได้แนะนำหลักการสะกดคำแก่นักเรียน หรือเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิด ครูไม่มีการตรวจสอบและแก้ไขคำให้ถูกต้อง ดังนั้นครู นักเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรให้ความสำคัญต่อการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการวางรากฐานการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับต่อ ๆ ไป

2. จำนวนคำในการเขียนสะกดผิด

2.1 คำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือคำ champagne ซึ่งสาเหตุที่นักเรียนเขียนผิด ได้แก่

2.1.1 คำ champagne เป็นคำที่มีความยาว คือเป็นคำที่มีตัวอักษรทั้งสิ้น 9 ตัว ซึ่งทำให้ นักเรียนนั้นไม่สามารถจดจำตัวอักษรได้ทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบที่ให้ระลึกคำได้ (Recall) ประเภทให้ระลึกตามตัวแนะ (Cued Recall) ซึ่งมีลักษณะให้ผู้ทดสอบระลึกคำที่เคยประสบมาในอดีต โดยไม่มีสิ่งเร้าที่เคยประสบมาให้เห็น แต่จะมีการเสนอตัวแนะแล้วให้ผู้ทดสอบระลึกถึงตัวสนองออกมา (อัญชลี พลวงษ์, 2535 : 20) ดังนั้นด้วยเหตุที่แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเฉพาะการเสนอตัวแนะในลักษณะภาพแสดงถึงความหมายของคำศัพท์ แต่ไม่มีการให้ตัวอักษรของคำนั้นปรากฏออกมา จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถระลึกถึงตัวอักษรที่ประกอบในคำได้ทั้งหมดและเขียนสะกดผิดในที่สุด

2.1.2 คำ champagne เป็นคำที่มีรูปพยัญชนะปรากฏอยู่แต่ไม่ออกเสียง (Mute) โดยในคำนี้มีการออกเสียงว่า / ʃæmpeɪn / แสดงให้เห็นว่ามีการไม่ออกเสียงพยัญชนะ g ในพยางค์หลัง ซึ่งจากการไม่ออกเสียงนี้เอง นักเรียนจึงเขียนสะกดคำโดยละตัวอักษร g แล้วใช้เฉพาะตัวอักษร n แทนเสียง / n / ในพยางค์หลัง ส่งผลให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดร่วมกันมากที่สุดจาก champagne เป็น *champane ซึ่งมีการละตัวอักษร g ที่ไม่มีการออกเสียง

2.2 คำที่มีจำนวนครั้งในการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดคือคำ broom ซึ่งสาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดผิดน้อยนั้นเป็นเพราะ broom เป็นคำพยางค์เดียวซึ่งง่ายต่อการสะกดซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บลูมฟิลด์ ที่กล่าวว่าคำที่มีน้อยพยางค์สะกดง่ายกว่าคำที่มีหลายพยางค์ (Bloomfield, 1956 : 531 – 535) และเมื่อพิจารณาลักษณะการเขียนสะกดผิดทั้ง 9 ครั้ง พบว่าเป็นการเขียนสะกดผิดในลักษณะเดียวกันทั้งหมด คือมีการสะกดจากคำ broom เป็น *bloom ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะนักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง / r / และ / l / ได้ ทั้งนี้เนื่องจากเสียง / r / และ / l / มีฐานที่เกิดของเสียง (Point of Articulation) เหมือนกันคือเกิดบริเวณปุ่มเหงือก (Alveolar) และเป็นเสียงโฆษะ (Voiced) แต่ทั้งสองเสียงนี้มีลักษณะการเกิดของเสียง (Manner of Articulation) ต่างกัน โดยเสียง / r / เป็นเสียงร้าว (Tap) ซึ่งเสียงจะเกิดจากการม้วนลิ้นไปสัมผัสปุ่มเหงือกและตระหวัดออกมาอย่างรวดเร็ว ส่วนเสียง / l / นั้นเป็นเสียงพยัญชนะข้าง (Lateral) ซึ่ง

เสียงเกิดโดยการยกปลายลิ้นแตะบริเวณปุ่มเหงือกโดยที่ด้านข้างของลิ้นมิได้สัมผัสส่วนใด ลมซึ่งออกมาจากปอดจึงผ่านออกไปด้านข้างของลิ้น ด้วยสาเหตุจากการออกเสียงที่ใกล้เคียงกันนี้เอง นักเรียนจึงใช้อักษร l เขียนสะกดในคำจากคำ broom เป็น *bloom

นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่งที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้นเป็นเพราะนักเรียนใช้การเทียบเคียงตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยคิดว่าถ้ามีการออกเสียงรัลลิ้นมาก ๆ เหมือนเสียง r ในภาษาไทยคำนั้นต้องเขียนแทนด้วยตัวอักษร r แต่ถ้ามีการออกเสียงไม่รัลลิ้นเหมือนการออกเสียง l ในภาษาไทยคำนั้นก็ต้องเขียนแทนด้วยตัวอักษร l และด้วยเหตุนี้เองเมื่อนักเรียนคิดว่าคำว่า broom นั้นตัวอักษรที่ควบบกล้ำอยู่ไม่มีลักษณะการออกเสียงรัลลิ้นมาก ๆ เหมือนตัวอักษร r ดังนั้นจึงไม่ใช้ตัวอักษร r มาเขียนควบบกล้ำ แต่มีการใช้ตัวอักษร l มาเขียนควบบกล้ำในคำแทน ซึ่งจากเหตุผลข้างต้นนักเรียนจึงใช้อักษร l เขียนสะกดในคำ จากคำ broom เป็น *bloom

3. จำนวนลักษณะการเขียนสะกดผิด

3.1 คำที่มีจำนวนลักษณะการเขียนสะกดผิดมากที่สุดคือ คำ delicious โดยมีลักษณะการเขียนสะกดผิดมากที่สุดถึง 34 ลักษณะ ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะการเขียนสะกดผิดร่วมกันพบว่า นักเรียนเขียนคำ delicious ผิดเป็น *delicius ร่วมกันมากที่สุด สาเหตุเป็นเพราะ

3.1.1 คำ delicious เป็นคำที่มีความยาวคือเป็นคำที่มีตัวอักษรทั้งสิ้น 9 ตัว ซึ่งจากการที่มีตัวอักษรหลายตัวนี้ทำให้นักเรียนไม่สามารถจดจำตัวอักษรได้ทั้งหมด ซึ่งสาเหตุเช่นเดียวกันกับที่ได้กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลข้อ 2.1.1

3.1.2 คำ delicious เป็นคำที่มีรูปสระเรียงกัน 3 ตัวในพยางค์หลัง ซึ่งทำให้นักเรียนสะกดตกหล่นไปจากคำที่ถูกต้อง

3.2 คำที่มีจำนวนลักษณะการเขียนสะกดผิดน้อยที่สุดมี 2 คำ ได้แก่ คำ broom และ dining room โดยทั้งสองคำมีการเขียนสะกดผิดเพียงลักษณะเดียว ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะ

3.2.1 คำ broom มีการเขียนสะกดผิดเพียงลักษณะเดียวเป็น *bloom เพราะนักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง /r/ และ /l/ ได้ จึงเกิดความสับสนในการเทียบเสียงระหว่างเสียง /r/ และ /l/ โดยสาเหตุเช่นเดียวกันกับที่กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลข้อ 2.2 นอกจากนั้นแล้วนักเรียนทราบแล้วว่าคำ broom นั้นเป็นคำที่มีเสียงควบบกล้ำ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องเลือกเขียนสะกดให้คำที่ได้นั้นต้องมีเสียงควบบกล้ำ นักเรียนจึงสะกดผิดลักษณะเดียวคือนำอักษร l เขียนแทนอักษร r จากคำ broom เป็น *bloom เท่านั้น

3.2.2 คำ dining room มีการเขียนสะกดผิดร่วมกันลักษณะเดียวเป็น *dinning room สาเหตุเป็นเพราะนักเรียนนำคำที่มีความหมายสัมพันธ์กันมาเทียบเคียงคือ นำคำ dinner มาเทียบเคียงเมื่อนักเรียนต้องการสะกดคำ dining room นักเรียนจึงทำแค่ตัด -er ทิ้งไป แล้วเติม -ing เข้าไปแทน จึงทำให้นักเรียนเขียนสะกดผิดจาก dining room เป็น *dinning room จากสาเหตุในข้อนี้ถ้าครูผู้สอนมีการแนะนำเกี่ยวกับรากคำ (Root) และหลักการสะกดคำเป็นเบื้องต้น ปัญหาการสะกดคำผิดในลักษณะดังกล่าวคงไม่เกิดขึ้น โดยในที่นี้คำ dining นั้นมาจากรากคำ dine ซึ่งจากรากคำนี้เข้ากับกฎการสะกดคำที่ลงท้ายด้วย e คือ ถ้ามี e ท้ายคำที่ไม่ออกเสียง (silent e) จะถูกตัดทิ้งไปก่อนจะเติมปัจจัยที่ตั้งต้นด้วยสระ และยังคงไว้เมื่อเติมปัจจัยด้วยพยัญชนะ (ประภัสสรี สารคุณ. 2523 : 24 – 26) ดังนั้นคำ dine ต้องมีการตัด e ทิ้งก่อนที่จะเติม -ing และไม่ต้องมีการเติมพยัญชนะท้ายเพิ่มอีก

4. ลักษณะการเขียนสะกดผิด

4.1 ลักษณะการเขียนสะกดผิดที่พบบ่อยที่สุดคือ การเขียนสะกดผิดแบบแทนที่ สาเหตุเป็นเพราะนักเรียนใช้วิธีการเทียบเคียงเสียงของพยัญชนะ เช่น คำ operator ที่ออกเสียงว่า /opəreɪtə(r)/ นักเรียนเขียนเป็น *operater โดยนักเรียนใช้พยัญชนะ e แทนพยัญชนะ o ในการออกเสียงสระ /ə/ ที่พยางค์ท้ายของคำ ซึ่งทั้งพยัญชนะ e และ o นั้นต่างก็ออกเสียง /ə/ ได้เช่นเดียวกัน จากสาเหตุของความคล้ายคลึงกันนี้เองจึงทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเลือกใช้พยัญชนะแทนเสียง ดังนั้นนักเรียนจึงเขียนสะกดคำจาก operator เป็น *operater เป็นต้น นอกจากนั้นคำ *operater ที่นักเรียนเขียนสะกดผิดโดยการใช้พยัญชนะ e แทนพยัญชนะ o นี้ยังมีสาเหตุจากการที่นักเรียนคุ้นเคยว่าคำนามที่แสดงความหมายของคำว่าเป็นบุคคล ส่วนใหญ่จะเติม er ที่ท้ายพยางค์ เช่น waiter, singer, driver เป็นต้น ดังนั้นเมื่อนักเรียนเขียนคำ operator ที่ความหมายนั้นแสดงว่าเป็นบุคคล นักเรียนจึงใช้พยัญชนะ e แทนพยัญชนะ o เขียนคำจาก operator เป็น *operater

นอกจากนั้นสาเหตุในการเขียนสะกดผิดแบบแทนที่ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนนำภาษาอังกฤษไปเทียบเคียงภาษาไทย เช่นคำ supermarket ที่นักเรียนเขียนเป็น *supermarget ซึ่งนักเรียนนั้นนำภาษาอังกฤษไปเทียบเคียงภาษาไทย โดยนักเรียนคิดว่าตัวอักษร g นั้นตรงกับอักษร ก ในภาษาไทย เช่น ในคำ go, god, glass เป็นต้น ส่วนอักษร k นั้นตรงกับอักษร จ ในภาษาไทย เช่น ในคำ kid, kind, king เป็นต้น ดังนั้นเมื่อนักเรียนเขียนคำ supermarket นักเรียนจึงใช้อักษร g แทน k แล้วเขียนเป็น *supermarget เป็นต้น

สาเหตุของการเขียนสะกดผิดแบบแทนที่อีกประการหนึ่งคือ ตัวอักษรหนึ่งรูปอาจแทนได้หลายเสียง และหนึ่งเสียงแทนได้หลายรูป นักเรียนจึงมีการเขียนสะกดแทนเสียงสระด้วยสระอื่น และแทนเสียงพยัญชนะด้วยพยัญชนะอื่น เช่น

การแทนเสียงสระด้วยสระอื่น เช่น

สะกดรูปสระอื่นแทนเสียง /ɒ/ เช่น laundry /lɔːndri/ นร.สะกดเป็น *londry

สะกดรูปสระอื่นแทนเสียง /ə/ เช่น operator /opəreɪtə(r)/ นร.สะกดเป็น *operater

สะกดรูปสระอื่นแทนเสียง /iə/ เช่น museum /mjuːziəm/ นร.สะกดเป็น *musium

การแทนเสียงพยัญชนะด้วยพยัญชนะอื่น เช่น

สะกดรูปพยัญชนะอื่นแทนเสียง /v/ เช่น novel นักเรียนสะกดเป็น *nowel

สะกดรูปพยัญชนะอื่นแทนเสียง /k/ เช่น chocolate นักเรียนสะกดเป็น *chokolate

สะกดรูปพยัญชนะอื่นแทนเสียง /f/ เช่น bookshelf นักเรียนสะกดเป็น *bookshelve

4.2 ลักษณะการเขียนสะกดผิดที่พบน้อยที่สุดคือ การเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ สาเหตุเป็นเพราะโอกาสในการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่นั้นมีน้อย เพราะจากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่นั้นมีโอกาสผิดเพียงประเด็นเดียวนั้นคือจำลำดับการสะกดผิด โดยมีการจำลำดับในการเรียงตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดผิด จึงทำให้เขียนสะกดผิด ซึ่งจากข้อมูลการวิจัยที่ได้พบว่าการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ของนักเรียนนั้นมีการเขียนตัวอักษรได้ครบทุกตัวในแต่ละคำ เพียงแต่สลับตัวอักษรกันในคำเท่านั้น เช่น คำ museum, interview, secretary นักเรียนสะกดเป็น *musuem, *interivew, *secetary เป็นต้น ซึ่งสาเหตุในการจำลำดับการสะกดผิดเช่นเดียวกันกับที่ได้กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลข้อ 2.1.1

5. จากรูปแบบลักษณะการเขียนสะกดคำผิดต่าง ๆ กันของนักเรียน พบว่าปัญหาในการเขียนสะกดคำของนักเรียนมีดังนี้

5.1 ปัญหาการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ (Transposition) คือการที่นักเรียนสะกดคำต่าง ๆ โดยเรียงอักษรสลับตำแหน่งกัน เช่น คำ keyboard, champagne, secretary นักเรียนสะกดเป็น *keyborad, *champange, *secetary เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิทธิศักดิ์ โหมดศิริ (2526 : 88) ที่พบว่านักเรียนมีข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำข้อหนึ่งคือ การสลับลำดับอักษรในคำหรือการเรียงอักษรผิดที่

ส่วนสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิดแบบสลับที่นั้นเป็นเพราะนักเรียนจำลำดับการสะกดผิด โดยมีการจำลำดับในการเรียงตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดผิด จึงทำให้เขียนสะกดผิด ซึ่งจากข้อมูลการวิจัยที่ได้พบว่าการเขียนสะกดผิดแบบสลับที่ของนักเรียนนั้นมีการเขียนตัวอักษรได้ครบทุกตัวในแต่ละคำ เพียงแต่สลับตัวอักษรกันในคำเท่านั้น เช่น คำ museum, interview, secretary นักเรียนสะกดเป็น *musuem, *interivew, *secetary เป็นต้น ซึ่งสาเหตุในการจำลำดับการสะกดผิดได้กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลข้อ 2.1.1

5.2 ปัญหาการเขียนสะกดผิดแบบเพิ่มส่วน (Addition) คือการที่นักเรียนสะกดอักษรแทนเสียงหนึ่ง ๆ เพิ่มเข้าไปในคำ เช่น การสะกดคำที่รูปคำเดิมนั้นไม่มีพยัญชนะซ้อน (Double Consonant) แต่นักเรียนเขียนสะกดเพิ่มพยัญชนะอีกตัวที่เหมือนกับตัวเดิมเข้าไปในคำ ทำให้กลายเป็นพยัญชนะซ้อน เช่น คำ supermarket, document, lemonade นักเรียนเขียนเป็น *suppermarket, *doccument, *lemonnade เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กองกาญจน์ นิธิพงศ์ (2516 : 67) ที่พบว่าข้อผิดพลาดในการสะกดคำแบบหนึ่งคือการซ้อนพยัญชนะผิดที่

ส่วนสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิดแบบเพิ่มส่วนเป็นเพราะนักเรียนขาดหลักในการสะกดคำที่ต้องทำให้นักเรียนเขียนสะกดผิดโดยเติมอักษรเพิ่มเข้าไปในคำ เช่น ในคำ lemonade ที่นักเรียนเขียนสะกดเป็น *lemonnade คือเพิ่มพยัญชนะ n ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายในคำ lemon เพิ่มเข้าไปอีกหนึ่งตัว แสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดหลักการสะกดคำ เพราะหลักการสะกดคำกำหนดว่าคำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไปที่ไม่ลงเสียงหนักในพยางค์ท้าย ไม่ต้องเติมพยัญชนะตัวสุดท้ายเพิ่มอีก (ประภัสสรี สารคุณ. 2523 : 28 – 30) ดังนั้นครูควรแนะนำหลักการสะกดแก่นักเรียนเป็นเบื้องต้นด้วย

5.3 ปัญหาการเขียนสะกดผิดแบบตัดส่วน (Omission) คือการที่นักเรียนไม่สะกดตัวอักษรแทนเสียงหนึ่ง ๆ เมื่อรูปคำเดิมปรากฏตัวอักษรตัวนั้น ๆ หรือไม่ปรากฏเสียงของสระหรือเสียงของพยัญชนะ เช่น การไม่สะกดรูปสระที่ไม่ออกเสียงสระ e (Mute e) เช่น คำ advertisement, questionnaire, chocolate นักเรียนสะกดเป็น *advertisment, *questionnair, *chocolat เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไฮเมอร์ (Hymer. 1963 อ้างถึงใน กองกาญจน์ นิธิพงศ์. 2516 : 15) ที่พบว่าลักษณะการสะกดผิดประการหนึ่งคือการตัดตัวอักษรออกหรือการละพยัญชนะบางตัว

ส่วนสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดแบบตัดส่วนเป็นเพราะนักเรียนเข้าใจว่าเมื่อไม่มีการออกเสียงอักษรตัวใดก็ไม่ต้องเขียนสะกดอักษรตัวนั้นลงในคำ เช่น เมื่อไม่มีการออกเสียงตัวอักษร e (Mute e) ในคำ chocolate นักเรียนก็เขียนจาก chocolate เป็น *chocolat หรือเมื่อไม่มีการออกเสียงตัวอักษร g (Mute g) ในคำ champagne, designer นักเรียนก็เขียนจาก champagne, designer เป็น *champagne, *desiner เป็นต้น

5.4 ปัญหาการเขียนสะกดผิดแบบแทนที่ (Substitution) คือการที่นักเรียนเขียนสะกดคำโดยสะกดรูปพยัญชนะหรือสระแทนที่รูปคำเดิม เช่นคำ divorce, delicious, strawberry นักเรียนสะกดเป็น *devorce, *dericious, *strowberry เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไฮม์เมอร์ (Hymer. 1963 อ้างถึงใน กองกาญจน์ นิธิพงศ์. 2516 : 15) ที่พบว่าลักษณะการสะกดผิดประการหนึ่งคือการเอาพยัญชนะอื่นมาแทนที่พยัญชนะที่ถูก ส่วนสาเหตุดังที่กล่าวไปแล้วในข้อ 4.1

6. การวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าโดยทั่วไปคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิด เป็นคำที่มีลักษณะดังนี้

6.1 เป็นคำที่มีความยาว เช่น questionnaire, advertisement, champagne เป็นต้น

6.2 เป็นคำที่มีรูปพยัญชนะหรือสระปรากฏอยู่แต่ไม่ออกเสียง (Mute) เช่น

designer /dizaina(r)/ ไม่ออกเสียง g นักเรียนจึงเขียนเป็น *desiner
chocolate /tsoklet/ ไม่ออกเสียง e นักเรียนจึงเขียนเป็น *chocolat
เป็นต้น

6.3 เป็นคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) เช่น strawberry, February, secretary เป็นต้น

6.4 เป็นคำที่มีรูปอย่างหนึ่งแต่ออกเสียงเป็นอีกอย่างหนึ่ง เช่น

chocolate ที่พยัญชนะ c ออกเสียงเป็น /k/
ซึ่งนักเรียนเขียนคำ chocolate เป็น *chokolate เป็นต้น

6.5 เป็นคำที่มีพยัญชนะซึ่งมีเสียงใกล้เคียงกันกับพยัญชนะตัวอื่น เช่น

novel ซึ่งพยัญชนะ v มีเสียงใกล้เคียงกันกับ w นักเรียนจึงเขียนเป็น *nowel โดยเสียง / v / เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรกโฆชะ ซึ่งเกิดขึ้นโดยริมฝีปากล่างสัมผัสฟันบน (Voiced Labio-dental Fricative) ส่วน / w / นั้นเกิดขึ้นโดยใช้ริมฝีปากบนและริมฝีปากล่าง (Voiced Bilabial Glides) และในภาษาไทยนั้นไม่มีเสียง / v / เกิดขึ้นที่ต้นคำหรือกลางคำ คนไทยส่วนใหญ่จึงมักจะใช้เสียง ว ในภาษาไทยหรือเสียง / w / ในภาษาอังกฤษแทนเสมอ

broom นักเรียนเขียนเป็น *bloom เพราะนักเรียนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง / r / และ / l / ได้ จึงเกิดความสับสนในการเทียบเสียงระหว่างเสียง / r / และ / l / ซึ่งสาเหตุเช่นเดียวกันกับที่กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลข้อ 2.2 คือทั้งเสียง / r / และ / l / มีฐานที่เกิดของเสียง (Point of Articulation) เหมือนกัน คือ เกิดบริเวณปุ่มเหงือก (Alveolar) เป็นเสียงโฆชะ (Voiced) แต่ทั้งสองเสียงนี้มีลักษณะการเกิดของเสียง (Manner of Articulation) ต่างกัน โดยเสียง / r / เป็นเสียงรัว (Tap) ซึ่งเสียงจะเกิดจากการม้วนลิ้นไปสัมผัสปุ่มเหงือกและตระหวัดออกมาอย่างรวดเร็ว ส่วนเสียง / l / นั้นเป็นเสียงพยัญชนะข้าง (Lateral) ซึ่งเสียงเกิดโดยการยกปลายลิ้นแตะบริเวณปุ่มเหงือกโดยที่ด้านข้างของลิ้นมิได้สัมผัสส่วนใด ลมซึ่งออกมาจากปอดจึงผ่านออกไปด้านข้างของลิ้น ดังนั้นด้วยสาเหตุจากการออกเสียงที่ใกล้เคียงกันข้างต้น นักเรียนจึงใช้อักษร l เขียนสะกดในคำ

6.6 เป็นคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะที่มีรูปการเขียนคล้ายคลึงกัน เช่น

อักษร m เขียนคล้ายคลึงกับ n นักเรียนจึงเขียนคำ surname เป็น *surmane

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 ด้านตัวครู

1.1.1 ครูผู้สอนควรจะเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และควรส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

1.1.2 ครูผู้สอนควรเข้ารับการอบรมเพื่อทราบนโยบายและแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ตลอดจนทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีสอนและนำเนื้อหาในหนังสือมาศึกษาโดยละเอียดเพื่อสามารถนำไปสอนได้ถูกวิธี

1.1.3 ครูควรมีการเตรียมตัวทางด้านเนื้อหา ก่อนเปิดเทอม เช่น รวบรวมคำที่นักเรียนจะต้องเรียนตลอดปี จัดลำดับว่าแต่ละคาบ แต่ละสัปดาห์ แต่ละบท จะสอนกี่คำ โดยครูควรมีการศึกษาวีธีการสอน มีการรวบรวมเทคนิค กิจกรรม สื่อการเรียนการสอนไว้หลาย ๆ ประเภท

1.1.4 ครูจะต้องสะกดคำให้ถูกต้องทั้งเวลาเขียนบนกระดานและการตรวจแบบฝึกหัดให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

1.1.5 ครูควรคำนึงว่าภาษาอังกฤษมีทั้งแบบอังกฤษ (British English) และแบบอเมริกัน (American English) การสะกดคำบางคำจึงต่างกัน ครูควรแนะนำกับนักเรียนว่าถึงแม้การเขียนสะกดคำทั้งแบบอังกฤษและแบบอเมริกันนั้นจะแตกต่างกันในบางคำแต่ก็ถูกต้องทั้งสองแบบ

1.1.6 ครูควรสร้างบรรยากาศ หรือสนับสนุนให้นักเรียนนั้น มีความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาการสะกดคำของตนเอง โดยอาจจัดทำแผนภูมิความก้าวหน้าในการสะกดคำของนักเรียนแต่ละคน จัดมุมหนังสือเพื่อช่วยส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับคำและการใช้ภาษา จัดให้มีกิจกรรมการเขียนสะกดคำ มีการให้เล่นเกม การให้รางวัล เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำด้วย

1.1.7 ในการสอนสะกดคำครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย โดยครูไม่ควรกะเกณฑ์ให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและมีปัญหาในการสะกดคำสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องในเวลาเท่ากันกับเด็กเก่ง

1.1.8 ครูควรจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการสะกดคำ ทั้งนี้ควรมีการสังเกตความสามารถของนักเรียน มีการแก้ไข และมีการวัดผลอย่างสม่ำเสมอ

1.1.9 ครูควรแนะนำหลักการสะกดคำแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

1.2 ด้านการฝึกฝนนักเรียน

1.2.1 ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้พจนานุกรมให้เป็นนิสัยเพื่อการศึกษาและค้นคว้าหาคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจในการสะกด

1.2.2 ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่า การเขียนสะกดคำในสิ่งพิมพ์หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ อาจมีข้อผิดพลาดได้ นักเรียนควรรู้จักตรวจสอบคำที่สะกดไม่ถูกต้อง

1.2.3 ครูควรให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสะกดคำในกรณีที่นักเรียนยังไม่แม่นยำด้านการเขียนสะกดคำ

1.2.4 การตรวจแบบฝึกหัดต้องทำอย่างละเอียดและแก้ไขคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดให้เห็นอย่างชัดเจน

1.2.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation) มีความสำคัญมาก ครูควรจัดให้มืออย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้เอาใจใส่ในการสะกดคำอย่างถูกต้อง และนอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมทักษะการฟังของนักเรียนด้วย

1.2.6 ควรให้นักเรียนมีโอกาสดูพบเห็นลักษณะที่สะกดถูกต้องของคำที่เป็นปัญหาในการเขียนสะกด โดยอาจจัดทำเป็นแผนภูมิ บัตรคำ ติดไว้ในห้องเรียน และควรมีการเปลี่ยนคำอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยค ระดับข้อความ และระดับย่อหน้า

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานที่จะใช้ทดสอบความสามารถในการสะกดคำของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองกาญจน์ นิธิพงศ์. (2516). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัย
วิชาการศึกษา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา. อัดสำเนา.
- กานดา สินธวานนท์. (2516). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กุลธิดา แยมอิม. (2544). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ในการเขียนจดหมายธุรกิจ
ของนักศึกษาวิชาเอกธุรกิจการโรงแรม วิทยาลัยพาณิชยการเซดุน*. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- คมคาย จงเจริญสุข. (2521). "การสอนอ่านและเขียน," ใน *เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 40*
หน้า 63. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู.
- ชำนาญ นิสารัตน์. (2508). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พระนคร : โรงพิมพ์กฤษณปกรณ.
- ชิน โพธิ์อ่อน. (2526). *การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียน
สะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.
(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ. (2516). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย
ในสถาบันฝึกหัดครู*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
อัดสำเนา.
- นิตยา ฤทธิ์โยธี. (2507). "ทำอย่างไรจึงจะสอนสะกดคำให้ได้ดี," ใน *เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 13*
หน้า 4. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู.
- นิยม เรืองจันทร์. (2504). *รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้นเรื่องคำบางประเภทที่นักเรียนสะกดผิด*.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.
- บุบผา ชังพุก. (2524). *การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ปนัดดา แซ่ตั้ง. (2543). *การศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
Discoveries เล่ม 1-3 กับรายการคำศัพท์ของกรมสามัญศึกษาและ Longman Dictionary of Contemporary*.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประทีป รุ่งตรานนท์. (2517). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประไพศรี วงศ์สุรติศ. (2516). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3*.
วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประภัสสรี สาระคุณ. (2523). *การสะกดคำในภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูทธ วัชรดิษฐ์. (2516). *วิธีการสอนภาษาไทย*. นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- พงษ์ศรี เลขาวัฒน์. (2523). *จากการสอนแปล*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไพจิตร วัฒนากุล. (2517). สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์กับแผนกวิทยาศาสตร์ในภาคการศึกษาที่ 7. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสำเนา.
- ไพโรจน์ แก้วกันหา. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโต้ตอบทางสรีระกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัสสำเนา.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา. (2505). "วิชาภาษาไทยตอนที่ 1 วิธีสอนภาษาไทย," ใน ตำราชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา หน้า 45. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วรรณ แซ่ตั้ง. (2541). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัสสำเนา.
- สมบูรณ์ พรธนาภพ. (2516). เอกสารประกอบการสอนวิชา EDUCATION. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิทธิศักดิ์ โหมดหิรัญ. (2526). การเขียนสะกดคำผิดในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนทดลองในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัสสำเนา.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี พลวงษ์. (2535). การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบความจำที่มีรูปแบบต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัสสำเนา.
- Aaron, I, E. (1959, September 15). "Comparison of Good and Poor Readers in Fourth and Eight Grades," *Journal of Educational Research*. 4 : 159-163.
- Arvison, G.L. (1961). *Learning to Spell*. Wellington : New Zealand Council for Education Research.
- Bradfield, James. M. & Moredock, Stewart. H. (1957). *Measurement of Evaluation in Education*. New York : MacMilland Company.
- Brooks, Nelson. (1960). *Language and Language Learning*. New York : Harcourt Brace & World, Inc.
- Bloomer, Richard. H. (1961, January 1). "Concept of Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words." *Journal of Educational Research*. 6 : 178-182.
- Charoon Vongsayanha. (1960). "The Place of English in the Thai School Curriculum," *Report of the Regional Conference of the English Coordinating Committees of Laos, Thai and Vietnam*.

- Gerberich, J.R. and others. (1962). *Measurement and Evaluation in Modern School*.
New York : David Mckay, Co.
- Good, Carter. V. (1945). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book Company, Inc.
- Hallow, May Kewin. (1955, December 1). "Listening Comprehension at the Intermediate Grade Level,"
The Elementary School Journal. 4 : 164-171.
- Hildreth, Gertrude. (1955). *Teaching Spelling*. New York : Henry Holt and Company.
- Horn, Ernest. (1960). *Spelling Encyclopedia of Education*. New York : Macmillan, Co.
- Hymer, Robert. Charles. (1963, August 9). "An Analysis of the spelling Errors Found in the Written
Composition of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children." *Dissertation Abstracts International*.
24 : 573-A.
- Lewis, Norman. (1963). *Correct Spelling Made Easy*. New York : Random House.
- Lunenburg, James. (1959). *Essentials of Good English*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Malmquist. (1959, February 15). "Factors Related to Reading Disabilities in the First Grade of Elementary
School." *Journal of Educational Research*. 1 : 144-147.
- Nicholes, Marian Theresa Day. (1977, October 9). "A Study of The Spelling Abilities and Vocabulary
Comprehension of Freshman English Students and the Improving of these Abilities and this
Comprehension by Means of Incidental Reading of Passages as Compared to Memorizing Words
and Word Meaning." *Dissertation Abstracts International*. 37 : 1945-A.
- Radaker, Leon. (1963, March 1). "The Effect of Visual Imaging upon Spelling Performing,"
Journal of Educational Research. 7 : 370-372.
- Seela Chayaniyayodhin. (1960). *A Study of the Principles of Teaching the Language Art and their
Implications for the Teacher Education in Thailand*. Indiana University.
- Shaughnessy, Mina. P. (1972). *Errors and Epectations*. Oxford University Press.
- Tannir, Donna. Candida. Vallino. (1977). *An Invertigation of the Effect of an Experimental Structure of
Intellect Symbolic Memory Program on the Spelling Perfoemance of First Grade Students*.
Dissertation Abstracts.
- Vallette, Rebecce. M. (1967). *Modern Language Testing : A Handbook*. New York :
Harcourt, Brace & World, Inc.
- Vallins, George. H. (1965). *Spelling*. Great Britain : Tonbridge Printers Ltd.
- Webster, Noah. (1965). *Webster's Third New International Dictionary*. Spring-Field :
G & C Merriam Company.
- Wyatt, Victor. (1973, February 15). "An Analysis of Errors in Composition Writing,"
English Language Teaching. 27 : 177-186.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำศัพท์ตามรายการศัพท์ท้ายเล่มจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ

Speed up to the world outside รายวิชา อ 017 – อ 018

ภาษาอังกฤษหลัก 11 – 12

จำนวน 788 คำ

คำศัพท์ตามรายการคำศัพท์ท้ายเล่มจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Speed up to the world outside
รายวิชา อ017-018 ภาษาอังกฤษหลัก 11-12 จำนวน 788 คำ

1 alphabet(n)	2 and(conj)	3 be(v)	4 but(conj)	5 country(n)
6 citizen(n)	7 city(n)	8 nationality(n)	9 dead(adj)	10 drink(v)
11 coffee(n)	12 milk(n)	13 tea(n)	14 family(n)	15 brother(n)
16 daughter(n)	17 father(n)	18 husband(n)	19 married(n)	20 mother(n)
21 single(adj)	22 sister(n)	23 son(n)	24 wife(n)	25 famous(adj)
26 food(n)	27 biscuit(n)	28 lemon(n)	29 sugar(n)	30 form(n)
31 from(preposition)	32 friend(n)	33 greet(v)	34 goodbye(int)	35 hello(int)
36 in(preposition)	37 job(n)	38 childminder(n)	39 doctor(n)	40 engineer(n)
41 housewife(n)	42 manager(n)	43 part-time(adj)	44 retired(adj)	45 secretary(n)
46 teacher(n)	47 unemployed(adj)	48 waiter(n)	49 live(v)	50 meet(v)
51 name(n)	52 first name(n)	53 surname(n)	54 near(preposition)	55 or(conj)
56 place(n)	57 home(n)	58 office(n)	59 restaurant(n)	60 supermarket(n)
61 school(n)	62 class(n)	63 classroom(n)	64 student(n)	65 with(preposition)
66 add(v)	67 ashtray(n)	68 big(adj)	69 bowl(n)	70 cheap(adj)
71 child(n)	72 children(n.pl.)	73 cigarette(n)	74 cook(v)	75 customer(n)
76 cut(v)	77 delicious(adj)	78 beer(n)	79 water(n)	80 wine(n)
81 eat(v)	82 easy(adj)	83 expensive(adj)	84 bread(n)	85 butter(n)
86 cheese(n)	87 chicken(n)	88 cream(n)	89 egg(n)	90 fish(n)
91 garlic(n)	92 mushroom(n)	93 olive(n)	94 onion(n)	95 pasta(n)
96 peach(n)	97 pepper(n)	98 potato(n)	99 rice(n)	100 salad(n)
101 salt(n)	102 soup(n)	103 tomato(n)	104 vegetable(n)	105 strawberry(n)
106 flower(n)	107 friendly(adj)	108 good(adj)	109 have(v)	110 chef(n)
111 waitress(n)	112 location(n)	113 outside(adv)	114 upstairs(adv)	115 downstairs(adv)
116 man(n)	117 match(n)	118 men(n.pl.)	119 mix(v)	120 owner(n)
121 people(n.pl.)	122 person(n)	123 put(v)	124 quick(adj)	125 ready(adj)
126 recipe(n)	127 bill(n)	128 bottle(n)	129 fork(n)	130 glass(n)
131 knife(n)	132 menu(n)	133 spoon(n)	134 table(n)	135 small(adj)
136 tin(n)	137 woman(n)	138 women(n.pl.)	139 beautiful(adj)	140 centre(n)
141 come(v)	142 computer(n)	143 different(adj)	144 distance(n)	145 kilometre(n)
146 mile(n)	147 drive(v)	148 flat(n)	149 flight(n)	150 from-to(preposition)
151 fly(v)	152 furniture(n)	153 armchair(n)	154 bookshelf(n)	155 cupboard(n)
156 cushion(n)	157 lamp(n)	158 sofa(n)	159 garage(n)	160 garden(n)
161 guest(n)	162 half(adv)	163 history(n)	164 journey(n)	165 information(n)
166 map(n)	167 minute(n)	168 narrow(adj)	169 new(adj)	170 nice(adj)

171 back(n) 172 front(n) 173 east(n) 174 next to(preposition) 175 north(n)
 176 south(n) 177 west(n) 178 old(adj) 179 part(n) 180 room(n)
 181 bathroom(n) 182 bedroom(n) 183 kitchen(n) 184 guest room(n) 185 dining room(n)
 186 living room(n) 187 shower room(n) 188 study(n) 189 safe(adj) 190 start(v)
 191 shop(n) 192 street(n) 193 swing(n) 194 that(pron) 195 this(pron)
 196 these(pron) 197 those(pron) 198 tourist(n) 199 town(n) 200 tree(n)
 201 visit(v) 202 walk(v) 203 wide(adj) 204 wooden(adj) 205 cafeteria(n)
 206 dictionary(n) 207 full-time(adj) 208 library(n) 209 whiteboard(n) 210 cassette player(n)
 211 bald(adj) 212 dark(adj) 213 fair(adj) 214 attractive(adj) 215 appearance(n)
 216 fat(adj) 217 hair(n) 218 long(adj) 219 short(adj) 220 slim(adj)
 221 tall(adj) 222 change(v) 223 character(n) 224 day(n) 225 Monday(n)
 226 Tuesday(n) 227 Wednesday(n) 228 Thursday(n) 229 Friday(n) 230 Saturday(n)
 231 Sunday(n) 232 every day(det+n) 233 week(n) 234 weekend(n) 235 diet(n)
 236 disc jockey(n) 237 exercise(n) 238 false(adj) 239 finish(v) 240 film(n)
 241 free(adj) 242 fresh(adj) 243 apple(n) 244 banana(n) 245 cake(n)
 246 fruit(n) 247 lunch(n) 248 meat(n) 249 orange(n) 250 toast(n)
 251 give(v) 252 go(v) 253 healthy(adj) 254 high(adj) 255 leave(v)
 256 leisure(n) 257 life(n) 258 lifestyle(n) 259 low(adj) 260 month(n)
 261 novel(n) 262 once(adv) 263 quite(adv) 264 programme(n) 265 questionnaire(n)
 266 sleep(n) 267 study(v) 268 television(n) 269 terrible(adj) 270 radio station(n)
 271 time(n) 272 afternoon(n) 273 evening(n) 274 morning(n) 275 true(adj)
 276 twice(adv) 277 very(adv) 278 work(v) 279 writer(n) 280 ability(n)
 281 bit(adv) 282 capital(n) 283 cathedral(n) 284 rum(n) 285 lemonade(n)
 286 excellent(adj) 287 ice cream(n) 288 great(adj) 289 hate(v) 290 holiday(n)
 291 bicycle(n) 292 brochure(n) 293 hotel(n) 294 island(n) 295 countryside(n)
 296 mountain(n) 297 museum(n) 298 postcard(n) 299 sightseeing(n) 300 sunrise(n)
 301 sunset(n) 302 historic(adj) 303 like(v) 304 little(adv) 305 interesting(adj)
 306 love(v) 307 modern(adj) 308 music(n) 309 blues(n) 310 concert(n)
 311 dance(v) 312 festival(n) 313 guitar(n) 314 jazz(n) 315 musician(n)
 316 opera(n) 317 piano(n) 318 reggae(n) 319 saxophone(n) 320 sing(v)
 321 trumpet(n) 322 photograph(n) 323 poster(n) 324 seaside(n) 325 beach(n)
 326 coast(n) 327 seafood(n) 328 skill(n) 329 sport(n) 330 boxing(n)
 331 diving(n) 332 golf(n) 333 sailing(n) 334 swimming(n) 335 scuba diving(n)
 336 windsurfing(n) 337 square(n) 338 violence(n) 339 well(adv) 340 adult(n)
 341 bedsitter(n) 342 foreign(n) 343 over(preposition) 344 partner(n) 345 examination(n)
 346 survey(n) 347 under(preposition) 348 actor(n) 349 actress(n) 350 age(n)
 351 article(n) 352 because(conjunction) 353 business(n) 354 buy(v) 355 clothes(n)
 356 blouse(n) 357 boot(n) 358 dress(n) 359 hat(n) 360 jacket(n)

361 jeans(n)	362 sandal(n)	363 shirt(n)	364 shoe(n)	365 skirt(n)
366 sweater(n)	367 T-shirt(n)	368 tie(n)	369 trainer(n)	370 trousers(n.pl.)
371 colour(n)	372 black(adj)	373 brown(adj)	374 green(adj)	375 purple(adj)
376 red(adj)	377 white(adj)	378 editor(n)	379 everybody(pron)	380 everyone(pron)
381 few(adj)	382 figure(n)	383 fun(adj)	384 happy(adj)	385 important(adj)
386 interview(v)	387 magazine(n)	388 message(n)	389 model(n)	390 most(quant)
391 news(n)	392 nobody(pron)	393 no-one(pron)	394 past(n)	395 ago(adv)
396 last(det)	397 then(adv)	398 yesterday(adv)	399 photographer(n)	400 present(n)
401 now(adv)	402 still(adv)	403 today(adv)	404 remember(v)	405 rich(adj)
406 staff(n)	407 stupid(adj)	408 wear(v)	409 royalty(n)	410 royal family(n)
411 serious(adj)	412 successful(adj)	413 china(n)	414 department(n)	415 department store(n)
416 assistant(n)	417 floor(n)	418 difficult(adj)	419 enjoy(v)	420 changing room(n)
421 gardening(n)	422 gift(n)	423 lighting(n)	424 linen(n)	425 luggage(n)
426 money(n)	427 dollar(n)	428 pay(v)	429 pound(n)	430 price(n)
431 purse(n)	432 size(n)	433 small(adj)	434 large(adj)	435 extra large(adj)
436 medium(adj)	437 tablecloth(n)	438 teddy bear(n)	439 toilet(n)	440 tennis racket(n)
441 too(adv)	442 toy(n)	443 try on(v)	444 young(adj)	445 accident(n)
446 baby(n)	447 body(n)	448 arm(n)	449 back(n)	450 chest(n)
451 ear(n)	452 foot(n)	453 hand(n)	454 head(n)	455 knee(n)
456 leg(n)	457 shoulder(n)	458 stomach(n)	459 throat(n)	460 wrist(n)
461 emergency(n)	462 expect(v)	463 alcohol(n)	464 bean(n)	465 chocolate(n)
466 honey(n)	467 juice(n)	468 health(n)	469 ill(adj)	470 illness(n)
471 backache(n)	472 cold(n)	473 earache(n)	474 headache(n)	475 hurt(v)
476 pain(n)	477 painful(adj)	478 lie down(v)	479 sore throat(n)	480 stomachache(n)
481 temperature(n)	482 medicine(n)	483 aspirin(n)	484 paracetamol(n)	485 only(adv)
486 problem(n)	487 relax(v)	488 rest(v)	489 special(adj)	490 specialist(n)
491 surgery(n)	492 appointment(n)	493 case(n)	494 leaflet(n)	495 general practitioner(n)
496 patient(n)	497 prescription(n)	498 reception(n)	499 receptionist(n)	500 urgent(adj)
501 want(v)	502 weight(n)	503 church(n)	504 separate(v)	505 village(n)
506 airport(n)	507 art(n)	508 best(adj)	509 better(adj)	510 boring(adj)
511 building(n)	512 castle(n)	513 clean(adj)	514 dirty(adj)	515 driver(n)
516 event(n)	517 exciting(adj)	518 include(v)	519 handwriting(n)	520 entertainment(n)
521 behind(preposition)	522 between(preposition)	523 left(n)	524 middle(n)	525 opposite(preposition)
526 right(n)	527 more(det)	528 noisy(adj)	529 park(n)	530 parking(n)
531 play(n)	532 polite(adj)	533 pub(n)	534 quiet(adj)	535 public transport(n)
536 rude(adj)	537 than(preposition)	538 ugly(adj)	539 unfriendly(adj)	540 spectacular(adj)
541 unusual(adj)	542 worse(adj)	543 worst(adj)	544 arrival(n)	545 arrive(v)
546 board(v)	547 check in(v)	548 depart(v)	549 departure(n)	550 boarding card(n)

551 passenger(n) 552 duty free(n) 553 flight(n) 554 gate(n) 555 sign(n)
 556 bar(n) 557 book(n) 558 double(adj) 559 booking form(n) 560 housekeeper(n)
 561 laundry(n) 562 missing(adj) 563 night(n) 564 region(n) 565 room service(n)
 566 speciality(n) 567 telephone(n) 568 code(n) 569 dial(v) 570 operator(n)
 571 travel(v) 572 coach(n) 573 guide(n) 574 itinerary(n) 575 plan(n)
 576 platform(n) 577 return(v) 578 seat(n) 579 station(n) 580 ticket(n)
 581 timetable(n) 582 tour(n) 583 train(n) 584 day trip(n) 585 comfortable(adj)
 586 actually(adv) 587 bikini(n) 588 birthday(n) 589 card(n) 590 invitation(n)
 591 invite(v) 592 party(n) 593 present(n) 594 bring(v) 595 answer machine(n)
 596 ceremony(n) 597 contract(n) 598 date(n) 599 divorced(adj) 600 businessman(n)
 601 champagne(n) 602 cocktail(n) 603 during(preposition) 604 election(n) 605 judge(n)
 606 lift(n) 607 January(n) 608 February(n) 609 March(n) 610 April(n)
 611 May(n) 612 June(n) 613 July(n) 614 August(n) 615 September(n)
 616 October(n) 617 November(n) 618 December(n) 619 disco(n) 620 soul music(n)
 621 notice(n) 622 occasion(n) 623 organise(v) 624 park(v) 625 permission(n)
 626 receive(v) 627 shorts(n) 628 sign(v) 629 property(n) 630 prohibition(n)
 631 state(n) 632 sunbed(n) 633 until(preposition) 634 vote(v) 635 among(preposition)
 636 borrow(v) 637 bow(v) 638 change(n) 639 company(n) 640 conference(n)
 641 designer(n) 642 direct(adj) 643 economic(adj) 644 education(n) 645 employ(v)
 646 employee(n) 647 employer(n) 648 employment(n) 649 unemployment(n) 650 explain(v)
 651 factory(n) 652 fashion(n) 653 generation(n) 654 journalism(n) 655 journalist(n)
 656 law(n) 657 light(n) 658 make(n) 659 novelist(n) 660 organiser(n)
 661 politics(n) 662 recent(adj) 663 situation(n) 664 star(n) 665 warm(adj)
 666 welcome(n) 667 above(preposition) 668 agree(v) 669 anybody(pron) 670 anyone(pron)
 671 become(v) 672 bend(v) 673 disagree(v) 674 end(v) 675 ever(adv)
 676 favourite(adj) 677 grass(n) 678 instruction(n) 679 never(adv) 680 champion(n)
 681 cyclist(n) 682 draw(n,v) 683 fit(adj) 684 fitness(n) 685 game(n)
 686 goal(n) 687 instructor(n) 688 judo(n) 689 karate(n) 690 hang guiding(n)
 691 lose(v) 692 loser(n) 693 love(num) 694 match(n) 695 nil(num)
 696 penalty(n) 697 player(n) 698 rugby(n) 699 score(n,v) 700 team(n)
 701 win(v) 702 winner(n) 703 stretch(v) 704 strong(adj) 705 weight training(n)
 706 switch(v) 707 airline(n) 708 currency(n) 709 flag(n) 710 gold(adj)
 711 immigrant(n) 712 national(adj) 713 population(n) 714 Olympic games(n.pl.) 715 advertisement(n)
 716 customs(n.pl.) 717 fasten(v) 718 passport(n) 719 passport control(n) 720 plane(n)
 721 seat belt(n) 722 take-off(n) 723 visa(n) 724 apologise(v) 725 cable(n)
 726 button(n) 727 click(v) 728 disk drive(n) 729 document(n) 730 exit(v)
 731 file(n) 732 keyboard(n) 733 mouse(n) 734 print(v) 735 printer(n)
 736 save(v) 737 screen(n) 738 word processor(n) 739 equipment(n) 740 fax(n,v)

741 forget(v) 742 head office(n) 743 insert(v) 744 kilo(n) 745 information technology(n)
 746 leader(n) 747 obligation(n) 748 offer(n) 749 photocopy(n,v) 750 copy(n,v)
 751 original(n) 752 photocopier(n) 753 promise(n,v) 754 push(v) 755 satellite(n)
 756 select(v) 757 call(n,v) 758 phone call(n) 759 phone(n,v) 760 abroad(adv)
 761 alone(adj) 762 au pair(n) 763 badly(adv) 764 bottom(adj) 765 culture(n)
 766 fantastic(adj) 767 frightened(adj) 768 hard(adv) 769 hope(v) 770 housework(n)
 771 broom(n) 772 brush(n) 773 duster(n) 774 iron(n) 775 ironing board(n)
 776 saucepan(n) 777 pleased(adj) 778 interested(adj) 779 prediction(n) 780 vacuum cleaner(n)
 781 quickly(adv) 782 ruin(n) 783 slowly(adv) 784 subject(n) 785 sure(adj)
 786 surprised(adj) 787 top(adj) 788 worried(adj)

adj	=	adjective
adv	=	adverb
det	=	determiner
int	=	interjection
n	=	noun
n.pl.	=	plural noun
num	=	number
prep	=	preposition
pron	=	pronoun
quant	=	quantifier
v	=	verb

4

ภาคผนวก ข

คำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ของกรมสามัญศึกษา

คำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ของกรมสามัญศึกษาปี 2535 Department of General Education's English Syllabus 1992 (DGE's English Syllabus) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 อ้างถึงใน ปนัดดา แซ่ตั้ง. 2543 : 50-53)

A about[adv] approximately about[prep] above[prep] absent[adj] accept[v] receive accident[n] across[adv] across[prep] act[v] action[n] add[v] address[n] advertisement[n], advert advice[n] advise[v] aeroplane[n], airplane afraid[adj] after[adv] after[conj] after[prep] afternoon[n] again[adv] against[prep] age[n] agree[v] air[n] airforce[n] airline[n] airport[n] alive[adj] allow[n] almost[adv] alone[adj] along[adv] along[prep] already[adv] also[adv] although[conj] always[adv] amount[n] amuse[v] angry[adj] animal[n] announce[v] answer[n] answer[v] apartment[n] GB flat appear[v] argue[v] quarrel argument[n] quarrel arm[n] army[n] arrive[v] art[n] as[adj] as[conj] ask[v] asleep[adj] at[prep] at first[adv] at home [adv] at last[adv] at once[adv] attack[v] attention[n] attractive[adj] aunt[n] awake[adj] away[adv]

B. blind[adj] baby[n] back[adv] back[n] of objects bad[adj] bag[n] ball[n] bank[n] bar[n] drinking basket[n] bath[n] bathroom[n] be[v] beach[n] beat[v] beautiful[adj] become[v] bed[n] bedroom[n] beer [n] before [conj] before[prep] begin[v] beginning[n] behave[v] behind[prep] believe[v] bell[n] belong [v] between[prep] bicycle[n], bike big[adj] bird[n] birth[n] birthday[n] biscuit[n], cookie bit[n] bite[v] bitter[adj] black[adj] blanket[n] bleed[v] blind[adj] blood[n] blouse[n] blow[v] blue[adj] board[n] boat [n] body[n] bomb[n] bone[n] book[n] book[v] booking[n] bored[adj] boring[adj] born[adj] borrow[v] bottle[n] bottom[n] box[n] boy[n] boyfriend[n] brain[n] branch[n] brave[adj] bread[n] break[v] breakfast[n] breathe[v] brick[n] bridge[n] bright[adj] brightly[adv] bring[v] brother[n] brown[adj] brush[n] brush[v] bucket[n] buffalo[n] build[v] building[n] burn[v] bury[v] bus[n] business[adj] business[n] busy[adj] button[n] buy[v] by[prep]

C café[n] call[v] name call[v] to someone camera[n] can[n] candle[n] candy[n] GB sweets cannal[n] capital[adj] capital[n] car[n] card[n] careful[adj] carry[v] cat[n] catch[v] cause[n] cause[v] center[n] chair[n] chalk[n] chance[n] change[n] change[v] chapter[n] cheap[adj] check[n] check[v] chicken[n] child[n] children[n] choose[v] church[n] cigarette[n] cinema[n] circle[n] city[n] clap[n] clap[v] clad[n] school classroom[n] clean[adj] clean[v] clear[adj] clear[v] clever[adj] climb[n] climb[v] clock[n] close [v] cloth[n] clothes[n] cloud[n] cloudy[adj] club[n] English coast[n] soat[n] coffee[n] cold[adj] collect [v] colour[n] comb[n] comb[v] come[v] comfortable[adj] common[adj] company[n] business compare [v] competition[n] complete[adj] complete[v] condition[n] contain[v] continue[v] control[n] control[v] conversation[n] cook[n] person cook[v] cool[adj] cool[v] copy[n] copy[v] com[n] correct[adj] correct [v] correctly[adv] cost[n] cost[v] cotton[n] count[v] country[n] nation country[n] rural cousin[n] cover [n] cover[v] cow[n] coward[n] crash[v] crash[n] crop[n] cruel[adj] cry[v] tears culture[n] cup[n] cupboard[n] curry[n] custom[n] customer[n] cut[n] cut[v]

D damage[v] damage[n] dance[v] dance[n] danger[n] dangerous[adj] dangerously[adv] dark[adj] date[n] daughter[n] day[n] dead[adj] death[ucn] decide[v] deep[adj] defeat[v] defeat[n] degree[n] heat+angle democracy[n] democratic[adj] depend[on][v] describe[v] desk[n] destroy[v] develop[v] diary[n] dictionary[n] die[v] difference[n] die[v] difference[n] different[adj] differently[adv] difficult [adj] difficulty[n] dig[v] dinner[n] direct[adj] direction[n] North etc diride[v] dirt[n] dirty[adj] discover [v] disease[n] dish[n] container distance[n] district[n] do[v] doctor[n] dog[n] door[n] down[prep] down [adv] draw[v] dream[v] dream[n] dress[n] dress[v] drink[v] drink[n] drive[v] drive[n] drop[v] dry[adj] dry[v]

E ear[n] early[adj] earn[v] earth[n] planet easily[adv] easy[adj] eat[v] edge[n] education[n] effect [n] effort[n] egg[n] electric[adj] electricity[n] empty[adj] end[n] enemy[n] engine[n] engineer[n] enjoy [v] enough[adj] enter[v] entrance[n] envelope[n] equal[adj] equally[adv] equip[v] eraser[n] GB rubber erening[n] event[n] ever[adv] every[adj] exact[adj] exactly[adv] examination[n] example[n] except [prep] excited[adj] exciting[adj] exit[n] expect[v] expensivelin[adj] experience[n] experiment[n] experiment[v] explain[v] eye[n]

F face[n] fact[n] factory[n] fall[v] fair[n] fall[v] fair[n] fall[v] family[n] famous[adj] far[adj] farm [n] farmer[n] fast[adj] fast[adv] fat[adj] father[n] fault[n] blame favourite[adj] fear[v] fear[n] feature[n] feeling[n] feet[v] female[adj] female[n] fence[n] festival[n] field[n] fight[v] fight[n] fill[v] film[n] us movie film[v] find[v] finger[n] finish[v] fire[n] fish[n] fish[v] fix[v] flag[n] flat[adj] floor[n] flour[n] flow[v] flower[n] fly[n] fly[v] follow[v] food[n] doot[n] body for[prep] force[v] foreign[adj] forest[n] forget[n] forget[v] forgive[v] fork[n] form[n] forward[adj] free [adj] no control free[adj] no cost fresh

[adj] friend[n] friendly[adj] frighten[v] from[prep] front[n] fruit[n] full[adj] fun[n] funny[adj] furniture
[n] future[n] future[adj]

G game[n] garage[n] garden[n] gas[n] gas[n] GB petro gate[n] get[v] get[v] [+adj] become get[v]
receive get off[v] get on [v] bus etc. get up[v] girl[n] girlfriend[n] give[v] glass[n] glasses[n] go[v] god
[n] gold[n] good[adj] government[n] grand father[n] grand mother[n] grass[n] great[adj] green adj
grey[adj] ground[n] group[n] grow[v] guess[v] guess[n] guide[n] guide[v] gun[n]

H hair[n] half[adj] hand[n] handle[n] handsome[adj] hang[v] happen[v] happylun[v] hard[adj]
difficult hard[adj] not soft hat[n] hate[v] have[v] head[n] health[n] healthylun[adj] hear[v] heart[n]
heary[adj] heat[n] height[n] help[v] help[n] here[adv] hide[v] high[adj] hill[n] hit[v] hold[v] hole[n]
home[n] homework[n] honest/dis [adj] hope[v] hope[n] horse[n] hospital[n] hot[adj] food hot[adj]
temperature hotel[n] hour[n] house[n] however[adv] human[adj] human[n] hungry[adj] hurry[n,v] hurt
[v] husband[n]

I ice[n] idea[n] ill[adj] imagine[v] immediately[adv] important[adj] in[prep] in[adv] in front of
[prep] in time[adv] include[v] increase[v] increase[n] industrial[adj] industry[n] information[n] ink[n]
insect[n] inside[adv] inside[n] inside[adj] instead of[adv] instead of [prep] instruction[n] instrument[n]
intelligent[adj] interest[v] interested[adj] interesting[adj] into[prep] introduce[v] invent[v] invitation[n]
invite[v] iron[n] island[n]

J jacket[n] jewel[n] job[n] join[n] joke[n] joke[v] journey[n] juice[n] jump[v] just[adv]

K keep[v] [-+adj] keep[v][+np] keep[v][+v+ing] key[n] kick[v] kick[n] kill[v] kindiun[adj] king[n]
kiss[v] kiss[n] kitchen[n] knee[n] knife[n] knock [on,at][v] knock[n] know[v] knowledge[n]

L limit[n] limit[v] local[adj] locally[adv] lady[n] lake[n] land[n] language[n] large[adj] last[adj]
lastly[adv] late[adj] later[adv] lauge[v] law[n] lazy[adj] lazily[adv] lead[v] leader[n] leaf[n] learn[v]
leather[n] leather[adj] leave[v]- behind leave[v] depart left[adj] not right left[n] leg[n] lend[v] length[n]
less[adj] lesson[n] let[v] allow letter[n] message letter[n] script library[n] lie[v] flat lie[v] untruth lie[n]
life[n] lift[v] light[adj] not heavy light[n] light[v] like[adj]
line[n] lip[n] liquid[n] lirceldis[v] lire[v] list[n] listen[v] little[adj] living room [n] loaf[n] lock[v]
lodder[n] long[adj] look[v] look[v][+adj] look after[v] look for[v] look like[v] look up[v] reference
look[n] lose[v] loud[adj] loudly[adv] love[n] love[v] low[adj] lucky[adj] lunch[n]

M mother[n] mouth[n] move[v] machine[n] magazine[n] maid[n] main[adj] make[v] male[adj]
male[n] man[n] manage[v] business manager[n] map[n] mark[n] sign, stain mark[v] evaluate mark[v]
market[n] marriage[n] marry[v] match[n] light material[n] meal[n] mean[v] mean[v] measure[v] meat
[n] medicine[n] meet[v] meeting[v] member[n] mensurement[n] message[n] metal[n] metal[adj]
middle[n] milk[n] mind[n] minute[n] mirror[n] mise[v] someone miss[v] not achieve mistake[n] mix
[v] mixture[n] molad[n] modal[adj] modern[adj] money[n] monk[n] monkey[n] month[n] moon[n]
morning[n] mosque[n] mountain[n] mouse[n] mud[n] multiply[v] murder[v] murder[n] music[n]
musical[adj]

N name[n] narrow[adj] nary[n] national[adj] natural[adj] nature[n] green nature[n] quahties near
[prep] nearly[adv] necessary[adj] neck[n] need[v] neighbour[n] never[adv] new[adj] news[n]
newspaper[n] next[adj] news[n] nespaper[n] next[adj] next[adv] next to [prep] nece[adj] night[n] noise
[n] noisy[adj] nose[n] note[n] notebook[n] notice[n] notice[v] now[adv] number[n] nurse[n] nurse[v]

O obay[v] off[prep] of couse[adv] off[prep] off[adv] office[n] officer[n] often[adv] oil[n] old[adj]
on[prep] only[adj] onto[prep] open[v] open[adj] order[n] order[v]-food ordinary[adj] other[adj] out
[adv] out of[prep] outside[n] outside[prep] outside[adv] over[prep] over[adv] own[adj] own[v]

P abbr. Photo pack[v] packet[n] page[n] pain[n] painful[adj] painfully[adv] paint[n] paint[v] pair
[of][n] pale[adj] pan[n] paper[n] parcel[n] parent[n] park[n] party[n] pass[v] exam pass[v] give pass[v]
go by passenger[n] past[prep] past[adv] path[n] patient[n] pattern[n] pay[v] peace[n] not war pen[n]
penceil[n] people[n] perhaps[adv] period[n] person[n] photograph[n] phtotgraph[v] pick up[v] picnic
[n] picture[n] piece[n] pig[n] pile[n] pillow[n] pin[n] pint[n] place[n] plan[v] plan[n] plant[n] plant[v]
plastic[n] plastic[adj] plate[n] play[n] the atre play[v] pleasant lun [adj] plenty [of][n] plough[n] pocket
[n] pod[n] poem[n] point[at]v. poison[n] poison[v] police[n] policeman[n] polite[adj] politely[adv]
political[adj] pollution[n] poor[adj] port[n] possiblelim[adj] post[n] eg. goal post[v] post[n] postcard[n]

pot[n] potato[n] pour[v] power[n] practice[n] practise[v] pray[v] prayer[n] prepare[v] pray[v] prayer[n]
 prepare[v] present[n] gift president[n] pretend[n] pretty[adj] price[n] priest[n] prince[n] princess[n]
 print[v] prison[n] private[adj] probably[adv] problem[n] produce[v] programme[n] promise[v] promise
 [n] proud[adj] proud[adv] prove[v] public[adj] pull[v] punish[v] pure[adj] purpose[n] purse[n] push[v]
 push[n] put[v] put off, out[v] lights put on[v] clothes put on [v] lights

Q quality[n] quarter[n] queen[n] question[n] quick[adj] quiet[adj] quite[adv] fairly
 R race[n] race[v] radio[n] railroad[n] GB railway rain[v] rain[n] rainy[adj] rat[n] reach[v] read[v]
 ready[adj] really[adv] reason[n] receive[v] recent[adj] recently[adv] recognize[v] know red[adj] refer
 [to][v] refuse[v] regular[adj] relation[n] connection religion[n] remember[v] remind[v] rent[n] repeat[v]
 report[v] report[n] rest[v] relax rest[n] restaurant[n] result[n] return[v] rice[n] rich[adj] ride[v] ride[n]
 right[adj] correct right[adj, adv] not left ring[n] circle ring[v] call ring[n] ripe[adj] rise[v] river[n] road[n]
 rock[n] roll[n] eg. colth roll[v] roof[n] room[n] root[n] rope[n] rough[adj] not smooth round[adj] round
 [prep] round[adv] rubber[n] rubber[n] US eraser rubbish[n] rule[n] law ruler[n] measuring run[v] run[n]

S sad[adj] safe[adj] safely[adv] lail[v] lalary[n] salt[n] sand[n] save[v] say[v] school[n] science[n]
 scientific[adj] scientist[n] scissors[n] score[v] score[n] sea[n] season[n] seat[n] secret[n, adj] secretly
 [adv] see[v] seem[v] sell[v] send[v] sensible[adj] separate[adj] separate[v] serious[adj]-accident serious
 [adj] person servant[n] sew[v] sex[n] sexual[adj] shade[n] shadow[n] shake[v] shake[n] shape[n] shape
 [v] share[v] share[n] sharp[adj] sheet[n] shelf[n] shell[n] shine[v] ship[n] shirt[n] shoe[n] shoot[v] shop
 [n] US store shopping[n] short[adj] shorta[n] shoulder[n] shou[v] shout[n] show[n] show[v] shower[n]
 rain shower[v] wash shower[n] shut[v] shut[adj] shy[adj] sick[adj] side[n] sign[n] sign[v] name silent
 [adj] silk[n] silk[adj] silly[adj] silver[n] simple[adj] sing[v] sister[n] sit[v] sit down[v] situatiuon[n]
 size[n] skill[n] skin[n] skirt[n] sky[n] sleep[v] sleepy[adj] slow[adj] small[adj] smell[v] smell[n] smile
 [v] smile[n] smoke[n] fire smoke[v] smoke[v] cigarette smooth[adj] snake[n] so[adv] therefore so[adv]
 very so that[adv] soap[n] society[n] club sock[n] soft[adj] soil[n] soldier[n] solid[n] solid[adj]
 sometimes[adv] son[n] song[n] soon[adv] sorry[adj] sound[n] soup[n] sour[adj] space[n] space[n]
 planets spade[n] speak[v] specialc[adj] specially[adv] speech[n] a talk speed[n] spell[v] spend[v] spirit
 [n] spoon[n] sport[n] square[n] square[adj] stairs[n] stamp[n] letter stand[v] stand up [v] star[n] start[v]
 station[n] stay[v] hotel stay[v] remain steal[v] steam[n] steel[n] stick[n] still[adv] stomach[n] stone[n]
 stop[v] storm[n] story[n] stove[n] straight[adj] straight[adv] strange[adj] straniger[n] streamp[n] street
 [n] string[n] strong[adj] student[n] study[v] stupid[adj] subject[n] topic successfullun[adj] sudden[ly]
 [adj] suddenly[adv] suffer[v] sugar[n] suit[n] suitablelun[adj] sun[n] sunny[adj] sunrise[n] sunset[n]
 sunshine[n] supper[n] supply[v] supply[n] sure[adj] surprise[n] surprise[v] surprised[adj] sweater[n]
 sweet[adj] swim[v] swim[n] system[n]

T table[n] tail[n] take[v] talk[v] tall[adj] tape[v] tape[n] taste[n] taste[v] tasty[adj] tax[n] tax[v] taxi
 [n] tea[n] teach[v] teacher[n] team[n] tear[v] telegram[n] telephone[n] abbr phone telephone[v]
 television[n] abbr TV. Tell[v] temperature[n] temple[n] terrible[adj] test[n], [v] school test[n] experiment
 test[v] thank[v] then[adv] therefore[adv] thick[adj] thief[n] thin[adj] think[v] thirsty[adj] thread[n]
 through[prep] throw[v] throw[n] thumb[n] thunder[n] tic[n] clothing tic[v] ticket[n] tidylun[adj] time[n]
 tired[adj] to[prep] tobacco[n] toc[n] today[adv] together toilet[n] tomorrow[adv] tongue[n] tonight
 [adv] too[adv] also too[adv] too much tool[n] tooth[n] top[n] touch[v] touch[n] tour[n] tour[v] tourism
 [n] tourist[n] towards[prep] towel[n] town[n] toy[n] traffic[n] train[n] train[v] travel[v] travel[n] tree[n]
 triangle[n] trip[n] trouble[n] trip[n] trouble[n] truck[n] truelen[adj] trust[v] truth[n] try[v] turn[v] type
 [n] kind of type

U [v] ugly[adj] umbralla[n] uncle[n] under[prep] under[adv] understandl mis[v] university[n] up
 [prep] up[adv] use[n] use[v] usual[adj] usually[adv]

V vacation [n] GB holiday valley[n] valuable[adj] value[n] vegetable[n] very[adv] village[n] visit
 [v] visit[n] visitor[n] voice[n] vote[v] vote[n]

W wage[s][n] wait[v] wait[n] waiter[n] waitress[n] wake[up][v] walk[v] walk[n] wall[n] want[v]
 war[n] ware[n] water, radio warm[v] warm[n] waste[v] waste[n] watch[n] time watch[v] water[n] wave
 [v], [n] hand way[n] method way[n] route weak[adj] wear[v] weather[n] wedding[n] week[n] weekend[n]
 weigh[v] weight[n] well[adj] well[adv] well[n] wet[adj] wheel[n] whisper[v] whisper[n] white[adj]
 whote[adj] wide[adj] width[n] wife[n] wild[adj] win[v] wind[n] window[n] windy[adj] wing[n] wire[n]
 wise[adj] wisely[adv] with[prep] without[prep] woman[n] wonderful[adj] wood[n] wooden[adj] work
 [v] work[n] world[n] worried[adj] worry[v] write[v] wrong[adj]

Y year[n] yellow[adj] yesterday[adv] yet[adv] young[adj]

Z zero[adj] zoo[n]

ภาคผนวก ค

คำศัพท์ตามรายการศัพท์ท้ายเล่มจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ

Speed up to the world outside รายวิชา อ017-อ018 ภาษาอังกฤษหลัก 11-12

ที่มีการคัดคำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ออกไป

จำนวน 399 คำ

คำศัพท์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่คัดเลือกโดยการนำคำศัพท์ท้ายเล่มในหนังสือเรียน Speed up to the world outside อ 017 - อ 018 จำนวน 778 คำ มาคัดคำศัพท์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ออกไป โดยยึดตามรายการคำศัพท์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ของกรมสามัญศึกษา จะได้คำศัพท์จำนวน 339 คำ

1 alphabet(n)	2 nationality(n)	3 single(adj)	4 lemon(n)	5 greet(v)
6 childminder(n)	7 housewife(n)	8 part-time(adj)	9 retired(adj)	10 secretary(n)
11 unemployed(adj)	12 first name(n)	13 surname(n)	14 supermarket(n)	15 ashtray(n)
16 delicious(adj)	17 wine(n)	18 cheese(n)	19 cream(n)	20 garlic(n)
21 mushroom(n)	22 olive(n)	23 onion(n)	24 pasta(n)	25 peach(n)
26 pepper(n)	27 salad(n)	28 strawberry(n)	29 chef(n)	30 location(n)
31 upstairs(adv)	32 downstairs(adv)	33 owner(n)	34 recipe(n)	35 bill(n)
36 menu(n)	37 tin(n)	38 centre(n)	39 computer(n)	40 kilometre(n)
41 mile(n)	42 flight(n)	43 armchair(n)	44 bookshelf(n)	45 cushion(n)
46 guest(n)	47 history(n)	48 east(n)	49 north(n)	50 south(n)
51 west(n)	52 guest room(n)	53 dining room(n)	54 living room(n)	55 shower room(n)
56 swing(n)	57 these(pron)	58 those(pron)	59 cafeteria(n)	60 full-time(adj)
61 whiteboard(n)	62 cassette player(n)	63 bald(adj)	64 appearance(n)	65 character(n)
66 Monday(n)	67 Tuesday(n)	68 Wednesday(n)	69 Thursday(n)	70 Friday(n)
71 Saturday(n)	72 Sunday(n)	73 every day(det+n)	74 diet(n)	75 disc jockey(n)
76 exercise(n)	77 false(adj)	78 toast(n)	79 leisure(n)	80 lifestyle(n)
81 novel(n)	82 once(adv)	83 questionnaire(n)	84 radio station(n)	85 twice(adv)
86 ability(n)	87 cathedral(n)	88 rum(n)	89 lemonade(n)	90 excellent(adj)
91 ice cream(n)	92 brochure(n)	93 country side(n)	94 museum(n)	95 sightseeing(n)
96 historic(n)	97 blues(n)	98 concert(n)	99 guitar(n)	100 jazz(n)
101 musician(n)	102 opera(n)	103 piano(n)	104 saxophone(n)	105 trumpet(n)
106 reggae(n)	107 seaside(n)	108 seafood(n)	109 poster(n)	110 boxing(n)
111 diving(n)	112 golf(n)	113 sailing(n)	114 swimming(n)	115 scuba diving(n)
116 windsurfing(n)	117 violence(n)	118 bedsitter(n)	119 survey(n)	120 actor(n)
121 actress(n)	122 article(n)	123 because(n)	124 boot(n)	125 jeans(n)
126 sandal(n)	127 T-shirt(n)	128 tie(n)	129 trainer(n)	130 trousers(n)
131 purple(adj)	132 editor(n)	133 everybody(pron)	134 everyone(pron)	135 figure(n)
136 interview(n)	137 model(n)	138 most(quan)	139 nobody(pron)	140 on-one(pron)
141 ago(adv)	142 staff(n)	143 royalty(n)	144 royal family(n)	145 successful(adj)
146 china(n)	147 department(n)	148 department store(n)	149 assistant(n)	150 changing room(n)
151 gardening(n)	152 lighting(n)	153 linen(n)	154 luggage(n)	155 dollar(n)
156 pound(n)	157 medium(adj)	158 tablecloth(n)	159 teddy bear(n)	160 tennis racket(n)
161 chest(n)	162 throat(n)	163 wrist(n)	164 emergency(n)	165 alcohol(n)
166 bean(n)	167 chocolate(n)	168 honey(n)	169 juice(n)	170 illness(n)

171 backache(n) 172 earache(n) 173 headache(n) 174 lie down(v) 175 sore throat(n)
 176 stomachache(n) 177 aspirin(n) 178 paracetamol(n) 179 specialist(n) 180 surgery(n)
 181 appointment(n) 182 case(n) 183 leaflet(n) 184 prescription(n) 185 general practitioner(n)
 186 reception(n) 187 urgent(adj) 188 castle(n) 189 handwriting(n) 190 entertainment(n)
 191 pub(n) 192 public transport(n) 193 rude(adj) 194 unfriendly(adj) 195 spectacular(adj)
 196 unusual(adj) 197 worse(adj) 198 worst(adj) 199 arrival(n) 200 depart(n)
 201 departure(n) 202 boarding card(n) 203 duty free(n) 204 flight(n) 205 gate(n)
 206 double(adj) 207 booking form(n) 208 housekeeper(n) 209 laundry(n) 210 missing(adj)
 211 region(n) 212 room service(n) 213 speciality(n) 214 code(n) 215 dial(v)
 216 operator(n) 217 coach(n) 218 itinerary(n) 219 platform(n) 220 timetable(n)
 221 day trip(n) 222 actually(adv) 223 bikini(n) 224 answer machine(n) 225 ceremony(n)
 226 contract(n) 227 divorced(adj) 228 businessman(n) 229 champagne(n) 230 cocktail(n)
 231 during(preposition) 232 election(n) 233 judge(n) 234 January(n) 235 February(n)
 236 March(n) 237 April(n) 238 May(n) 239 June(n) 240 July(n)
 241 August(n) 242 September(n) 243 October(n) 244 November(n) 245 December(n)
 246 disco(n) 247 soul music(n) 248 occasion(n) 249 organise(n) 250 permission(n)
 251 property(n) 252 prohibition(n) 253 sunbed(n) 254 among(preposition) 255 conference(n)
 256 designer(n) 257 economic(adj) 258 employ(v) 259 employee(n) 260 employer(n)
 261 employment(n) 262 unemployment(n) 263 fashion(n) 264 generation(n) 265 journalism(n)
 266 journalist(n) 267 law(n) 268 novelist(n) 269 organiser(n) 270 politics(n)
 271 welcome(n) 272 anybody(pron) 273 anyone(pron) 274 champion(n) 275 cyclist(n)
 276 fit(adj) 277 fitness(n) 278 instructor(n) 279 judo(n) 280 karate(n)
 281 hang guiding(n) 282 loser(n) 283 nil(num) 284 penalty(n) 285 rugby(n)
 286 stretch(v) 287 weight training(n) 288 switch(v) 289 currency(n) 290 immigrant(n)
 291 population(n) 292 Olympic games(n.pl) 293 advertisement(n) 294 fasten(v) 295 passport(n)
 296 passport control(n) 297 plane(n) 298 seat belt(n) 299 take-off(n) 300 visa(n)
 301 apologise(v) 302 cable(n) 303 click(v) 304 disk drive(n) 305 document(n)
 306 file(n) 307 keyboard(n) 308 printer(n) 309 screen(n) 310 word processor(n)
 311 equipment(n) 312 fax(n,v) 313 head office(n) 314 insert(v) 315 kilo(n)
 316 obligation(n) 317 photocopy(n,v) 318 original(n) 319 photocopier(n) 320 information technology(n)
 321 satellite(n) 322 select(v) 323 phone call(n) 324 abroad(adv) 325 au pair(n)
 326 badly(adv) 327 fantastic(adj) 328 frightened(adj) 329 housework(n) 330 broom(n)
 331 duster(n) 332 ironing board(n) 333 saucepan(n) 334 pleased(adj) 335 prediction(n)
 336 vacuum cleaner(n) 337 quickly(adv) 338 ruin(n) 339 slowly(adv)

ภาคผนวก ง
คำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ
จำนวน 30 คำ

คำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ที่คัดเลือกโดยการกระจายคำศัพท์ให้อยู่ในทุกกลุ่มคลังศัพท์ รวมทั้งเป็นคำศัพท์ที่เมื่อเขียนเป็นรูปในแบบทดสอบแล้วไม่ก่อให้เกิดความคลุมเครือในการเข้าใจความหมาย จำนวน 30 คำ

1 chocolate	16 operator
2 supermarket	17 strawberry
3 secretary	18 questionnaire
4 lemonade	19 stomachache
5 novel	20 February
6 department store	21 bookshelf
7 keyboard	22 kilometre/kilometer
8 advertisement	23 delicious
9 divorce	24 Thursday
10 dining room	25 interview
11 document	26 museum
12 onion	27 champagne
13 laundry	28 designer
14 broom	29 surname
15 sandal	30 medium

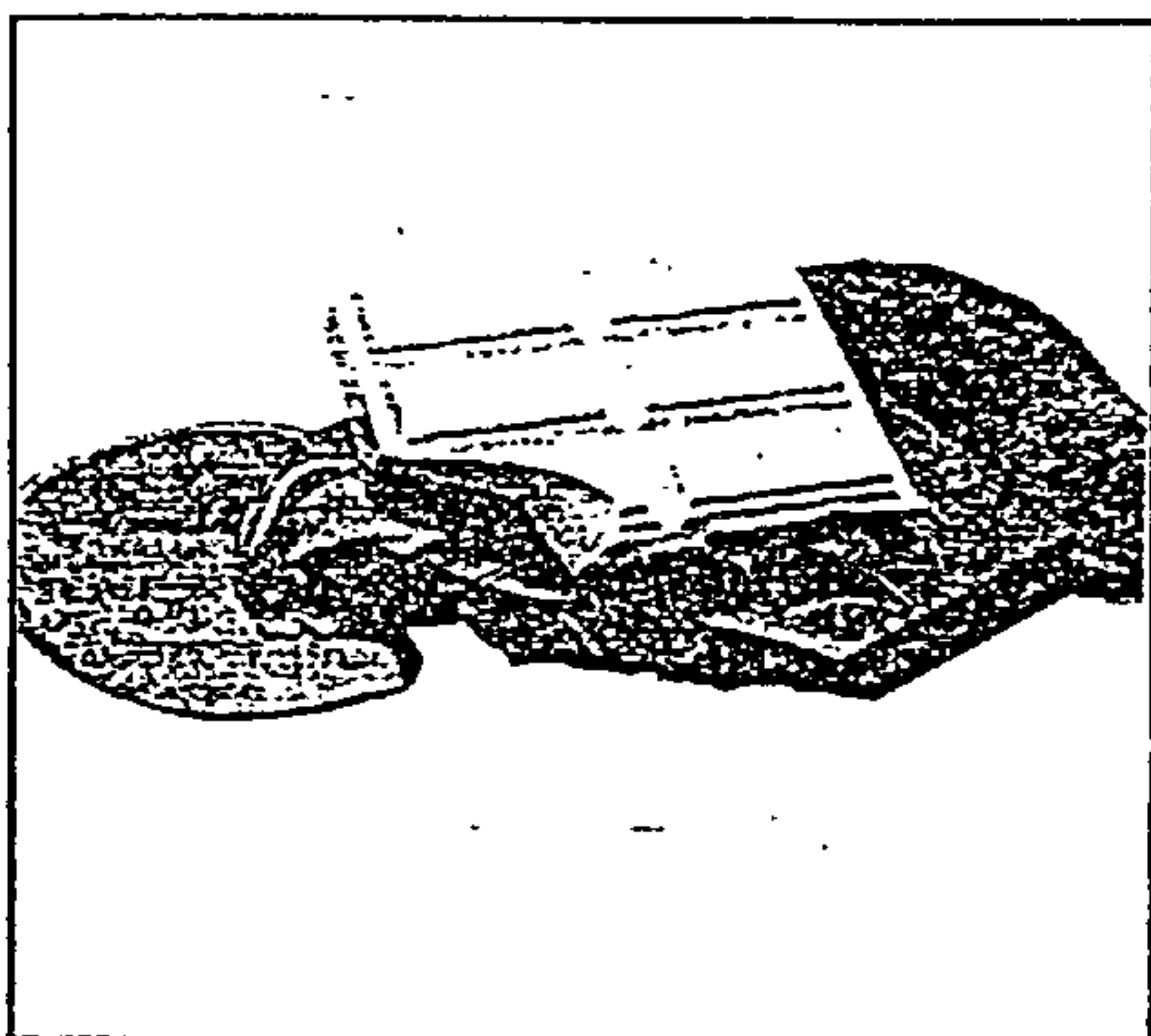
ภาคผนวก จ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย
ของรูปภาพที่กำหนดให้

1.

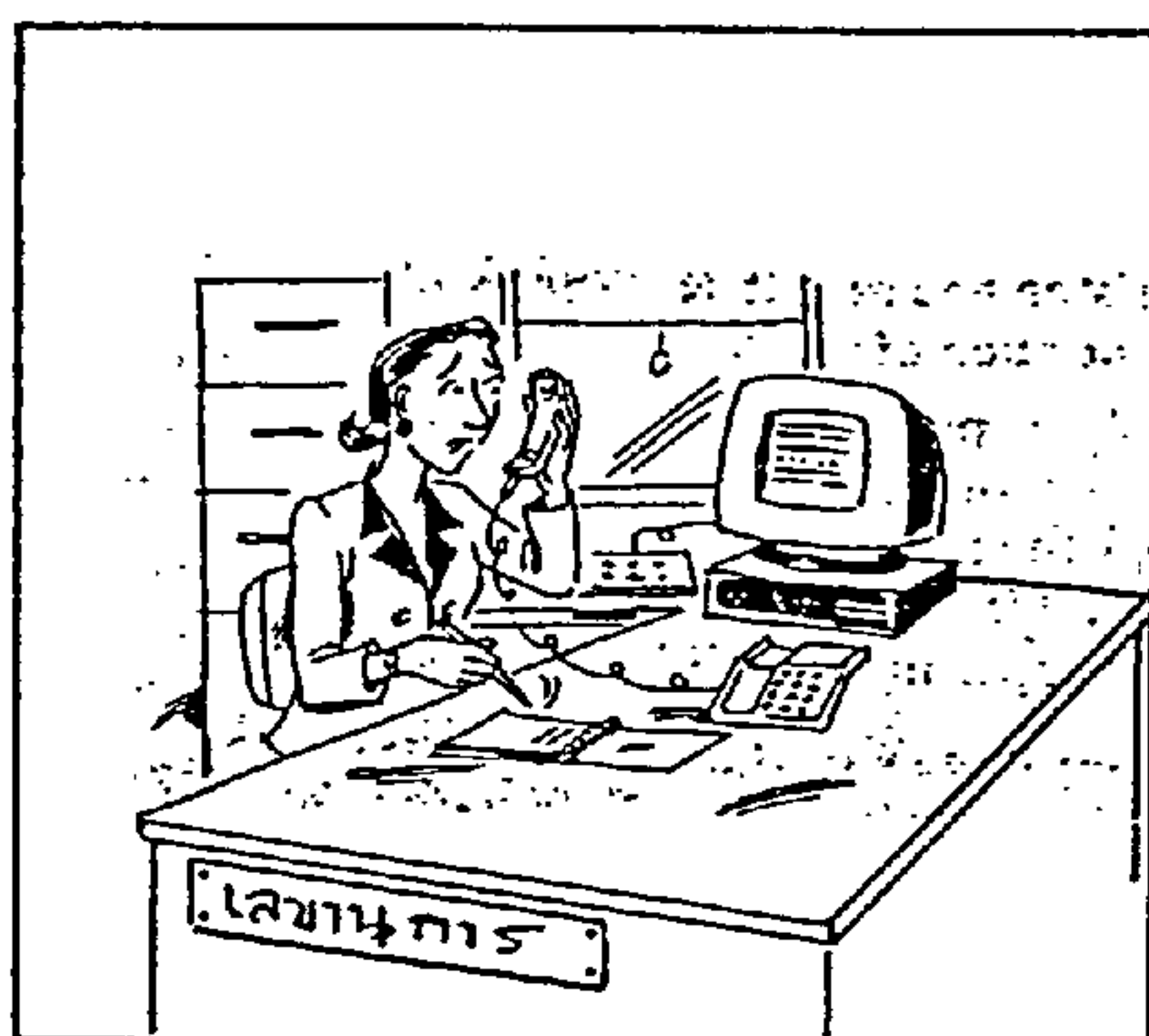
.....

2.

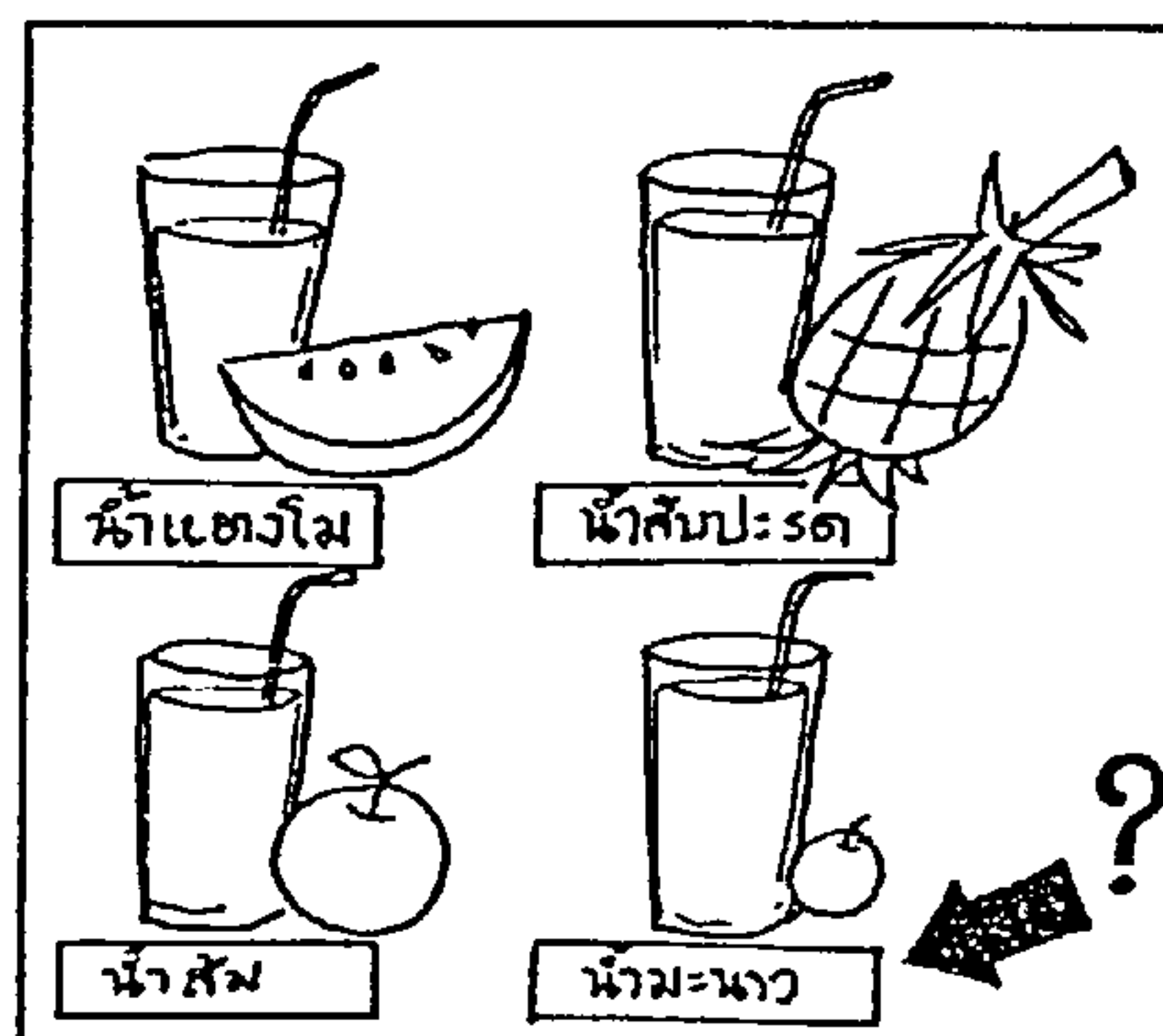
.....

3.

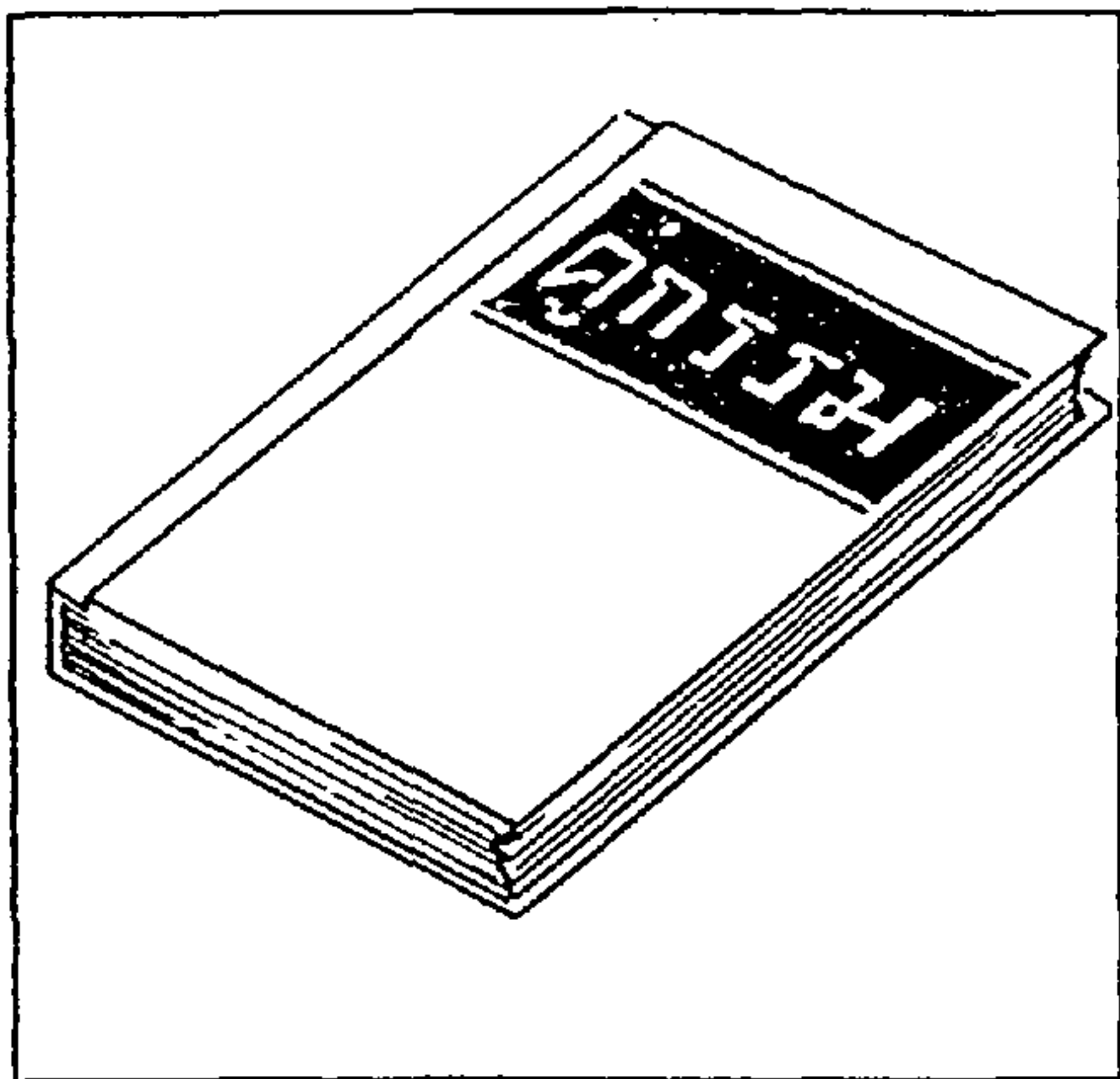
.....

4.

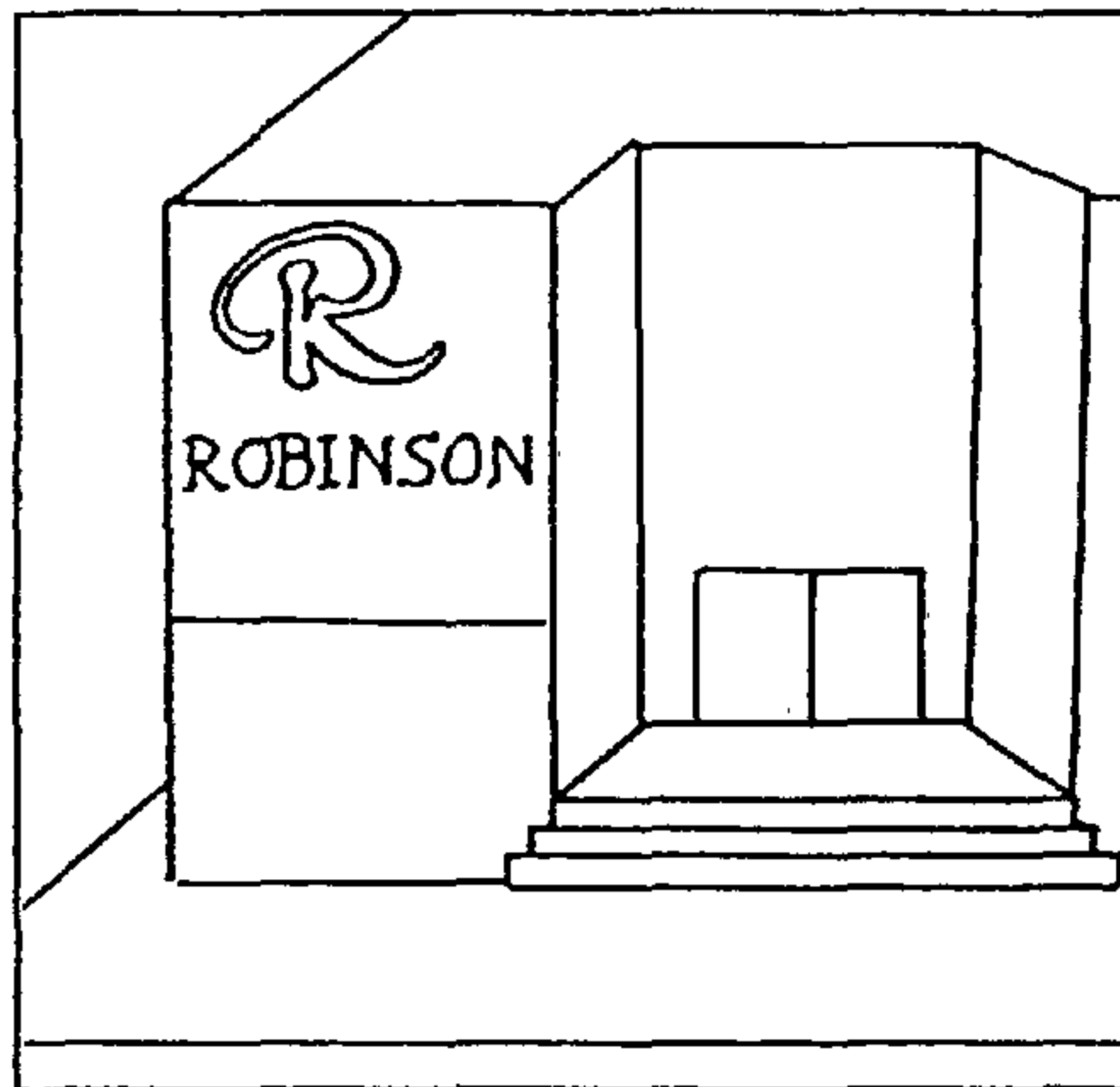

.....

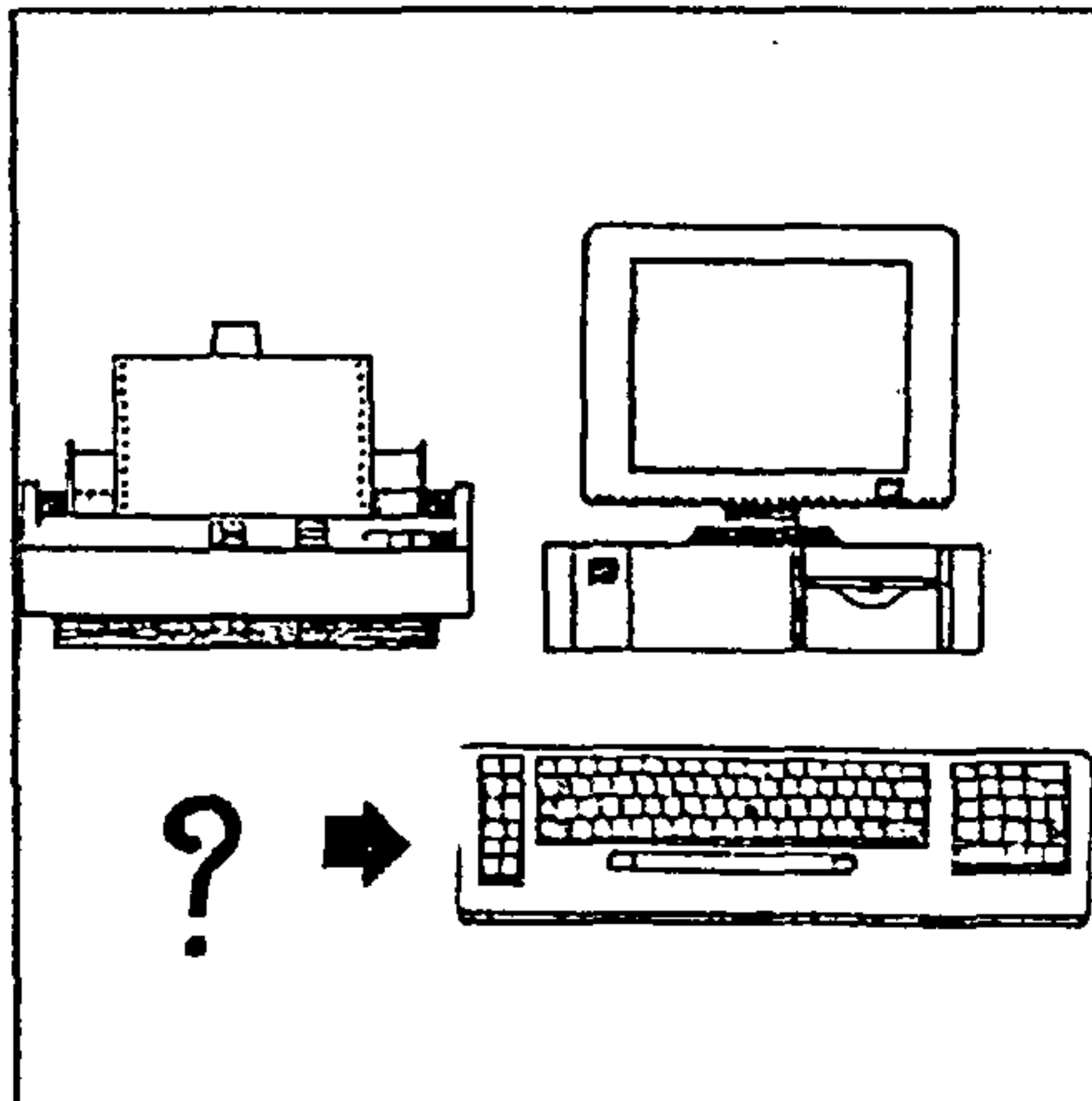
5.

6.

7.

8.

9.

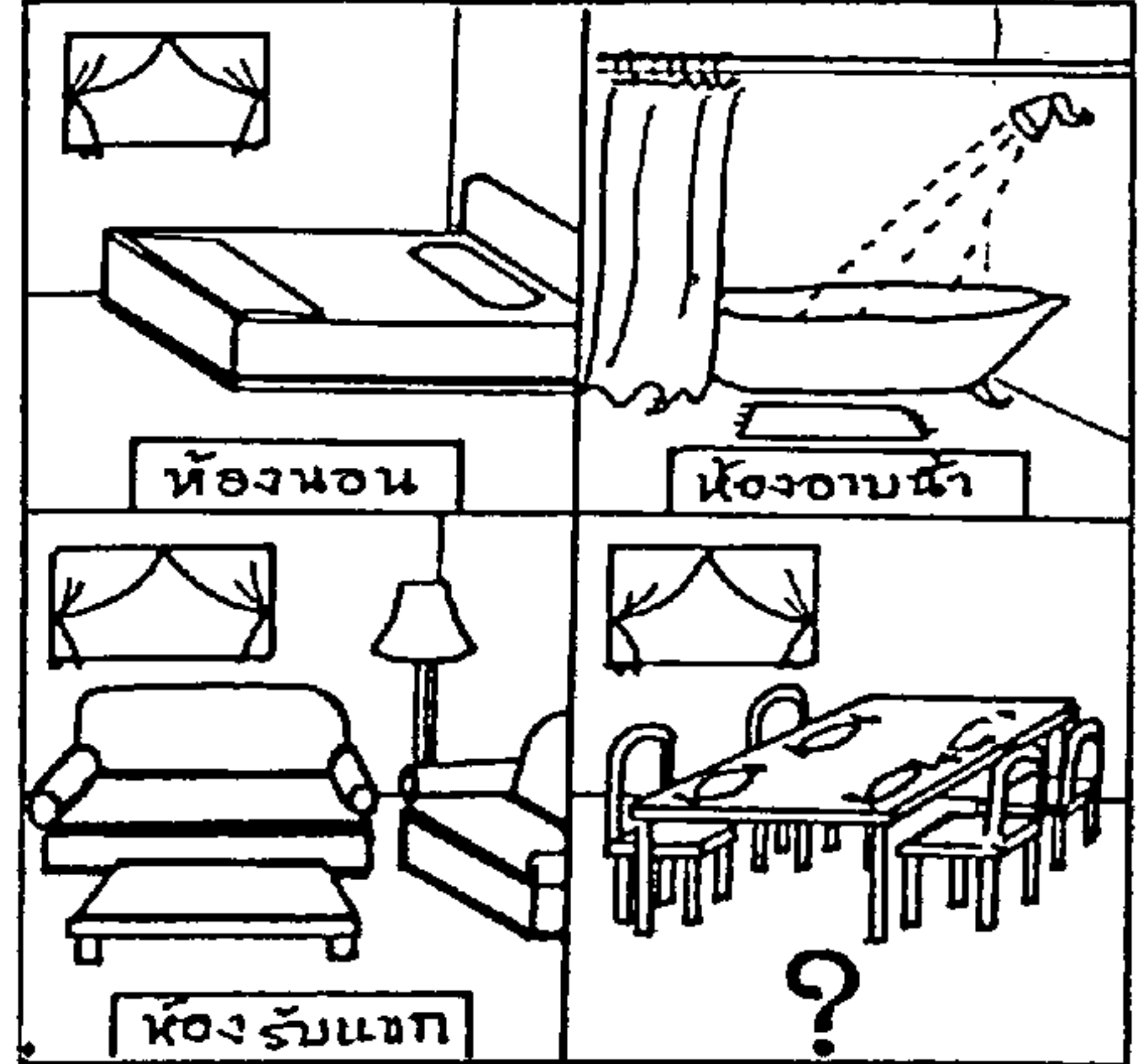
แต่งงาน - marry

หย่า - ?

.....

10.

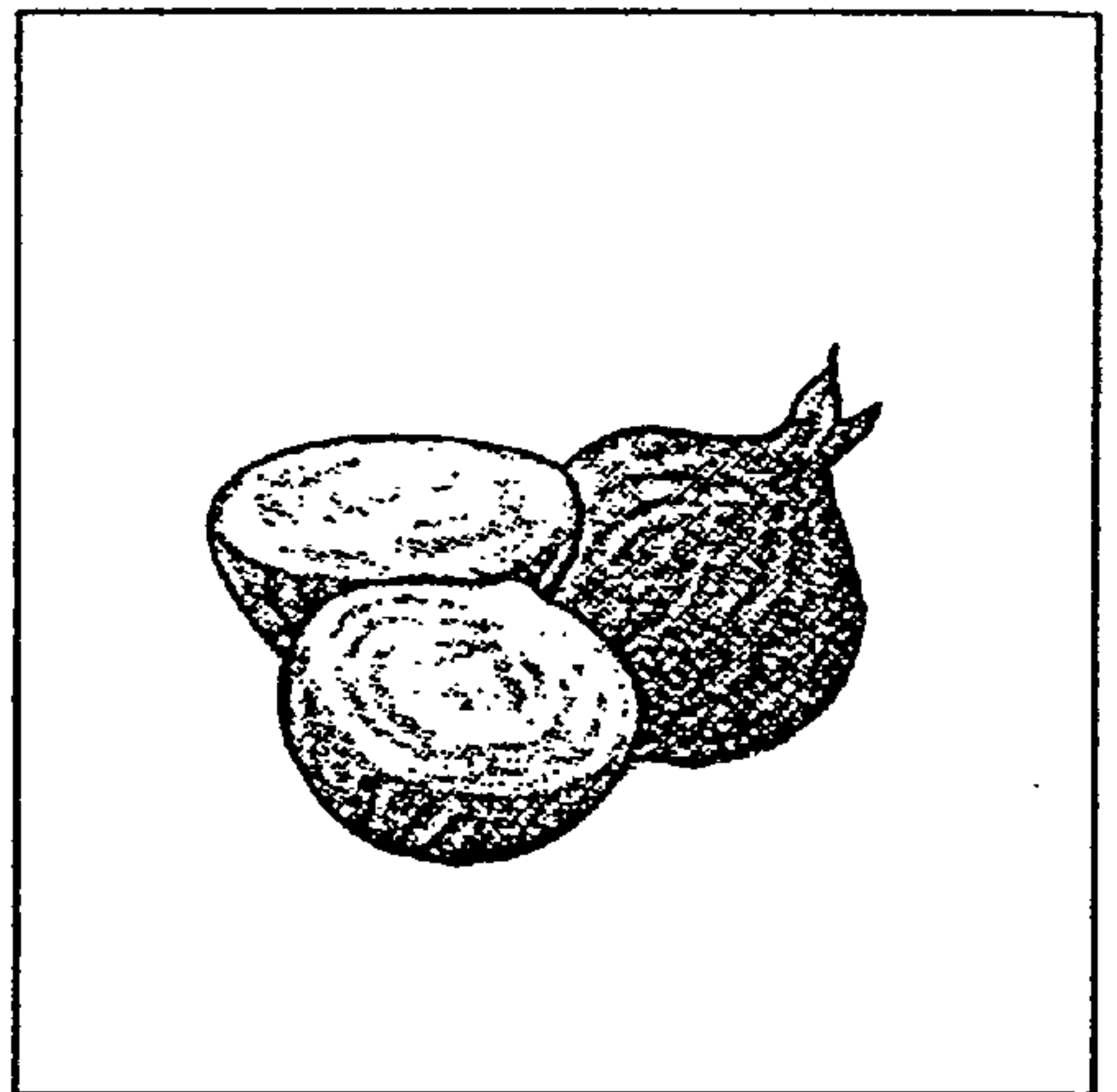
.....

11.

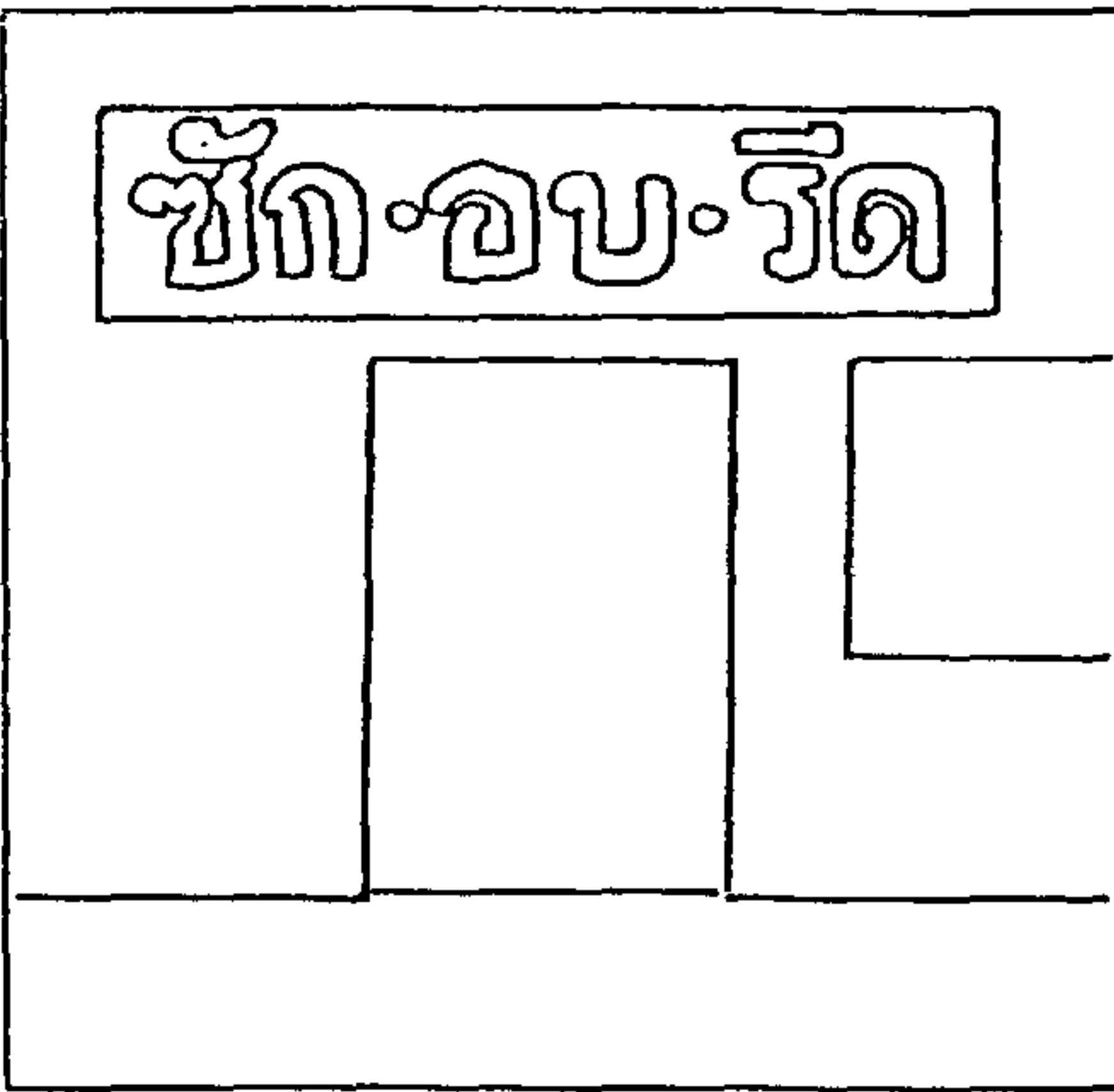
.....

12.

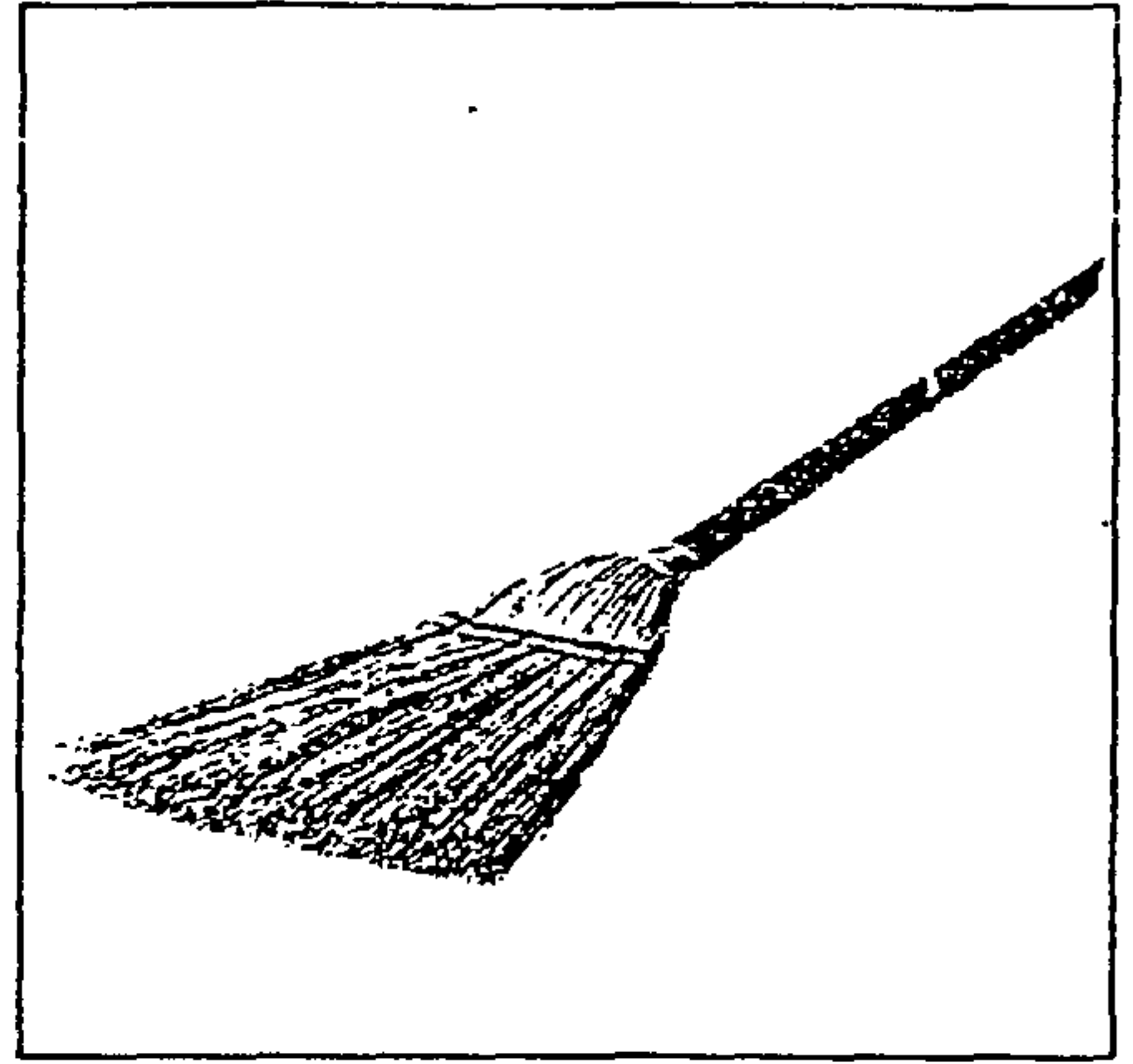
.....

13.

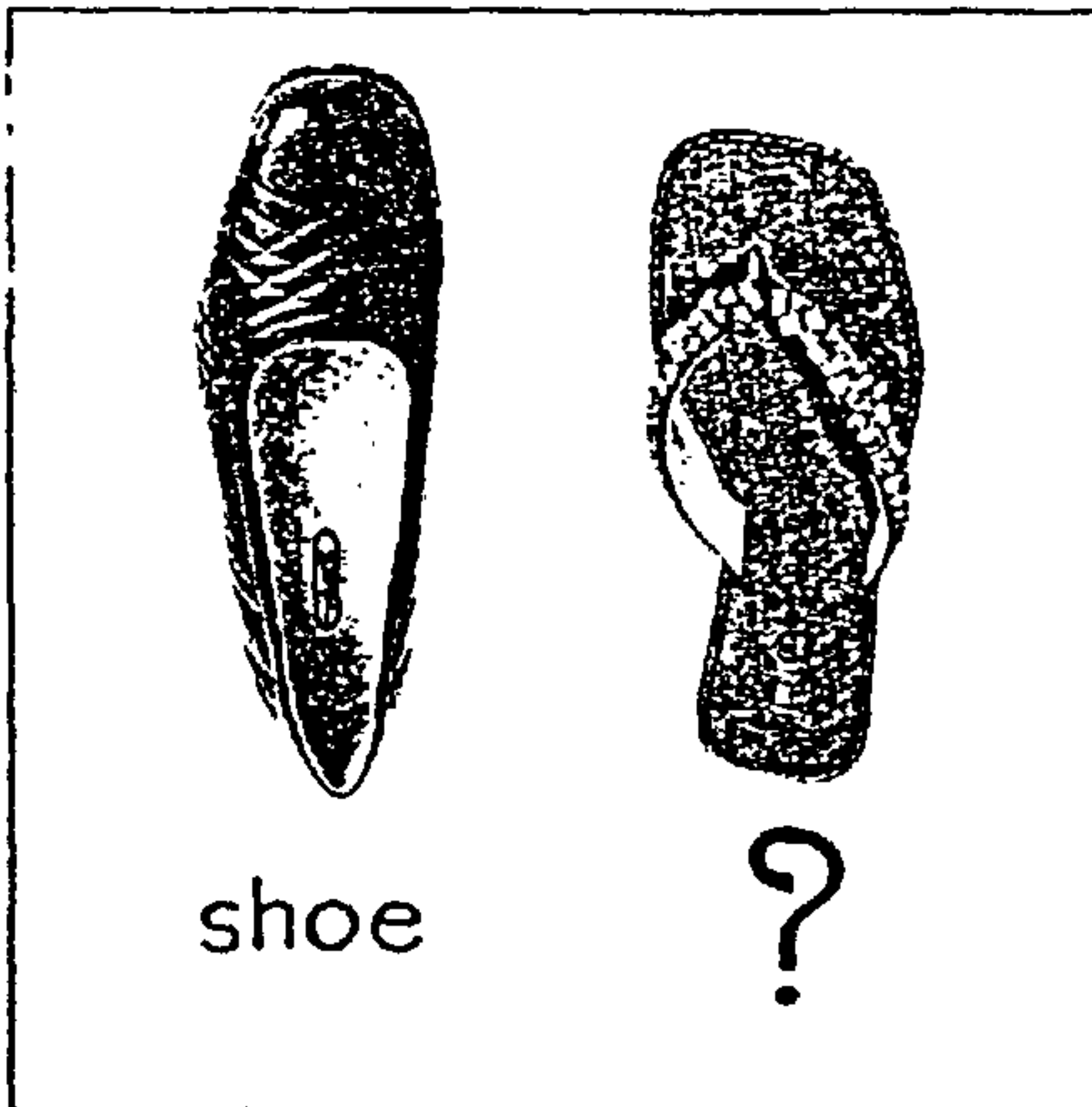
.....

14.

.....

15.

shoe

?

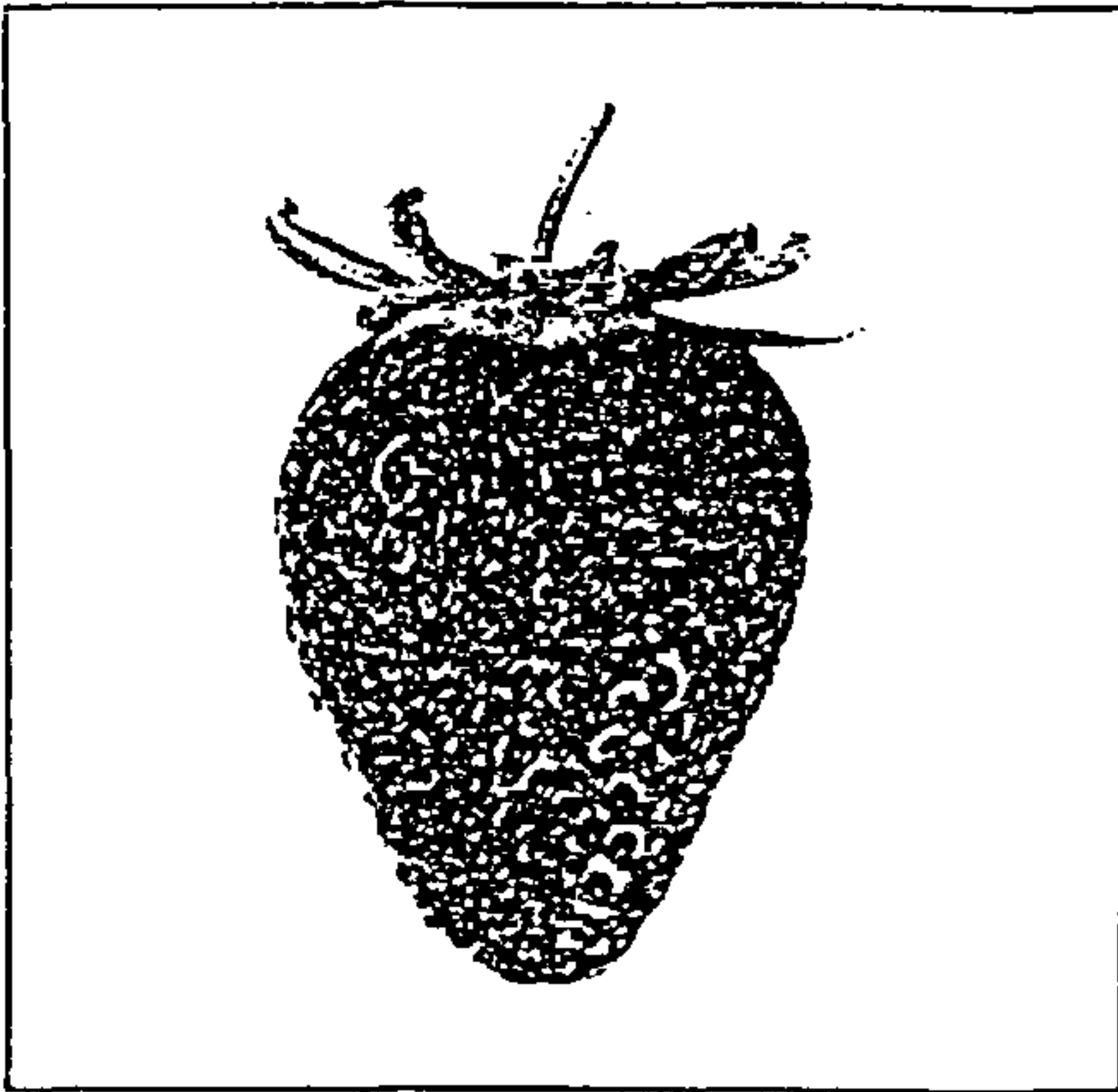
.....

16.

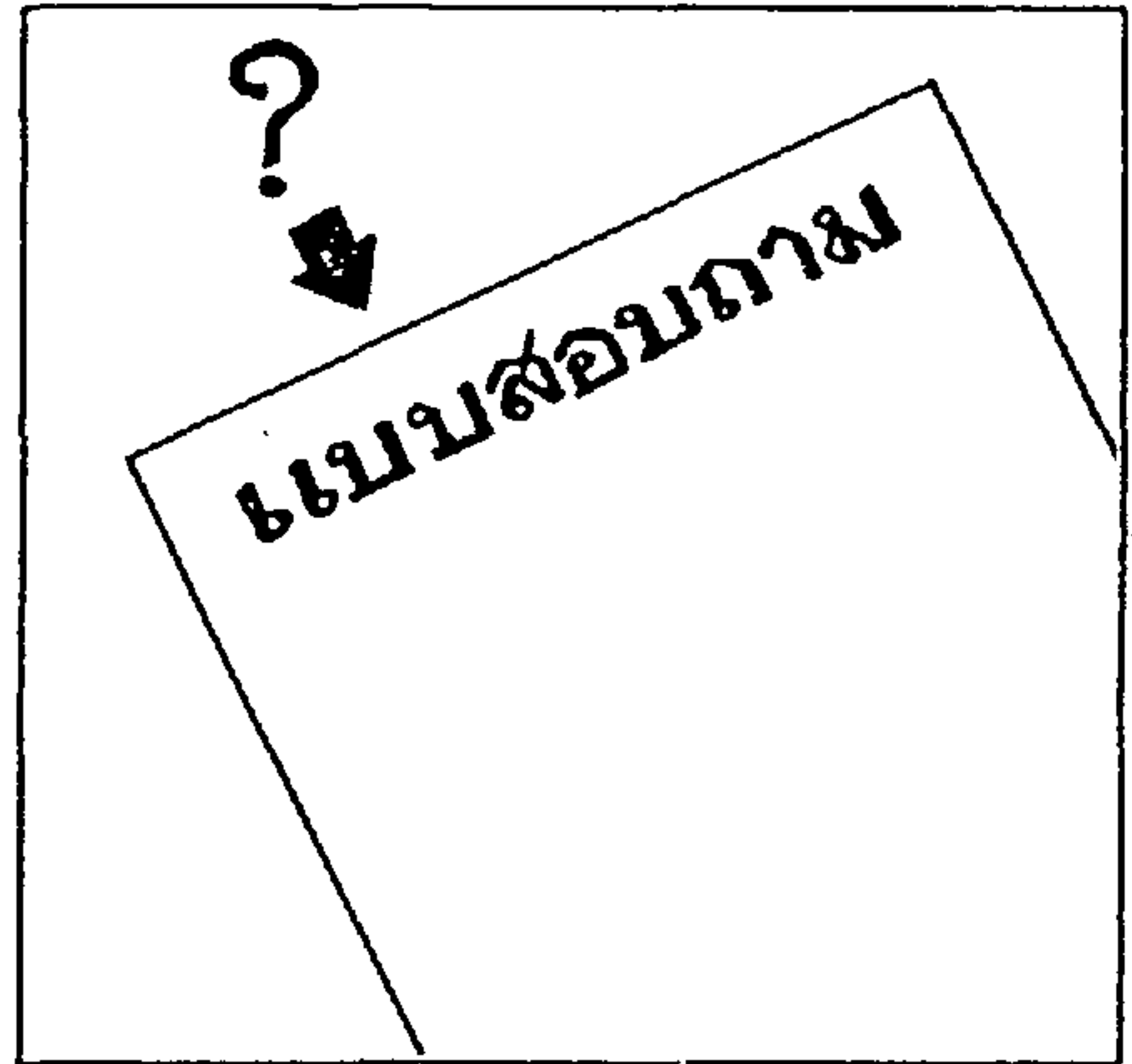
.....

17.

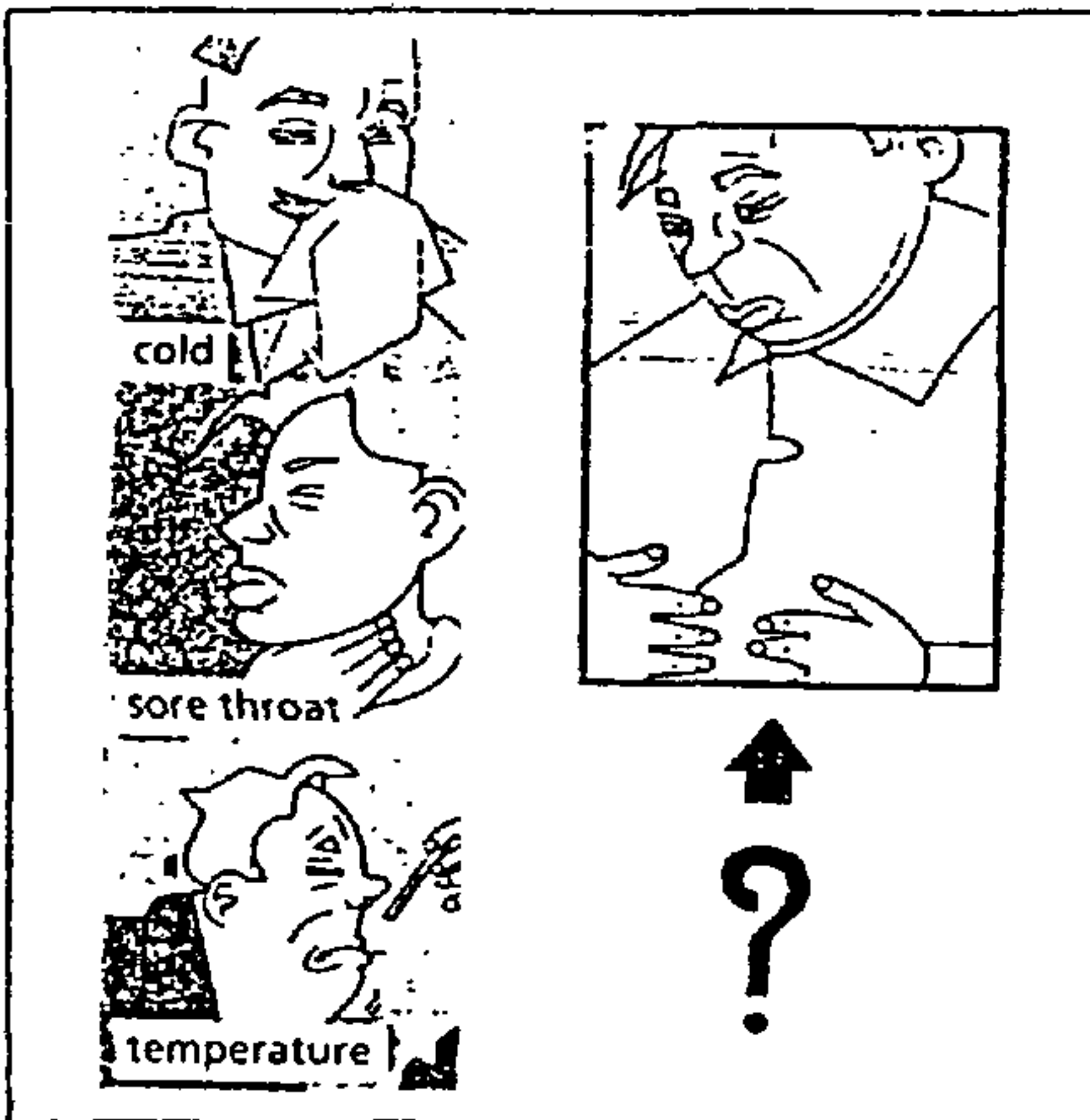
.....

18.

.....

19.

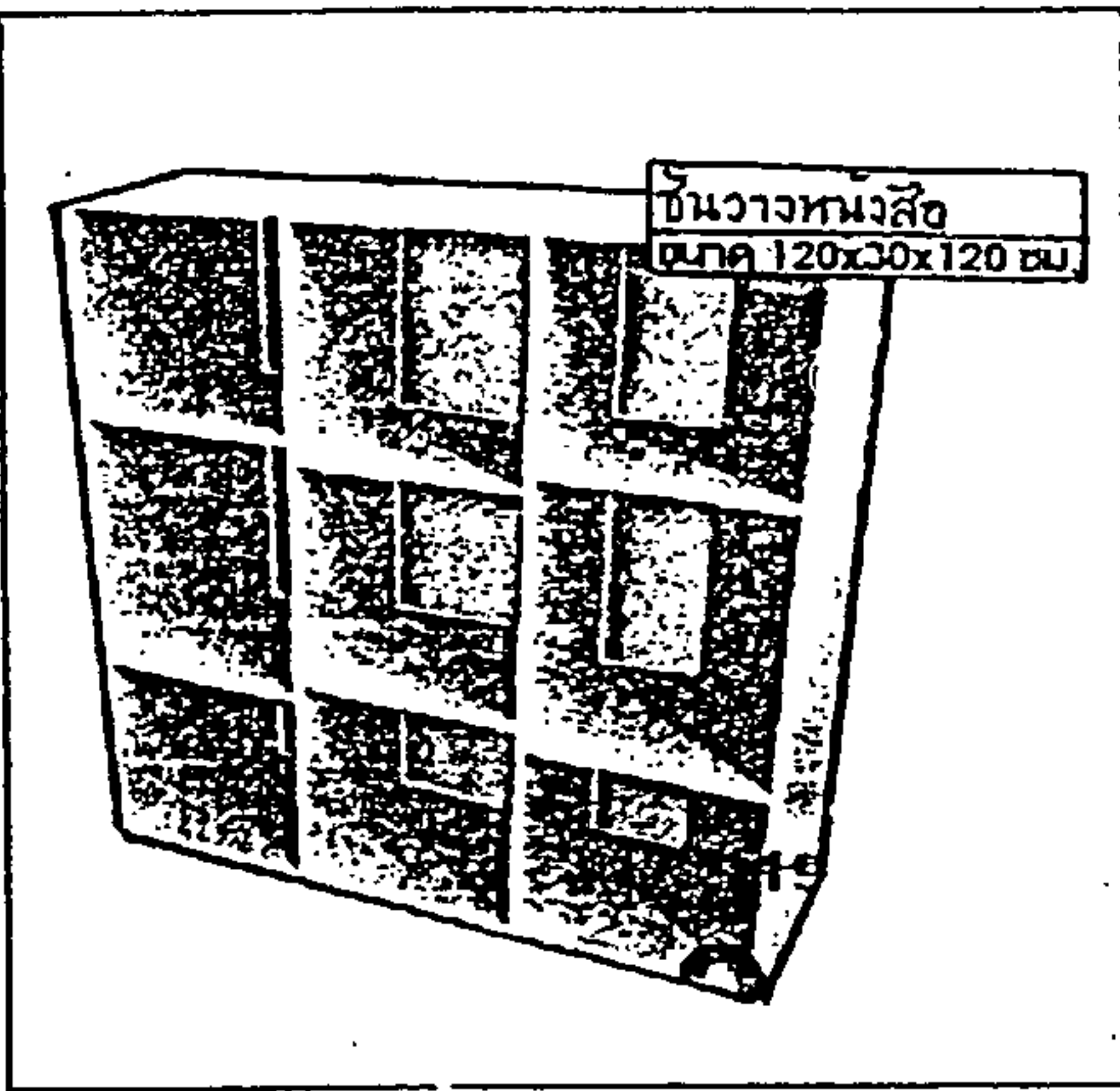
.....

20.

กุมภาพันธ์			
SUN	MON	TUE	WED
2	3	4	5
9	10	11	12
16	17	18	19
23	24	25	26

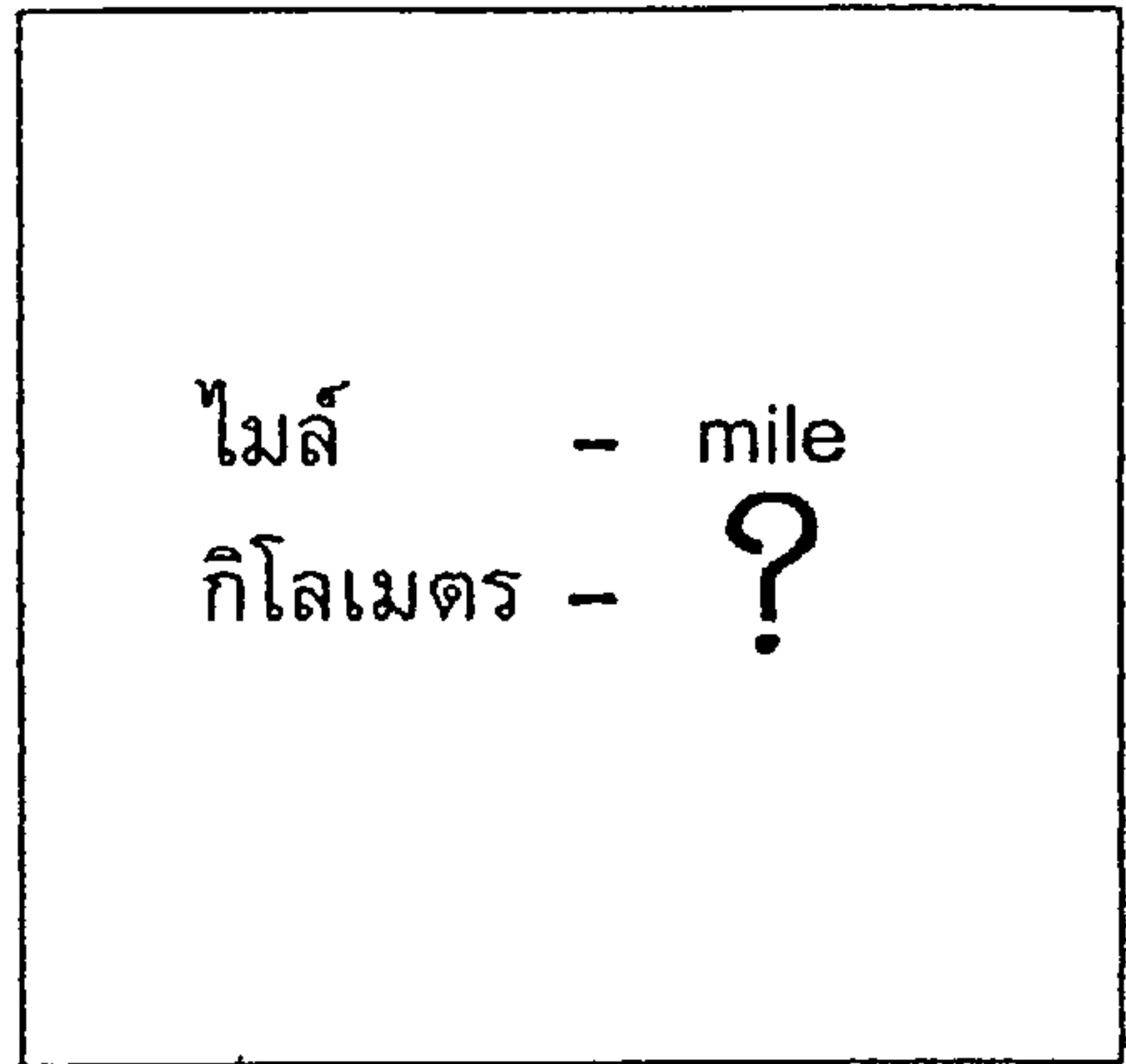
.....

21.

.....

22.

.....

23.

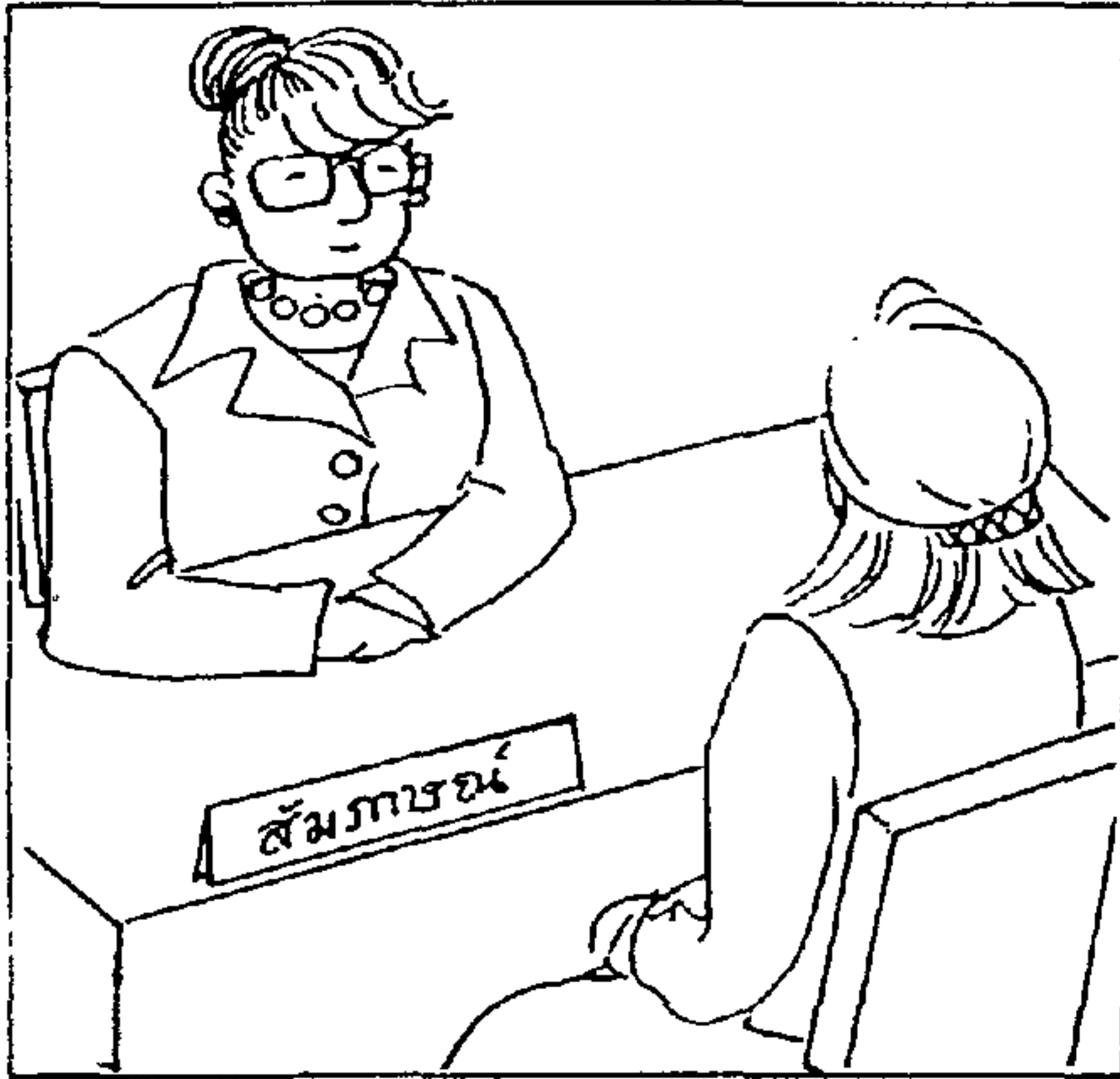
.....

24.

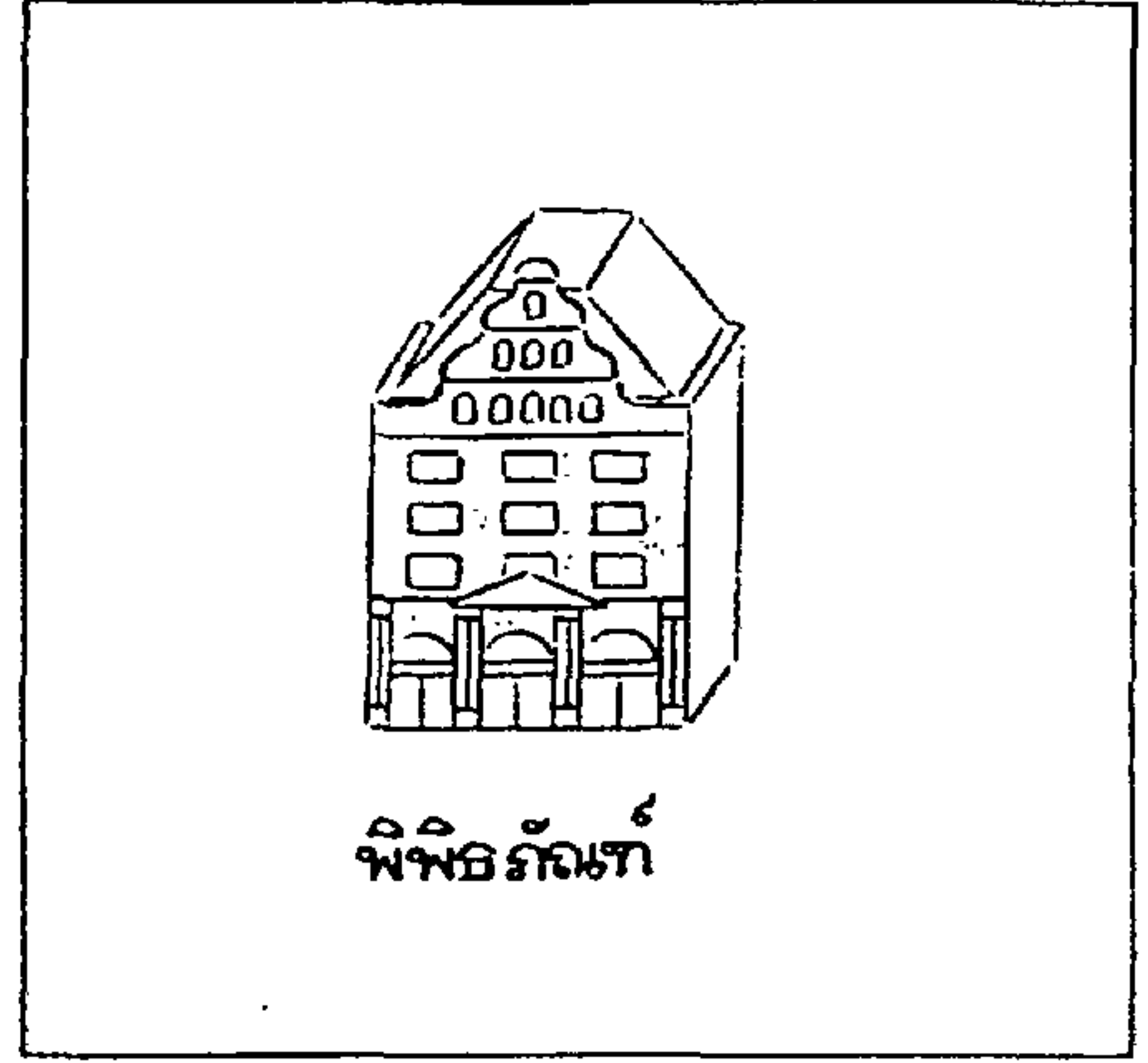
วิชา		เวลา	คะแนน
5		6	
12		13	
10		20	

.....

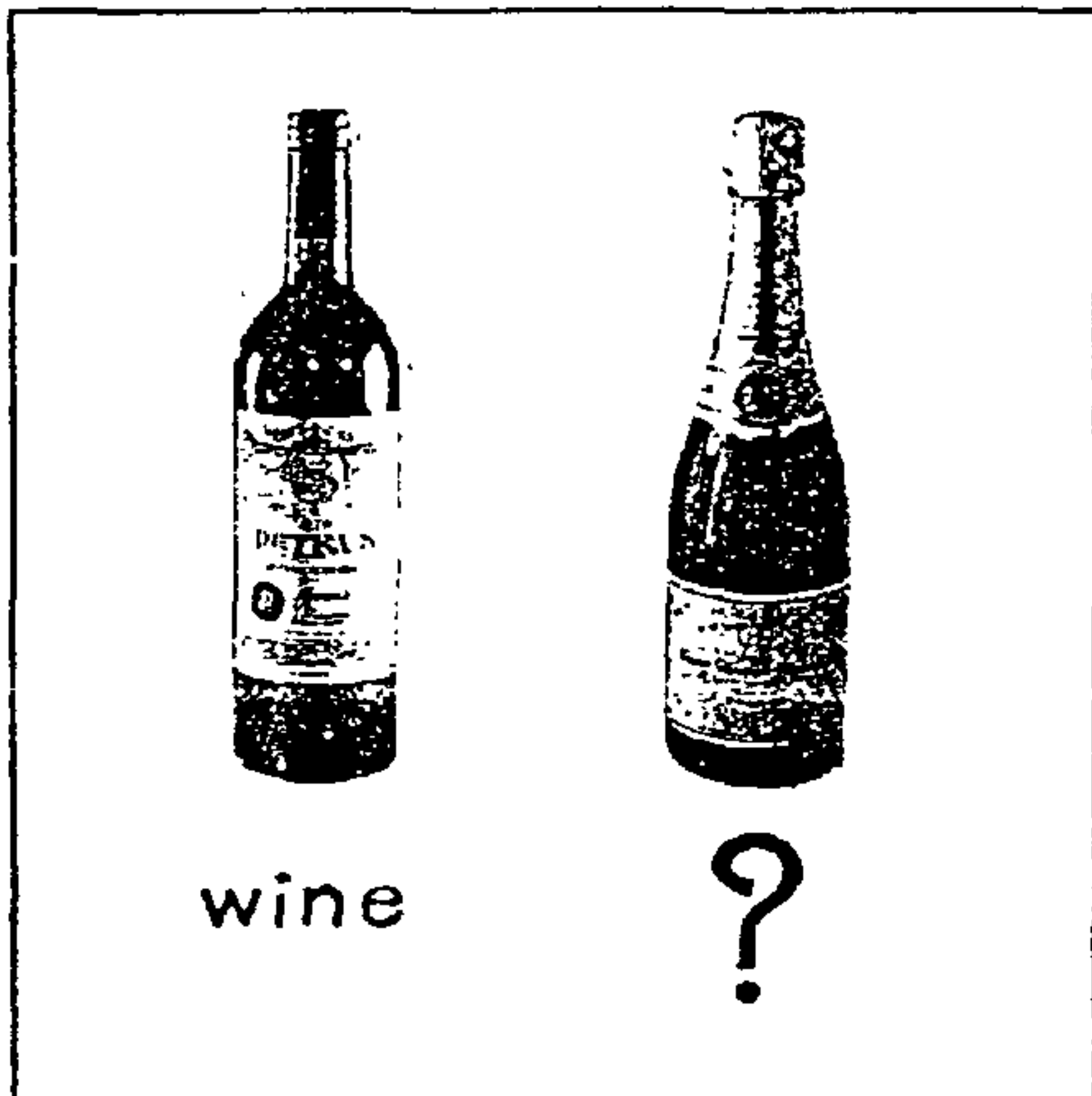
25.

26.

27.

28.

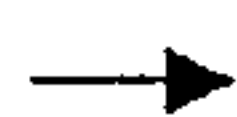
29.

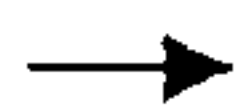
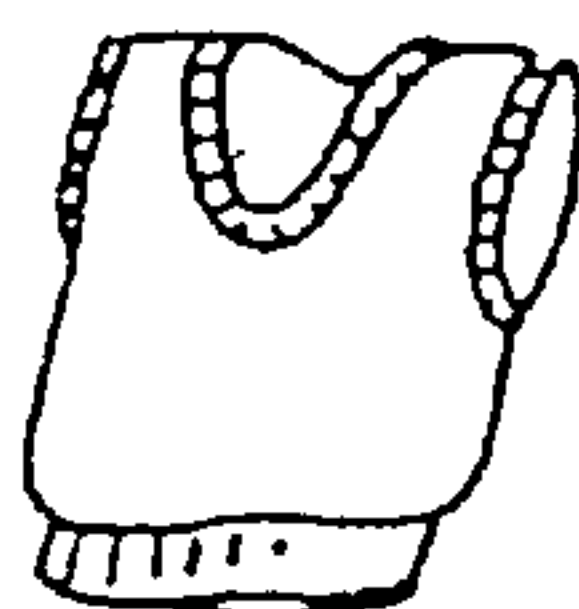
His name is David.

His is Beckham.

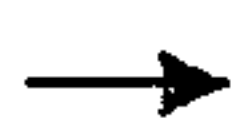
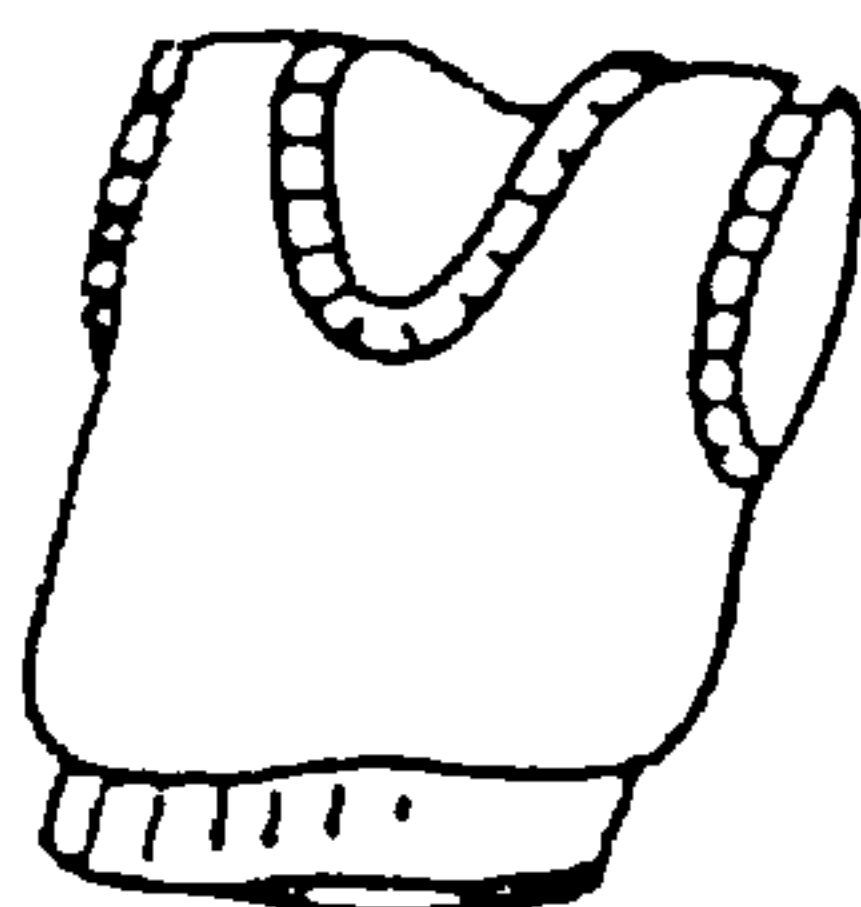
30.

small

.....

large

เฉลยแบบทดสอบ

1 chocolate	16 operator
2 supermarket	17 strawberry
3 secretary	18 questionnaire
4 lemonade	19 stomachache
5 novel	20 February
6 department store	21 bookshelf
7 keyboard	22 kilometre/kilometer
8 advertisement	23 delicious
9 divorce	24 Thursday
10 dining room	25 interview
11 document	26 museum
12 onion	27 champagne
13 laundry	28 designer
14 broom	29 surname
15 sandal	30 medium

ภาคผนวก จ
จดหมายขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/0466

วันที่ /6 มกราคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวธารกมล อุปนิสากร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี อาจารย์สุนทรี คันธธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี และ อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ นางสาวธารกมล อุปนิสากร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 0 445

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 มกราคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางสาวธารกมล อุปนิสากร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาศาสตรการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี อาจารย์สุนทรี กันธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ภาณี บุตรนิพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบให้ นางสาวธารกมล อุปนิสากร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-8772313

ภาคผนวก ช

จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ทม 1012/ ๐๔๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 มกราคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางสาวธารกมล อุปนิสากร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี อาจารย์สุนทรี กันธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนมกราคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธารกมล อุปนิสากร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร ณะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-8772313

ภาคผนวก ช
จดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ทม 1012/ 1703

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีนุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางสาวธารกมล อุปนิสากร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี" โดยมี อาจารย์สุนทรี คันธธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้องเรียน ทำแบบทดสอบการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธารกมล อุปนิสากร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-8772313

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธารกมล อุปนิสากร
วัน เดือน ปี เกิด	25 กุมภาพันธ์ 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	143 หมู่ 1 ซอยพาสล ถนนสมเด็จ ตำบลปทุม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านโนนแดง ตำบลโพธิ์ใหญ่ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกการประถมศึกษา วิชาโทภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต ^{กศ.ม.} (กศ.บ.) ภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร